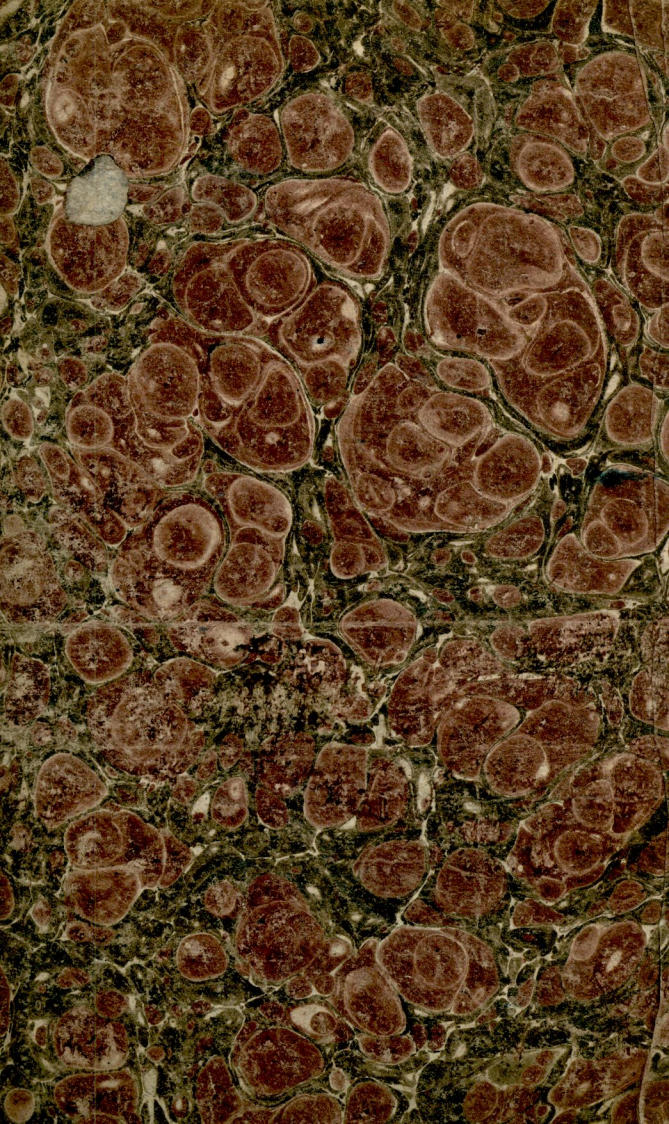
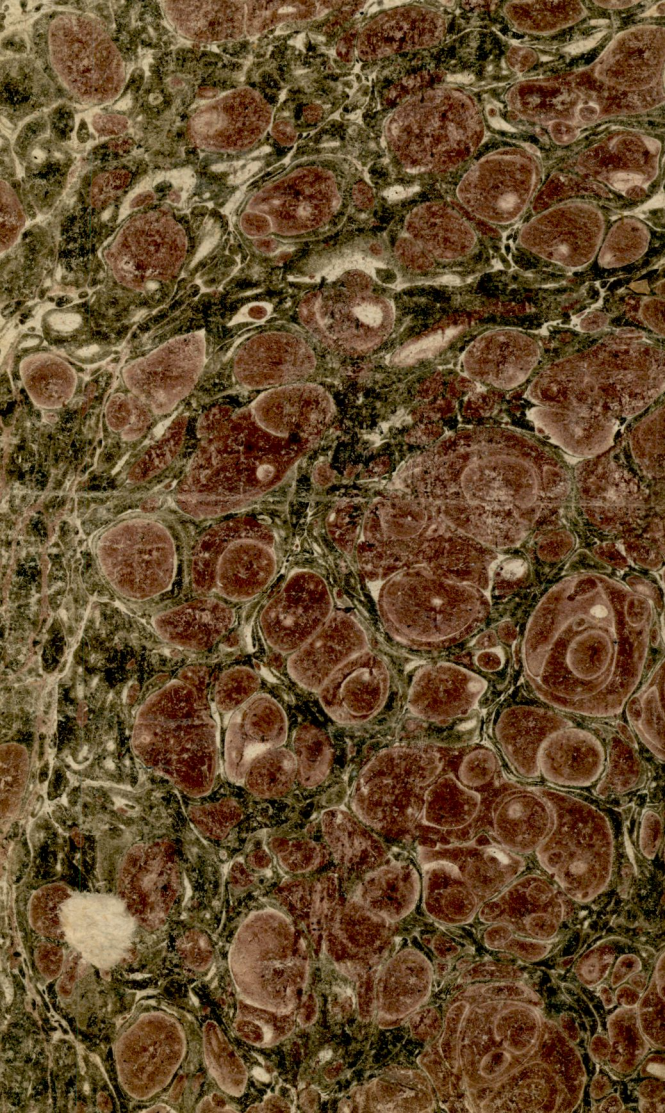

891.99

Q-77

1840 Oct. 20^y Wm. F. ...
...
...

891.99 | 2639 | 260-644

Ա-77 ✓

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

ՉՈՐՍ ԵՏՔԵՐՆՈՒՍ ՎՐԱՅ.

Հենք Հ. Մկրտիչ Ա չպի Մխիթարեան՝ Լ. Էգերեանց :

Գրաբառէն էտե Տաբառ ուամկորէն գրած՝ ամեն ժարդու պէտք ըլլալուն համար, և դպրատան տղոց՝ բազմատուօք փարձելու ՚ի գրոց

1001
1051

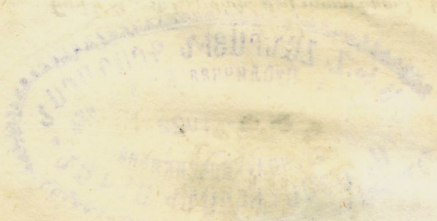
Վ Ե Ն Ե Տ Ի Կ Ո Ւ

Տիպ՝ յամի տն . 1810.
 և հայոց Ը՛ռնին . ումծիք :
 Աբբային վանքը՝ սբ. դաղար :

2 որ. Մի պեմեո ին $\frac{800}{284-00}$

891.99-1

008
19-088

2004

Բ Ա Ն Ա Ս Տ Ե Ղ Ճ Ի Ն

Յ Ա Ռ Ա Ջ Ա Բ Ա Ն Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ը :

Տ Ե Ռ Ի Լ Ի Կ Ե Ս Ա Յ Կ Վ Ա Ր Տ Ա Ն Ա Ղ Է ,
 Կ Ե Ղ Տ Ի ՈՐ Տ Ի Մ Ի Ն Դ Ժ Ո Ւ Ո Ւ Կ Ո Ւ Գ Ա Յ Ի Ե
 Կ Ի Ն Լ Վ Ա Ր Ե Ր Տ Ե Կ Ե Յ Ի Ե Ր Ե ,
 Լ Ը Տ Ա Ն Ի Տ Ա Ն Ե Ր Կ Ի Ն Ի Ե Ր Կ Ի Ր Ե :

Ա Ե Ր Դ Ի Ն Կ Ա Ղ Ո Ւ Վ Ժ Կ Կ Ա Մ Ե Ղ Վ Է ,
 Վ Է Ր Ի Խ Ա Ր Ի Ն Է Ր Կ Յ Ն Դ Ե Կ Ե Ա Ն Ի Ե
 Ժ Ո Ւ Խ Ո Ւ Խ Ա Ր Ա Ն Կ Ա Ս Դ Ե Ր Ե Ր Կ Ի Ր Ե ,
 Բ Ա Ն Ո Ւ Վ Ժ Է Ր Կ Ո Ն Ի Տ Ա Ն Գ Ե Կ Ի Ն Ի Ե :

Տ Ա Ն Ժ Ա Ն Կ Ա Մ Ա Ո Ւ Դ Ո Ւ Ո Ւ Է Ր Լ Վ Ա Ր Ե Ի ,
 Ի Ն Ը ՈՐ Ի Ե Ր Ո Կ Ա Յ Գ Ե Ր Կ Ո Ղ Ա Ն Ը Ե Ե
 Լ Ի Դ Ի Դ Վ Ա Յ Ա Ո Ւ Ա Մ Ա Կ Ի Լ Կ Ո Վ Ի ,
 Լ ՈՐ Ո Դ Ի Ն Խ Ո Ղ ՈՐ Ժ Ա Ն Կ Ե Ր Կ Ա Յ Վ Է Ե :

Փ Ո Ւ Ո Ր Ի Լ Ը Տ Ի Ա Ղ Կ Ե Ա Ն Ա Ս , Ե Կ Կ Ի ,
 Խ Ա Ղ Ը Ն Ի Ե Ր Ե Խ Լ Ե Յ Դ Ե Լ Ե Դ Ի Ե
 Գ Ե Ո Ւ Կ Ե Ն Ե Ր Ի Ն Ա Ղ Բ Ո Ւ Յ Ո Ւ Յ Ա Ն Կ Ի Ի ,
 Օ Լ Ա Յ Դ Ն Ա Յ Բ Ո Ւ Յ , Դ Ե Յ Դ Ա Ն Ի Ե :

Ա Ն Ա Մ Ե Ն Ը Կ Ե Ս Ա Յ Յ Ա Յ Կ Ի Ն Ի ,
 Ո Վ Է Ե Ղ Ե Ր Կ Ե Ր Ա Յ Ն Կ Ե Ղ Ի Ե
 Ի Ե Ե Կ Ա Ւ Ա Յ Ա Ր Կ Կ Ե Դ Կ Դ Ի Ն Ո Վ Է ,
 Բ Ա Խ Ա Մ Ո Ա Ն Է Ի Ն Կ Ո Ն , Կ Ե Վ Լ Լ Է Լ Ե Ի Ե :

Մ Ե Կ Ի Ն Ա Ն Ո Ւ Ա Ն Ն Ո Ւ Ե Ն Ը , Կ Ա Վ Ա Յ ,
 Դ Ե Ղ Կ Ե Ղ Ե Ա Մ Ա Վ Ժ Կ Ա Ղ Ո Ւ Ո Ր Ա Ր Կ Ա Յ Ե
 Դ Ե Կ Ա Լ Ը Մ Ե Ղ Ը Ե Կ Յ Ն Դ Ե Ն Ժ Կ Ո Ւ Ա Յ Ա Յ ,
 Ա Վ Կ Ե Ր Ի Կ Ե Ս Օ Յ Կ Ե Ո Ղ Ա Յ :

Մասէն ճառքն ալ՝ Բահ, օրագ հայ,
 ոսկոր Խաֆէս՝ Տարդ՝ իրսոսկայ,
 Կեսածիս պէս՝ Ժող ժող իրայ,
 Եպսը անհաճ գնել իրայ :

Միջերնին հար՝ շաք Խօրաւայ,
 ամենն իր իող՝ Կալէլ Ղանայ,
 յեղեղէցան՝ Երար Վրայ,
 Երենց Խօսքով՝ Երենք Վհայ :

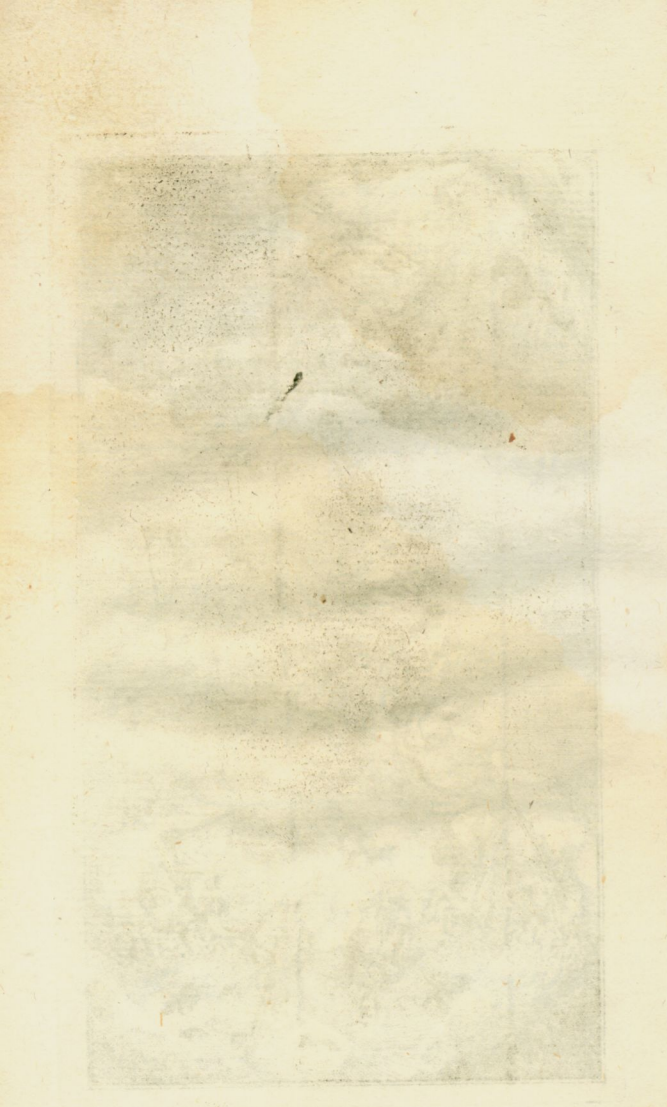
Մահին Տեօնիլն՝ որ Տօք հոգայ,
 դատաստանէն՝ Խապար հոգայ :
 դժոխք գայօղ իելլը, Կեսայ,
 արքայու թիւն ալ գայօղ հայ :

Շաք զօրանոր՝ Խորհրդանոր,
 Խրաք առի՝ Կեսիլէս, որ,
 Ինչ Երեցա՝ Խիսք հարհանոր,
 Գրել հոս Կեղ զանոնք Բոլոր :

Մփէլ ըրէ՝ Տարդ անցանոր,
 առ ի լըսոճաճ՝ հալապիս Խոր,
 Կեսանս, սրլաթ՝ իելլ զահանոր,
 Կեղ իր Բերէ, հոգայ շորհ :

Օրհնէնք պիլէ՝ օր իլլայ որ,
 Բանասպեղծիս՝ հոգաս հօր Տօք,
 ալ աւելլէ՝ հօրհնէս զայն օր,
 որ լտցիլ զայն, որ լէր նոր :

Ջերէ Իրան՝ Տփնայ Տէլն որ,
 չորս Եպսերնոս՝ Խորքը Բոլոր,
 իլլայ Բարի՝ իեանք աղոճոր,
 ոս հըհանի՝ Բոսն զախճան իւր :

Ի Ը Ն Ը Ս Տ Ե Գ Լ Ն Ո Ւ Խ Ո Ւ Ի Ի Ն
Չ Ո Ր Ս Ե Տ Ք Ե Ր Ն Ո Ւ Ս Վ Ր Ա Յ :

Գ Լ Ո Ւ Խ • Ա :
Մ Ը Հ :
Շ Ե Ն Ք • Ա :

Ոչինչը, Մեղքը, ու Մասը հակաճառութի
կրնեն :

Ոչինչն :

Ո՞վ դուք եղբարք՝ խորթ ախպարներ,
իրար կապուած՝ մեղք, մահ, չարեր,
ես ձեզ ոչինչս՝ ի՞նչ եմ ըրեր,
ասը լատէ՛ չեղած հին ծեր :
Իմ ի՞նչ բանիս՝ էք նախանծեր,
որ դէմս ելաք՝ փշոտ ծառեր •
Ա՞՞՞՞ կրնար, ուզեց ըներ,
իս ոչինչը՝ աղէկ բաներ :
Հապա ինչու՞ իս, դուք գէշեր,
ոչնչացնել՝ աչք էք տնկեր •

մեղք կուլ կուտայ՝ շատ հողիներ ,
մահ միս կուտէ , հերիք չըսեր :

Մահ :

Փուճ կըցեխես՝ ինձ պըզտըկիս ,
թէ գող՝ գողին՝ ես գողակից .
չարադուլիս՝ մենձ ախպարիս ,
մեղքին՝ ըսէ , ինչ որ ունիս :

Թէ ան՝ որոմ՝ ցանաձ չըլար ,
ինձի բուսնիլ՝ ուսկից կըլար .
նայէ՛ , ի՞նչ եմ , ես՝ ո՛վ հալու՛որ ,
մեղաց ծառին՝ պտուղ բուր :

Մեղք :

Ես անիրաւ եմ՝ իրաւի ,
բայց պատճառ՝ չեմ անիրաւի .
ո՛վ է մեռեր , ո՛վ կըմեռնի ,
առաջ ինք՝ իս՝ կըծնանի :

Ես ծնող չեմ՝ սատանայի ,
իս երկինքը՝ ծնաւ անի .
ու ադամայ՝ և եւայի ,
շուտմը բրաւ՝ իս ընտանի :

Ոչինչ :

Մե՛ք ըսելը՝ ըսել է մէշ ,
կընէ ըզսիրտ՝ ըլիս ջուր եղկ .
պողած սիրտնալ՝ ծոյլ , որ է հեղգ ,
չարին կըլայ՝ տաք , ահա մեղք :

Մահն ալ ասի , կըսէ թէ ահ ,
ճէնկ կըդրդէ՝ անունն անվախ .
թէ որ ըսեր , ահ է՛մ , թէ ահ ,
վախ կըբերէր՝ ընտոր մղրախ :

Մեղք :

Մէշ :

Ալ պապանծէ՛ , ոչինչ խրո. ֆած ,
 չեղած ճատը՝ պառււած ցնդած •
 Ինչ կը քաշենք՝ ես ու ախպարս ,
 դուն ես պատճառ՝ զձ անհիծած :

Ոչինչ չէր մի՛ Տիչ բան չեղած ,
 երբ մեղք ու մահ՝ չէին ծնած •
 դուն ես փտտած՝ արմատ չարեաց ,
 ուսկից բուսաւ՝ զաւակ մեղաց :

Մահ :

Մեղ աս բանիս՝ կայ մենծ վկայ ,
 իսպաթ բնօղ՝ փիլիսոփայ ,
 Թէ որչափ որ՝ պահսու. Թիւն կայ ,
 ոչնչէ դուրս՝ պատճառ չիկայ :

Մեղքնալ չէ՞ մի՛ պահսու. Թիւն մը ,
 ճամբէ ելած՝ մէկ ոչինչ մը •
 Ինծ ձգեց՝ շտակ գիծ մը ,
 մեղքն է , անկից՝ դուրս ելլալ մը :

Ես ալ , մարդկանց՝ մահ ըսածնին ,
 բան չեմ , կեցած՝ միշտ առջևնին •
 Տապա անդոյ՝ ոչինչ չնչին ,
 սոսկ պահսու. Թիւն՝ մարդկանց կեանքին :

Շքով մը քով՝ իս կրդրեն ,
 բայց շուք ալ չեմ , իրենք գիտեն •
 Թէ իմ պատկերս՝ քաշել կուզեն ,
 Թող ոչընչի՛ նրմանցընեն :

Ոչինչ :

Ախ ի՞նչ ըսեմ , Թալէ Տսիղ եմ ,
 աս ի ֆաիրաս ի՞նչպէս քաշեմ •
 Ես ոչինչ եմ , բան չեմ , կըսեմ ,

չեն աւտար կոր , ի՞նչպէս ընեմ :
 Չար ու բարին՝ ես չեմ գիտեր ,
 ետխաս թողէք , ի՞նչ էք բռներ .
 պատճառ եմ նէ , մեղքին՝ մահուան ,
 իշտէ երդում , ես եօխ ըլլամ :

Մեղք :

() Իս որ դնաց՝ կորսւն ոչինչ ,
 որ ասլնտան՝ բանմը չէր ճիշ .
 ինձ՝ քեզ մնաց . ըսես՝ թէ ի՞նչ ,
 մեր մէջն եղած՝ դժար կուինձ :

Մահ :

Ես որ մահ եմ , շատ ցաւեցայ ,
 խեղճ ոչնչին՝ մահուն վրայ .
 անմեղ ծերուն՝ մեղքը մըտայ ,
 չար մեղք , իմ մեղքս՝ ալ քու վրայ :

Մեղք :

Գուն փուճ տեղը՝ ճիշ մի ցաւիր ,
 վարպետորդին այն՝ չի մեռնիր .
 մահ ոչնչի՛ է , ուր բան կայ ,
 չէ՛ նէ , ողջ է՝ ուր բան չիկայ :

Գէշը որն է , գիտես , անպար ,
 որ ոչինչն է՝ անհատնում չար .
 թէ որ այն չիքը՝ չքբանար ,
 մեղքին , մահուան՝ քեօք կըվերնար :

Մահ :

Անունը կայ , ինքը չիկայ ,
 ոչնչէն վախ՝ մահու չիկայ .
 իսկ դու ո՞վ չար՝ մեղք մահացու ,
 երբ կորսընիս , ըլլաս անդոյ :
 Թէ որ քու տեղդ՝ ես ըլլայի ,

Ես ինձի մաս՝ կրբերէի .
անկից ետև՝ մշտ կապրէին ,
մարդիկ , անմաս՝ սբ կըլային :

Մեջ :

Խաբէլ կուզես՝ իս , խենդ և կոյր ,
որ դուն մնաս՝ մէկ թաղաւոր .
լու է , ոչ ես՝ ոչ դուն մեռնինք ,
որ ոխք , դժոխք՝ շինող լինինք :

Մահ :

Չէ՛ չեմ ըլար՝ քեզ դործակից ,
հողւոյ մաս կայ՝ քու մեղսակից .
ես անի չեմ՝ ողորմելիս ,
միայն մարմնոյ՝ կրխօթեմ պիղ :

Մեջ :

Տեսար՝ կոյր ես՝ չես տեսնաս կոր ,
աչքիդ առջև՝ փէրտէն վերցնւր .
ես չեմ մի այն՝ մեղք կամաւոր ,
որ է հողւոյ՝ մաս ահաւոր :

Մահ :

Անանկ է նէ , հեռու գնա՛ ,
սուտ բարեկամն՝ եղբար չըլայ .
երթ կորսընէ՛ , ով խաբեբայ ,
թող ինձ մաս գայ , քու կեանքն երթայ :

Մեջ :

Կերթամ կերթամ՝ դուն մի վախնար ,
միայն գիտցիր , որ դուն փախար .
չի յեղթեցիր , յեղթընէցար ,
երբոր առջամ՝ իծմէ վախցար :
Քեզնէ ինձի՛ մասմը չիկայ ,
այլ ըսողէն՝ սրտով , մեղայ .

Իժմէն ալ, մահ, քեզ մահ չի դար,
հասցա կեանքէն, որ կայ ու կար :

Մահ :

Թէ որ ատանկ՝ է իրաւի,
Քեզ, դռնէմ, մեռիւ ինտի.
ամմա ես ալ՝ մեռնիմ պիտի,
սիրով ատալ՝ ես յանձ առի :

Մահո՛ւն ծառէն՝ կեանք կը քաղու՛նի,
Թող շուտ մեռնիմ՝ պտուղս ուտու՛նի.
միայն ելլանք՝ դատաստանի,
հոն իրաւունք կը լայ յայտնի :

Դատաստան :

Ես ձեզ կտրեմ՝ որն է ձեր հախ,
վճիռ յստակ, որ չի կայ վախ.
մեղք միայն չար՝ ծեծ մուստահախ,
մահն է անպարտ՝ պարտք մեղաց ձախ :

Թող երթայ մեղք՝ դժոխքի բանտ,
մահը արձակ՝ երթայ ազատ.
մեղքին մահը՝ է մահապարտ,
մարմնոյն մահը՝ պառկի՛ հանդարտ :

Դժոխք :

Բարով եկար՝ չար մուսաֆիր,
մեղք մահու չափ՝ ընտոր քեաֆիր.
օխտը գլխով՝ աժտէր նատիր,
մեր աժտէրին՝ դաւակն ընտիր :

Հոս են շատոնց՝ շատու՛որ մաֆիր,
քու բարեկամք՝ որ կորուսիր.
դուն ալ եկու՛ր՝ բանտը մտիր,
ճանչու՛ որն երուդ՝ ճառիս եղիր :

Արշայո-Բ :

Չըլայ ջըլայ՝ մեղաց ծառայ ,
որ իմ դրանս՝ քով մօտենայ .
միայն ո՛վ որ՝ անմեղ մնայ ,
իմ այս կենաց՝ դուռըս մտնայ :

Մահ և դժոխք՝ քեզ , սատանայ ,
կեանք ու խնտում՝ վերը բլայ .
ո՛վ որ մեկին՝ կողմը դառնայ ,
եր յաւիտեան՝ բաժինն է նա :

Շ Ե Ն Ք . Բ :

Մահ ու քունը՝ եղբոր պէս կըխօսակցին :

Մահ :

Ի՞նչ արդար՝ հախ դատաւոր ,
հանդիստ տո՛ճաւ՝ ինձ քուն աղու՛որ .
ուստի եղաւ՝ կերպով մը՝ նոր ,
ախպար ինձ՝ քունն ամմէն աւուր :

Անանկ է նէ՝ ո՛վ պատո՛ճաւոր ,
որ քեզ դըրի՝ ՚ի տեղ եղբոր ,
հէտըս խօսէ , ու անկա՛ճ տուր ,
տեսնանք աշխարք՝ ի՛նչ բան կայ նոր :

Քոն :

Էրազ տեսայ , քեզի պատմեմ ,
կըրնանս մեկնել՝ նէ , քեզ տեսնեմ .
երկու խորիպ՝ արևելքէն ,
դէպ արևմուտք՝ ճամբայ կընեն :

Երկուքին ալ՝ աչքը դո՛ց են ,

քեօռ քեօռունայ հասնինք կըսեն ,
մարդիկ , մէկը՝ շատ կըսիրեն ,
մէկալը միշտ՝ դուրս կըձգեն :

Մահ :

Դուն ես յայտնի՝ այն սիրելի ,
բայց թէմպէլին՝ շատ աւելի .
ես ատելի եմ իրաւի ,
բայց հէւելօք՝ մեղաւորի :

Դուն երկնքին՝ հետ կըշարժիս ,
գիշեր ատեն՝ արեւմտից .
ես պոչաւոր՝ աստեղաց պէս ,
կարգ ու կանոն՝ չունիմ տէվրիս :

Բռն :

Աղէկ գիտցար՝ յայտնին այսքան ,
խրատ չառնես՝ քեզ ըզնոյն բան .
եղիք կըսեմ՝ ինձի նման ,
քեզ ալ սիրեն՝ ամենեքեան :

Ե՛ս հօգնածին՝ հանգիստ կուտամ ,
կենաց պատճառ՝ պիլէ կըլամ .
ինչպէս քուն որ՝ մտաւ աղամ ,
մայր կենդանեաց՝ ելաւ մէյտան :

Իսկ դուն անդուլթ՝ գողի նման ,
մարդուն կեանքն ալ՝ կառնես լրման .
Թող որ՝ ինչ բան՝ որ ունենան ,
հոս կըթողուն՝ կելան կերթան :

Մահ :

Անի որ անպար , խենդ ես եղեր ,
խելօք բան մը՝ չես զրուցեր .
Թմբած հարբած՝ ես դու մէյեր ,
աղէկ գիտես՝ խենդ երազներ :

Չարմանք ալ չէ՛ , են հին ախպար ,
բուն ու դինին՝ վասակար :

բորը խօսքերդ՝ մասալ խելառ ,
էրազ , հլւրեայ , հէյալ յիմար :

Ատանկ խելքով՝ մի պարծենար ,
Թէ հոգնածին՝ հանգիստ եղար •
քիչ մը քրնով՝ խաբել գիտցար ,
միշտ աշխատանք՝ տալ չարացար :

Չէ նէ , Թողուս՝ պառկիլ երկար ,
չնթռկելով՝ անասնաբար ,
խիսա կըթուլնան՝ կըծուլնան ,
հայվան կըլան՝ կըմնան վար :

Ես որ հանգիստ՝ կուտամ մարդկան ,
բուն չէ՛ , կեանք է՝ անմահական •
դոր չեն ճանչնար՝ անխելք միայն ,
գիտցող որ կայ , խելացին՝ ան :

Աշխարհասէրք՝ փիւշման կըլլան ,
սծասէրք՝ կուրախանան •
կայ՝ հոտ կառնէ՛ ինծմէ՛ մահո՛ւն ,
կայ՝ որ ըզհոտ՝ անմահութեան :

Քոն :

Ներէ՛ ինծի , բուն չըլլայի՛ ,
քեզ ալ ախպար՝ կըճանչնայի •
դուն ես մէյեր՝ գող գիշերի ,
տունս ալ չալող՝ երերայի :

Ուրախերես՝ պաղի պաղի ,
տալէթ կընես՝ մարդ՝ երկնքի •
պաղի հեղալ՝ անտանելի ,
երթանք կըսես՝ բանտ դժոխքի :

Մէկը արթուն՝ ցորեկ ատեն ,

կրբարեես՝ ջանցած խելքէն .
 մէկալը նոր՝ ելած տէօշկէն ,
 նոր կը շինես՝ տէօշկէ հողէն :

Մէկը կանուխ , մէկը ետքէն ,
 կերթայ ձանիդ՝ քու էտեէն .
 խառնափնդոր՝ ամիկն պոյէն ,
 ո՛չ կարգ նայիլ՝ կայ , ո՛չ ատեն :

Բայց կաղաչեմ , իս կը սիրես ,
 ըսէ՛ , հողիքն՝ ո՛ւր կը կրես .
 Թէ որ սրու է , կը պահեմ ես ,
 չէ նէ՛ պատմեմ , շահ կը լայ մեծ :

Մահ :

Մահ անունէս՝ փուռ կը վախնան :
 կենաց մէքեանն՝ եմ , թող դիտնան .
 երկու անմահ՝ տեղ , անդին կան ,
 աջակողմեան , ձախակողմեան :

Ինծի չինկնար՝ դիտնալ լման ,
 ո՛վ ո՛ւր պիտոր՝ տեղ ունենան .
 ես կը հանեմ՝ տիրոջ տիվան ,
 հոն կը կտրի՝ ամիկնուն բան :

Բայց դուն ասոր՝ ախպարիկ քուն ,
 մի՛ քնանար , կեցիք արթուն .
 էկո՛ւր իմ հետ՝ տնէ՛ ՚ի տուն ,
 տես իմ քաշած՝ դահմէթս անքուն :

Որով կը լաս՝ շատ իմաստուն ,
 աղէկ կը նես՝ խրղմէթդ ալ դուն .
 խրատ տալով՝ ամիկն մէկուն ,
 պատրաստ ըլլալ՝ ՚ի քուն մահուն :

Քուն :

Տար , կաղաչեմ , իս էն սուտջ ,

Ա

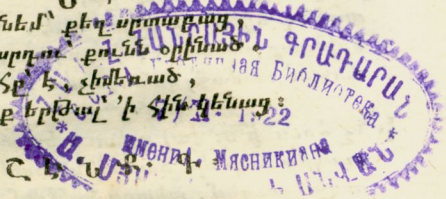
մէկ

Մահի նշերը Գ :

Ո՛հ մեղաւոր՝ մարդու առաջ .
խղճմտանքէն՝ քուն չունեցած ,
քուն կը լայ մի՛ մահով , այն ցած :

Մահ :

Ետքն ալ ցցնեմ՝ քեզ սրտաբաց ,
արդար մարդու՝ քունն օրինած .
որուն մահը՝ է չիմեռած ,
նոր կեանք երթալ՝ ի հին կենաց :

Մահը ի՞նչպէս վրայ կուգայ մարդուն :

Մահ :

Կայէն , կայէն , կեցիր կեցիր ,
խօսք մը ունիմ՝ քեզ , հասկըցիր .
իս երկնաւոր՝ ի՞նչ խաւրեց գիր ,
կարդալ քեզի՛ ահեղ վճիռ :

Աս թաքիքէն՝ աս օր , հիմայ ,
թող չար կայէն՝ առջև՝ ըս դայ .
ձեւատի պէս՝ բունէ՛ ետխայ ,
ու բեր ինձի , մահ , անիկայ :

Կայէն :

Ես՝ աս օռմանս՝ որ ժուռ կուգամ ,
մահունան ձառքէն՝ շատ հեռու կամ .
(ախ) ուսկից ինձ նետ՝ եկաւ , աման ,
իս կրօնաննէ՛ աս , կրվախնամ :
Իմ չարութիւնս՝ շատ է , լման ,
ի՛նչպէս երթամ՝ հիմա ատեան .

Բ Ե յու

1501
1001

յուսահատած սրտիս տալլան,
իս կընկղմէ՝ ծովու նման :

Մահ :

Շատ խօսելու՝ ատենը չէ,
ատենդ եկեր՝ ու լեցունէր է .
երթանք յանկարծ, հայտէ հայտէ,
մահին՝ անմահ՝ կանոնն ատ է :

Կայէն :

Ի՞նչ ճուճն՝ ի՞նչ վայ գլխուս ես տամ,
ուսկինց ճար մը՝ ճարակ գտնամ .
ուզեմ չուզեմ, պիտոր երթամ,
բայց դիճանքին փայս՝ ո՛ւր երթամ :

Ստեն չիկայ, որ ես իս լամ,
չնորճք չիկայ, որ գլջում դամ .
հոգիս փչեմ՝ ընտոր հայվան,
մուժ դժոխքին՝ տակը իջնամ :

Հազար ափսոս, ի՞նչ շահեցայ,
ի՞նչ չարիքէս՝ վատորկեցայ .
վայ քեզ կայէն, լաց ու ողբս,
ծեծկըւելով՝ խրոսէդ խրոկս :

Եղբորդ արուն՝ը կայ վկայ,
քաշէ ինտի՝ պատիճն հիմայ .
անս, խրդդըճիմ կոր՝ յոյս չիկայ,
հիմա ըստոյգ՝ գիտեմ, կորայ :

Մահ :

Շուտ ըրէ՝ շուտ, հէյ անդգամ,
մէյմալ՝ մ՝ ըսեր, շունչ առնեմ տամ .
իշտէ նէՔէսդ՝ ալ կըրողնամ,
հոգիդ կառնեմ, կելլամ կերթամ :

Եկուր իմ հետ՝ ո՛ւր որ երթամ,

Մահին սեյրը . 7 :

19

Ես դէպ 'ի լուս' մութով կերթամ .
քեզ կըհաննեմ' ասեղ ատեան ,
որ համար տաս' արդարութեան :

Կայէն :

Ո՛ր կըտանիս' իս , մորթելուն ,
'ի խոր զընտան'ն , թէ կախու՛ելու .
տիվան չելած' ո՛հ , աստուծոյ ,
դժոխք իս տար , խայիլ եմ , ծ՛օ :

Մահ :

Չ'ըհեղեղով' որդիք մարդկան ,
ամմէսուղ մահ' առջևնիդ կան .
ուստի խաւրեց' երկնից արքայն ,
իս' որ տանիմ' ձեզ միաբան :

Փո՛ւճ է փակու՛իլ' ձեր 'ի մէջ տան ,
փո՛ւճ , ծառերուն' ելլալ վերան .
փախչիք ալ նէ' գլուխ լերան ,
հոն ալ կուգայ' մահին թուփան :

Մարդիկ :

Աս ի՛նչ եղաւ , ի՛նչ օր հասանք ,
ծով կտրեցաւ' ամմէն տեղու՛անք .
ալ ո՛ր երթանք , բռնը՛նեցանք ,
բոլոր աշխարք' մէկ տեղ կորանք :

Մէկ :

Վա՛խ իմ հարիկս , վա՛խ իմ ախպարք ,
վա՛խ իմ մարիկս , վա՛խ իմ զաւակք .
իծմէն առաջ' խրդդը՛նեցաք ,
երնէկ ըսեմ , խալըսեցաք :

Մէկաւ :

Ես հարկաւոր' բան ունէի ,
որուն հաստատուն' կըշննէի :

b 2

Մէկ

Գլուխ . Թ :

Մէկնալ :

Հայա ես որ՝ հազար էի ,
աս ան՝ հարսնիք՝ կրձենէի :

Ուրեշ :

Ես նոր էգի՝ տնկեր էի ,
աղէկ աղու՛նոր՝ շատ խաւողի :

Ուրեշեր :

Մենք առուտուր՝ զարմանալի ,
երարու հետ՝ ունէինք , քի՞ :

Մահ :

Ի՞նչ կրեսոսիք՝ խենդ ու խելառ ,
ատենն անցաւ , ալ չիկայ ճար .
տէ՛ , հայտեցէք , բոլոր հաւսար ,
ճամբայ ելանք՝ ուրիշ աշխար :

Փեղման եղոշեր :

Հայ հայ , մահը՝ չորս դին առաւ ,
մծ մեզի՛ իր հախն ըբաւ .
դոնէ զղջանք , ցցնենք մենք ցաւ ,
որ ողորմի՛ դժամն անբաւ :

Ողորմածսիրտ՝ մծ , հայր մեր ,
մեր դարձ գալուն՝ շատ կրնայեր .
մտիկ չըրինք՝ խել մը խենդեր ,
ինծ , կաղաչեմ , ողորմեա՛ տէր :

Մահ :

Լա՛ւ է զղջում՝ ետքի օրն ալ ,
ալ աղէկ էր՝ առաջ զղջալ .
ատեն չունիմ՝ ձեզ խրատ տալ ,
հետքս եկէք՝ դուք համար տալ :

Մարտի :

Ասանկ կըլայ՝ ըստ իրաւանց ,

մահ մարմնասէր՝ ու դէշ մարդկանց •
ես անօրէն՝ մարմնոյ ծառայս ,
ի՞նչ ճուղապ տամ՝ հողւոյս դիմաց :

Մահ :

Սողոմ գորոմ, դուք հինգ քաղաք,
քարոզ լեւ՝ ալ մի մնաք •
ձեզ ջրի տեղ՝ հեղեղ կրակ ,
տալէթ կընէ՝ ուրիշ տեղ տաք :

Մարտի :

Անձրև կրակ՝ ո՞վ էր տեսած ,
դարհուրելի՝ երկնից ինջած •
կը դիմանայ՝ հիչ արարած ,
աս երկնաւոր՝ մենծ բարկութեանս :

Իրաւ հասաւ՝ չար պատուհաս ,
մեր կամաւոր՝ և չար մեղաց •
ո՞չ ատեն կայ , ո՞չ տեղ մը բաց ,
որ փախէինք՝ ըստ մեր խելաց :

Մէլե մէաւը :

Մտնանք ըսենք , խորունկ տեղունք ,
կըխրողըւ՛նք՝ միտվ անանկ •
դետ , ջուր , ինկնալ՝ որ ուզենանք ,
շուտ մեռնողին՝ հորեր կան լանք :

Շուտ մը կերինք , դուրս որ ելանք ,
ներս որ նստինք , քէպապ կըլլանք •
ի՞նչ շահ անէ՞՞ք՝ ու հայհոյանք ,
երբ չեն լըսու՛իր՝ և աղաչանք :

Մահ :

Ե՛ս եմ մինակ՝ հոս ձեզ լսող ,
հող ու մոխիր՝ ձեզ դարձընող :

Գլուխ • Խ :

Մարդիկ :

Մասէն էտե՛ մեզ ի՞նչ կըլայ ,
 խելք ունեցող՝ շուտով կիմնայ •
 աս մարելու՛ բոցին վերայ ,
 չի մարելու՛ դժոխք կու գայ :

Ա , ան :

Ան անիծած՝ սատանորդի ,
 պատճառ՝ մեղաց՝ եղաւ ինծի :

Աս նշոված զաւակ դիւի ,
 կրկին խօթեց՝ իս կրակի :

Մահ :

Հայտէ երթանք՝ երթանք ասկից ,
 ատոնք ըսէք՝ դատաւորիս :

Մարդիկ :

Որ տիւնն է՛ ան , նոր դիտցայ ,
 ի՞նչ շահ , առաջ՝ ծիծաղեցայ :

Ան ան , յայտնի կըլան Տիմայ ,
 իմ պիղծ դործքս՝ ալ , որ ծածուկ կայ •

Մահ :

Համան իշխան՝ ամբարտաւան ,
 որ կելաս կոր՝ ՚ի կախաղան •
 Էս մահս եկայ՝ քեզ օգնական ,
 նորանց քաշել՝ ըղբու չունան :

Համան :

Ո՛վ է աս մարդ , չե՛մ ճանաչեր ,
 կոյր աչունքներ՝ սիրտ չարասէր •
 Ո՛ր ինձ գտնամ՝ սրտանց ընկեր ,
 որ չար սահալթս՝ իս խալըսէր :

Մահ :

Մարդ խալըսող՝ ափէս չիկայ ,

Կենաց չափն որ՝ լման կուգայ •
 Իսկ քու մեղքիդ՝ ամանն որ կայ,
 անալ թաշիշ՝ եղաւ հիմայ :

Համան :

Այս, անողորմ՝ մահ, ու դժոխք,
 Իս կապկրպեց՝ պինդ չուանօք •
 այսօր քաղեմ՝ ես իմ ձառօք,
 հպարտութեանս՝ պտուղ չարեօք :

Մենծարտութեամբ՝ ուռեցւորած,
 վեր կուղէի՝ հասնիլ փառաց •
 հիմա հախ է, որ դիմ ցանած,
 հնձեմ ամօթ՝ նախատանաց :

Մահ :

Եկուր իմ հետս՝ ո՛վ խելագար,
 որ հասկընաս՝ հախը պայծառ •
 թէ չիմեռած՝ մէկ հասկըցար,
 մեռիր, ու տես հոն բիւր հազար :

Համան :

Համտես ըրի՝ քրէ շատէ,
 որ ան աշխարք՝ կրակ շատ է •
 ո՛վ իմ սրտէս՝ պիտոր մարէ,
 կրակէ թուրն՝ որ մտուներ է :

Մահ :

Մնտիոքոս՝ ես քեզ հասայ,
 ալ չի քալէր՝ քու առապայ •
 քեզ ո՛վ ձգեց՝ ճամբու վրայ,
 մահն էր դարնօղ՝ նետով հիմայ :

Մէկէն՝ իմէկ՝ չեմ մեռցըներ,
 որ մեղայի՝ տամ քեզ օրեր •
 թէ որ յուսով՝ լոյս չես վառեր,

մուտ կրկոխէ՝ անյոյս գիշեր :

Ափսոս :

Ո՛ր է զղջում՝ անզեղջ սրտի ,
դրսէն կըլայ , բայց կը սրտի .
ես ալ , մեղայ՝ ըսել , ըսի ,
վախով միայն՝ առանց սրտի :

Բերանս կրսէ , մեղայ քեզի ,
որ մեռնելէն՝ ինք խալտի .
շատ խօսք կուտայ՝ ընել բարի ,
զոր կը հաւտայ՝ անկարելի :

Մահ :

Եկաւ եկաւ՝ ետքի վայրկեան ,
կեանքիդ լման՝ ետքի նօխտան .
զղջում չըրիր՝ ընտոր արժան ,
գնաս կորի՛ր՝ ո՛վ անարժան :

Ափսոս :

Ախ անխ , ո՛ր են՝ իմ խաղնաներ ,
կնիկ , զաւակ , ու ծառաներ .
հոն ի՛նչ ընեն , հոս չեն օգներ ,
դատաստանին՝ քեար չեն ըներ :

Մահ :

Քեզի եկայ՝ տարե՛ց հալո՛ւոր ,
չես երկնար՝ աչքիս աղո՛ւոր .
թէմպէլ՝ խրոֆա՛ծ՝ չար մեղաւոր ,
ուզես չուզես , էկ համար տուր :

Ծեր , կամ պատաս :

Տահա ատեն՝ կայ ապրելու ,
ինձմէ ծեր կար՝ քեզ տանելու .
խղճմտանքով՝ չելանք ճամբու ,
մեղք է , լըվամ՝ աղտրս հոգւոյ :

Մահ :

Մահ :

Հիմա , մաքրել՝ միտքըդ ընկաւ ,
քեզ աւելլու՝ մահն որ եկաւ •
Ի՛նչ կընէիր՝ անխելք պառաւ ,
ես հոս չեկած՝ խելքդ ո՛վ առաւ :

Տեր :

Քանի՛ որ՝ շատ՝ օր կապրէի ,
ալ շատ ապրիլ՝ յոյս կառնէի :

Մահ :

Գիտե՛մ գիտե՛մ՝ որ խաբու՛եցար ,
հիմա չիկայ՝ շոկելու ճար •
Քարն որ կինկնայ՝ վերէն՝ ՚ի վար ,
ճամբա ելած՝ կայնիլ չըլլար :

Տեր :

Ըսել կուղես , վայ քեզ խելառ ,
որ դուն քեզնէ՛ գուբը ընկար :
Իրաւ հասաւ՝ իմ գլխուս չար ,
չարին չարն է , որ չիկայ ճար •
Իսկ համար տալ՝ յետին վատթար ,
յետ ապրելոյս՝ իմ չարաչար :

Մահ :

Վարի՛ճ հասակ՝ տելի խանը ,
քեզնէ կարի՛ճ՝ գիտցիր մահը •
Թաղաւորաց՝ էն ուժովը ,
ես յեղթեր եմ՝ ճկուժով մը :

Կարի՛ճ :

Ես անունէդ՝ կըսոսկայի ,
աչքով տեսայ՝ աչք զօռպայի •
Քաղել մարդուն կեանք՝ կընայի ,
ո՛չ ատեն , ո՛չ օր , կընայի :

Մէօհ

Մէօհլէթ ինձ տուր՝ մէկ երկու օր ,
 Թող գան բժիշկք՝ բօսուլթա նոր .
 խալքսելու՝ ճար , տեսնանք , որ ,
 չէ նէ՝ կուգաս՝ մէկ ուրիշ օր :

Մահ :

Չէս գիտեր՝ որ մահն է անդարձ ,
 չըլար խօսիլ իրեն՝ ան թարղ .
 Թագաւոր եմ , նշան՝ խաղմաս ,
 ուր կրտնկեմ , գտայ խաղնաս :

Կարիճ :

Ի՞նչպէս թողում՝ ես թամահ քեարս ,
 սրտիս սիրած՝ մալերս ու քեարս .
 տահա վաստակ՝ շատ՝ էր ինձ Քարղ ,
 զաւկըներուս՝ օր ցաթել պարղ :

Մահ :

Ատեն չիկայ՝ ատանկ բանի ,
 քեղ կրմորթեմ՝ ըստ անբանի .
 նայէ՛ չերթաս՝ գուրկ մեղայի ,
 դիտուդ կուտաս՝ վայն՝ի վայի :

Կարիճ :

Մահին վախէն՝ մեղան փախաւ ,
 իմ մեղքերս ալ՝ ծով է անբաւ .
 որ մէկն ըսեմ՝ ըրած կամաւ ,
 մեղք կամաւոր՝ կըլայ անբաւ :

Մահ :

Անանկ է նէ , չարրդ չարաւ ,
 շուտով հնձեմ՝ իմ օրադաւ .
 չորցած խոտդ է՝ երելու լաւ ,
 շալկեմ՝ ուր որ՝ վճիռ ելաւ :

Կարիճ :

Կարէ՛ծ :

Չէի դիտեր՝ ատանկ իրաւ ,
 Թէ մեղքին նոր՝ մեղքով մեռաւ •
 Տիմա փորձով՝ խելքըս հասաւ ,
 Բայց ի՞նչ օգուտ , չանցնիր աս ցաւ :

Մահ :

Ճահիլ ճիւղան՝ դու անխրատ ,
 ասօր մեռնիս՝ պիտոր հաստատ •
 մահն է մտխառ՝ կտրուկ մկրատ ,
 եկայ կտրել՝ քուկին արմատ :

Ճահիլ :

Ի՞նչ բան ունիմ՝ ես քեզի հետ ,
 որ շուտ կտրես՝ իս , խիանէթ •
 չեղած խաւող՝ քաղել թէօ՛Տմէթ ,
 խօռուխ եմ ես , որ կայ հէլպէթ :

Մահ :

Թթու խօռուխն՝ ալ , գիտես՝ որ ,
 պահել չըլար՝ քաղելու օր •
 երբոր չեկայ՝ յոյս մը անոր ,
 ետքէն ըլլալ՝ անուշ աղու՛որ :

Դուն որ աղէկ՝ ամա էիր ,
 ինչո՛ւ հասուն՝ բան չիբերիր •
 աղէկ օրերդ՝ դէշ անցուցիր ,
 ես որ հասայ՝ թթու՛եցուցիր :

Ճահիլ :

Կարծէի որ՝ կապրիմ երկար ,
 ուստի անհող՝ կեցայ ՚ի չար •
 տղայ խելքով՝ բուսայ փու՛ճ ծառ ,
 քիչմալ մեծցայ՝ խենդուխելառ :

Տիմա ճահիլ՝ աշխարավար ,

Ի՞նչ

Մահիս սէյրը • Գ :

29

ասանկ օրըս՝ ինծի չօգնէք •
առսրդ էի, անիծեցիք,
անէծք ինծի՝ հասան հիմիկ :

Կորիւր մեռիւր, ինչո՞ւ ըսիք •
կորուստ ու մահ՝ եկաւ թահտիկ •
հախ էր՝ ինչ որ՝ ինծի ըսիք,
ձեր հախինալ՝ բան կայ, դիտցիք :

Մահ :

Մերկնցրներ՝ խորաթայ պօշ,
շուտով երթալն՝ է հիմա հօշ •
ով չար լեղու՝ ու փճախօս,
քեզ քու բերանդ պապանծեցուց :

Տշան :

Վայ, հազար վայ, եղաւ հողւոյս,
զատուցելուն պէս՝ ՚ի չար մարմնոյս •
ասկից ելայ՝ անտարակոյս,
ո՞ր կերթամ կոր, ան՝ տարակոյս :

Շ Ե Ն Ք • Դ :

Մահը ինչպէս կուգայ արդարներուն քովը :

Մահ :

Լ ւետիս քեզ՝ արէ՛լ արդար,
օրհնած ըլլաս՝ դուն ամիէն դար •
քու սիրտդ՝ ՚ի վերն էր անդադար,
եկո՞ւր հանգչէ՛, առ քեզ դադար :

Մահ քեզ հասցուց՝ քու չար ակապար,
ես քեզ կըլլամ՝ կենաց պատճառ •

սք

սք մարտիրոս՝ առջին արդար,
դիտցիր, պասկ՝ մենձ շահեցար :

Աբել :

Փանք քեզ անձ, հայր բարերար,
բարի ընող՝ եղանակալ չար.
պատիժ մեղաց՝ մահ պիտի դար,
ան ինձ բրիր՝ վարձքի կատար :

Ուստի ես ալ՝ կամօք յօժար,
հողիս կուտամ՝ ուրախ պայծառ.
հիմա եղայ՝ պարարտ օջիսար,
խուռպան հաճոյ՝ քեզի, ո՛վ հայր :

Մահ :

Հանպա ելիր, մարմնովդ ընկած,
հողով տանիմ՝ քեզ առ անձ.
քու դատաստանդ՝ քննոր է, դիմնաս,
անուշերես՝ անորդ տեսնաս :

Աբել :

Արամ ելայ՝ ծընողք, մի լաք,
թէ կորուսիք՝ սիրուն դաւակ.
ես կերթամ կոր՝ անդի աշխարք,
դուռը չալել՝ ձեր մեղքով փակ :

Յուսամ յանձ՝ որ չեմ մինակ,
բացու՛նելուն ալ՝ կայ ժամանակ.
ես կըսպասեմ, ունիմ հաւատք,
դրան քովիկ՝ հանգչիմ ուրախ :

Մահ :

Ղաւմ, ո՛ր ես, չըլլայ՝ վախես,
բուն անորդ չեմ, էլ չին եմ ես.
եղած վճիռ՝ մահուն՝ դիտես,
հող դառնալու՝ կարգն եկաւ քեզ :

Աբ

Արամ :

Արժան իրաւ՝ ըստուղապէս ,
աշխարք կենալ՝ արժան չեմ ես •
այն կեանքն ալ՝ որ՝ երկար քշեց ,
ապաշխարանք՝ էր իսկապէս :

Ես որ դրախտն՝ էի տնտես ,
դուրսը լացի՝ շատ դառնապէս •
ան դին երթալ՝ աս աշխարքէս ,
շատ հազ կրնեմ՝ ուրախերես :

Աշխարք ինձի՝ բանտ էր , գիտես ,
լաւ է ելլալ՝ անմեղապէս •
ինչո՞ւ պիտոր՝ վախնամ մահէս ,
ուրկրտանիս՝ հասկըցայ ես :

Ես , ու բարի՝ իմ զաւկրներս ,
հոն կըսպասենք՝ մեր փրկչին հեղ •
Յիսուս իմ յոյս՝ իմ զաւակէս ,
մեզ խաղըսել՝ կուգայ բանտէս :

Եւայ :

Թէ որ իրաւ՝ է ատ ատապէս ,
իս ալ առ , մահ , ան սիրես •
ես գաներ եմ՝ աս աշխարքէս ,
բանի՛ որ դուրս՝ եմ իմ դրախտէս :

Թո՛ղ որ՝ չէ՛ նոր բան՝ գալող մեզ ,
հնուց կանոն՝ մը կըպահես •
հաղար տարի՛ նայեցանք քեզ ,
հաղըր հողւով՝ միշտ՝ հողերնէս :

Մահ :

Կտակ ըրէք՝ որդւոց թողանց ,
ասանկ նայիլ՝ միշտ , աս օրո՛ւնս •
երնե՛կ է նախ՝ արդար մարդկանց ,

էտք

Մահ :

Մահը՝ դիտցայ , է կամաւոր ,
մարդկանց կենաց՝ աւետաւոր .
մահիս մահն ալ՝ հասաւ այսօր ,
ասկից ետե՛ մեռնիմ պիտոր :

Գ :

Դուն ննջեցեալ՝ ես , չես մեռեալ ,
քեզնով մեռնող՝ կայ ուրիշնալ .
մահ հողեոր՝ պատուաօղ դալ ,
դժոխք լեցնող՝ չար յիսակալ :

Չեմ ըսեր , (Ժէ՛) դուն միշտ ապրիս ,
ես որ մեռայ , դուն չի մեռնիս .
երբ որ ըլլայ՝ վերջք աշխարիս ,
աշխարքէս ալ՝ ալ վերջասցիս :

ՄԷ անձնի :

Ո՛ր ես , ո՛ր ես , մահ , անուշ քուն ,
ատենն եկաւ , քովս եկուր դուն .
իմ սրտիս բոց՝ սէր ծայրագոյն ,
կուղէ (Ժուչիլ՝ մեր վերնատուն :

Մահ :

Ես պարտք մահու՝ հիշապ կրնեմ ,
ամօ(Ժերես՝ ելլալ քու դեմ .
պարտք չունողիդ՝ քով , ի՛նչ ընեմ ,
մեղք աղամայ՝ չունիս կըսեմ :

ՄԷ կոյսն :

Մտիկ ըրիր՝ սրբոյն սրբոց ,
իմ մէկ հատիկ՝ անորդուս .
որ խլեցիր՝ զիմ աչքին լոյս ,
կամօք եկած՝ ՚ի մահ մարմնոյս :

Չի մօտենան՝ հիմա իմ դուռս ,

Գ c

իս

Իսալ առնել՝ նման որդւոյս .
 պահէ մէօհրած՝ էմանէթ կոյս ,
 իրեք օրէն՝ տո՛ւր կնքած դոց :

Մահ :

Թէ միւսաՖիր՝ ատանկ անցու՛որ ,
 կուգաս իմ հին՝ խուցս ճգնաւոր ,
 ատ ինձ փառք է՝ ու պարծանք նոր ,
 սրտանց կրսեմ , հրամէ , եկո՛ւր :

Ո՛ւր է , ա՛խ թէ՛ միշտ գտնու՛էր ,
 ինձի ասանկ՝ միւսաՖիրներ .
 որով մահիս՝ անու՛նն աւեր ,
 ամիէն աշխարք՝ փառաւորւէր :

ՄԷ կոյսն :

Ալ մի՛ վախնար , վատանու՛ն չես ,
 երբոր մեռանք՝ որդիս ու ես .
 թո՛ղ որ՝ մէյ մէկ՝ պարծանք են քեզ ,
 ամիէն արդար՝ մեռնելուն պէս :

Մահ :

Խօսքըդ՝ իրա՛ւ ճշմարիտ են ,
 մարտիրոսներ՝ բուն վկայ են .
 նախավըկայն՝ ամիէնք դիտեն ,
 սանդուխտ , թեկղի , կոյսք հտեւէն :

Նմանապէս՝ ինձի փառք են ,
 սք առաքեալք՝ բու հտեւէն .
 տեսնամ , անոնց՝ զաւկրներէն ,
 որ սք հովիւ , ոչխարք կելեն :

Մահ :

Քեզի եկայ՝ տէր սք գրիգոր ,
 լուսաւորիչ՝ հայոց բոլոր .
 ճառքըս դիր կայ՝ քեզ երկնաւոր ,

որ հրամայես՝ վեր դաս այսօր :
 Եկուր հանդէս՝ աշխատաւոր ,
 նոր առաքեալ , վարդապետ խոր •
 խոստովանող՝ մեծ , զօրաւոր ,
 սք մարտիրոս , և ճգնաւոր :

Լուսաւորիչ :

Աս օրս է ինձ՝ մենձ օր հարոնեց ,
 թող պար բռնէ՝ հայաստան մեծ •
 ղերէ անձ՝ իս մեծարեց ,
 իր երկնային՝ հարսնիքն անտես :
 Իս խալըսցուց՝ աշխատանքէս ,
 չորս կերպ պսակ՝ ինձ վարձք պահեց •
 չէ թէ էի՝ արժանի ես ,
 իր բարի կամքն՝ ասանկ ուղեց :

Մահ :

Հրամէ ինտի , էրբ որ կամիս ,
 ճամբայ ելանք , երթանք ասկից •
 նախանձ կուգայ կոր՝ խաւարիս ,
 որ լոյսդ՝ ի լոյս՝ զիս հետ տանիս :

Լուսաւորիչ :

Խիստ կարտորամ՝ սիրով սրտիս ,
 շատ կարօտով՝ դէպ ՚ի երկինս •
 ճանաքդ կուտամ՝ ըստեղծողիս ,
 մենձ փախաքով , տէր , իմ հոգիս :

Մահ :

Տրդատ արքայ՝ բարի տեսանք ,
 երկու կտրիճ՝ մէկ տեղ եկանք •
 դուն յաղթեցիր՝ շատ մենձ բանակ ,
 մարմնոյ , հոգւոյ , քեզ հակառակ :
 Եսալ՝ դիտես , որ՝ միշտ անանկ ,

յաղթող ելայ՝ ինչո՞ւն հիմակ .
քու հետդ ի՞նչպէս՝ գլուխ ելանք ,
պարբը չըրած՝ ասկից չելանք :

Տրտա :

Բարով եկար , հազար բարով ,
էկ պագտընք՝ իրար սիրով .
վախկոտ մ'ըլար՝ ետ քաշու՞ելով ,
կտրիճ ես նէ , եկո՞ւր իմ քով :

Մահ :

Ատանկ սրտոտ՝ մէյտան կանչել ,
արմանք ու վախ՝ է ինձ ձգել .
դիտցար կը՛տրիճ՝ մահը յեղթել ,
քեզ որ առաջ՝ դիտցար նետել :

Տրտա :

Հապա չիյտես՝ ով խելացի ,
արդար մարդուն՝ քալուկ է ձի .
իրեն անմահ՝ ղէնք խաչ ունի ,
վրայ կելայ՝ 'ի մէյտանի :

Երնէկ կուտամ՝ ան սահաթի ,
որ խաչեալ տէրս՝ ճանաչեցի .
սիրով իս ալ՝ որ խաչեցի ,
հիմա սիրով՝ իս կընդունի :

Մահ :

Եւ իրաւ որ՝ քեզ երանի ,
որ աստուծոյ՝ ես ընտանի .
խաչի՛ն , թրով , թագաւորի ,
թագաւորել՝ մնաց յերկնի :

Տրտա :

Փառք , ստեղծող՝ և տէր հողւոյս ,
հողի և կեանք՝ նոր , մեռելոյս .

Մահին սէյերը • 7 :

Եր հասցուցիր՝ իս աս ժամուս ,
բու բովոր գալ՝ յ'ելլալ շնչոյս :

Վարդանանս :

Հայտէ վաղենք՝ մենք ալ անպարք ,
մահու դիմաց՝ անվախ՝ հաւսարք •
վրայ կելլան՝ հոս տեղ տկարք ,
ուժ չիբանիր , կտորտին չարք :

Կորիճ եղիք՝ սք զօրավարք ,
զօրացարո՛ւք՝ քաջ զօրականք •
զօրագրլուխ՝ մեր՝ մեղի փառք ,
տէր է փառաց՝ յերկնային կառք :

Մահ :

Դող իս բռնեց՝ վախցայ ես մահ ,
վրաս ընկաւ՝ բուն մահիս վախ •
ո՛վ ես աստնք՝ ճակատ անմահ ,
որ կերենան՝ մահէն անվախ :

Վարդանանս :

Մենք երկնաւոր՝ թաղաւորին ,
ընտրած զինու՛որք՝ ենք երկնային •
կեանքէ կելլանք՝ անոր ուղին ,
միայն մեռնողք՝ պարծանք սւնին :

Մահ :

Ես ալ ձեզնով՝ կը պարծենամ ,
որ ձեր փառքին՝ պատճառ կըլլամ •
ասով ես ալ յուսամ , մենծնամ ,
երկինք երկիր՝ ըլլայ մենծ նամ :

Ղեռնդեանս :

Մեղալ յիշէ՝ մահ ցանկալի ,
պսակ բերել՝ մարտիրոսի •
հաղարներով՝ մեր զաւակի ,

մեզ ալ հասցուր՝ սբ բանակի :

Մահ :

Տեսէք ձեզնէ՛ վեր նայելով ,
երկինք նստած՝ այն սբ ժողով .
ձեզ կընային՝ կարօտելով ,
որ կատարեալ՝ ըլլան թո՛ւով :

Ղեռնդեանք :

Կեփի մեր սիրտն՝ ալ ծարւելով ,
պաղըշտրկինք՝ մեր արունով .
քանզի գինով՝ ենք մենք սիրով ,
կրակ դարձեր՝ ենք աստուծով :

Մահ :

Քեզ պատու՛ական՝ սբ ծերունի ,
մահըդ պատու՛ով՝ դէմըդ կայնի .
տարիք , բարիք , չափ հասունի ,
քեզ աս սահաթ՝ վեր կըտանի :

Ծեր :

Աճ օրհնեց՝ իս քու ոտքով ,
օրհնած ըլլայ՝ բարե՛դ իմ քով .
ինձ նոր խանատ՝ բուսաւ յուսով ,
ու տինձացայ՝ ատ միւժտեցով :

Մահ :

Անակ է նէ , երթանք թէզ թէզ ,
սբ հաղորդը՝ առածիդ պէս .
սձ ալ ինձ՝ ապրօպրեց ,
որ բարի ժամս՝ քուն բերեմ քեզ :

Ծեր :

Սիրտ իմ պատրաստ՝ է քեզ սձ ,
միշտ նայելով՝ աս կատարած .
քու ձառքդ ինկնայ՝ քու ըստեղծուած ,
չառ .

չառնէ՛ք բու մալդ՝ մարդ արարած :

Մահ :

Երսուն քառսուն՝ տարուն քեամիլ,
կեանքիդ պտուղն՝ եկայ նայիլ .
հասուն տեսայ , պէտք է քաղուիլ ,
փրկչին նման՝ տարօք տանիլ :

Կապարեալ ճարդ :

Փառք իմ փրկչին , որ իս տնկեց ,
ջրեց , մեծցուց , սրտանց օրհնեց .
Թող ինք քաղէ՛ աս իր ծառես ,
կեանք իմ՝ ան կեանքն՝ որ պարզեց :

Մահ :

Ըրէ՛ ինտի՛ կտակ վերջին ,
որով մարդկանց՝ սիրտն ալ հանգչին .
մնաք քարով , ըսէ՛ աս դին ,
ելանք երթանք՝ մէկտեղ ան դին :

Մարդ :

Ատոնք առաջ՝ լըմացուցի ,
աշխարս՝ իրեն՝ ես թողուցի .
ալ չեմ յիշեր՝ այլ ընտանի ,
ես որ փրկչիս՝ եմ ընտանի :

Տէր տէր կենաց՝ հայր սիրելի ,
քեզ կուգամ կոր՝ փափաքով լի .
խապով ըրէ՛ իղձըս սրտի ,
բու ծառադ եմ , ըրէ՛ որդի :

Մահ :

Ո՛վ պատանեակ՝ անձամախ ,
միտքդ արթուն , մ՛ ո՛ւնենար վախ .
յանկարծ խրկեց՝ անձ քեզ մահ ,
որ քուն մտնաս՝ հանդիստ ուրախ :

Պատանի :

Ո՛վ չուզենար՝ անդին հանգչել ,
բայց խօլայ չէ՝ մէյէր՝ մեռնիլ .
մարդըս չուզեր՝ իրմէն քակու՛նիլ ,
դատաստաննալ՝ կուտայ իշկիլ :

Մահ :

Ես խօսք չունիմ՝ քու խօսքերուդ ,
լաքին մահն է՝ պարտք ամօնուդ .
միայն հաւտած՝ ինձ սիրելուդ ,
նազարն ես դու՝ քու աստուծոյդ :

Պատանի :

Թէ որ ըստոյդ՝ ատ դիտնայի ,
սիրով աս կեանքս՝ կըթողուի .
թեթեւ երթալ՝ աղէկ չէ՞ մի ,
քան թէ հալու՛որ՝ շատ բեռով լի :

Հայա՛ ՚ի ձեռս՝ ըստեղծողիս ,
տէր անձ իմ՝ կըյանձնեմ իս .
ինձ ողորմէ՛՝ քու ծառայիս ,
կենաց բաժակ՝ տո՛ւր ծարաւիս :

Մահ :

Տղայ կայտառ՝ ու ցաւադար ,
սիրով՝ ցաւիդ՝ շատ դիմացար .
եկո՛ւր տանիմ՝ քեզ նոր աշխար ,
որ հոն հանգչես՝ միշտ անդադար :

Տղան :

Սիրով կերթամ՝ ես կարօտած ,
մտնալ՝ ՚ի դաս՝ սք հրեշտակաց .
իմ բարերար՝ տէր , և անձ ,
ինձ աս ճրագս՝ տո՛ւաւ վառած :

Մահ :

Մահ :

Հանա օրհնեալ՝ զաւակ ընտիր ,
Տօրըդ մօրըդ՝ տունը մոռցիր •
աղո՛ւորութիւն՝ մը ցըցուցիր ,
զոր կըսիրէ՝ արքայն , գիտցիր :

Տշն :

Յիսուս յիսուս՝ անոյշ աղո՛ւոր ,
մանուկ եղած՝ իմ թագաւոր •
շուտով քեզի՝ դայի՛ այսօր ,
քու քովըդ տուր՝ ինձ տեղ եղջօր :

Գոն :

Տեսիլք տեսայ՝ զարմանալի ,
չէ՛ թէ երազ՝ քուն գիշերի •
ով որ ազէկ՝ կուտայ հոգի ,
անոր քունը՝ անուշ կ'եղնի :

Իսկ քուն մահուն՝ մեղաւորի ,
պատիճ մը նէ՛ անտանելի •
միայն ան է՝ զարմանալի ,
շատը կընտրեն՝ զայս չար լեղի :

Մահ :

Ես կըմեռնիմ՝ սրտիս ցաւէն ,
աս ծուռ ճամբաս՝ միշտ տեսնալէն •
որ ամիէն մարդ՝ զաս որ գիտեն ,
խրատո՛ւելու պէս՝ բնաւ չեն :

Ետքը փիւշման՝ պիտոր ըլլան ,
դատաստանն որ՝ ահեղ ելլան •
հիմա եկուր՝ տես ան ատեանն ,
որ հիմակո՛ւան , որ ան օրո՛ւանն :

Գ Լ Ո Ւ Խ • Բ :
 Դ Ե Տ Ը Ս Տ Ը ' Ն :
 Շ Ե Ն Ք • Ա :

Ի՞նչպէս մէկիկ մէկիկ ինչ առջևը կելլան
 մեղաւոր հողիները :

Հրեշտակ :

Տէր , դատաւոր արդարութեան ,
 եղաւ ահեղ՝ հրամանքիդ բան •
 քեզնէ խաւրած՝ էլ չին մահո՛ւնն ,
 առաւ բերաւ՝ չար հողին այն :

Ա՛ն :

Դ՛ու՛ն ես կայէն՝ նոր ճանա՛վար ,
 պատուող ըզքու՛ անմեղ ախպար •
 քովըս պիլէ՛ մի մօտենար ,
 դնա՛ կորիք՝ աներե՛ս չար :

Կայէն :

Ես չըսի՞ մի՛ քեզի , չա՛ր մահդ ,
 էս մի՛ տանիր՝ ինչ թախտ •
 դիտէի որ՝ ինձ մաւստահախ ,
 դժոխքն է միշտ՝ վախտով , անվախտ :

Ա՛ն :

Դ՛ուք ալ ճիւմհիւռ՝ ջրով խղդած ,
 իմ բարկութեանս՝ արժան եղած •

դա

դացէք մենձ լիճ՝ հո՛ւր յաւիտեանս ,
լողնալ այն ծով՝ քիւքիւրս հոտած :

Ո՛վ որ ձեր մէջ՝ կար զլջացած ,
պահճու մնայ՝ հետ նախահարց •
յոյս ունելով՝ որ մեսիաս ,
կուգայ փրկիչ՝ իր ոչխարաց :

Հրեշտակ :

Հապա՛ ո՛ւր տեղ՝ տանինք , ո՛վ տէր ,
որ սողովին՝ մէջն են կրո՛ւեր •
մարմնոյ պատիժն՝ որ՝ կրակ էր ,
հողիններուն՝ ի՛նչ ես պահեր :

ԱՃ :

Այն անցաւոր՝ պատկերք մը՛նէր ,
որ մարմինը՝ հոն տեղ կերէր •
իսկ դժոխքին՝ կրակն անմեռ ,
հողին կերէ , չիմեռցընէր :

Հրեշտակ :

Տէր , կըխրպնիմ՝ բերելքեղի ,
մարդ մը տըմարդ՝ ու անմարդի •
որ ճամբէ դուրս՝ միշտ ետպանի ,
կեանք մը անցուց՝ կեանք անբանի :

ԱՃ :

Դնենք թէ դուն՝ լեռն ես բուսեր ,
քու ըստեղծողդ՝ չէիր գիտեր •
թէ որ միտքըդ՝ շատ խապայ էր ,
կային իմ պարզ՝ օրինակներ :

Խղճմտանքըդ՝ քեզ կոչնակ էր ,
սա բանս է գէշ , ընօղն է խեռ •
տո՛ւեր էի՝ քեզ ճրագներ ,
ինչո՛ւ անոնք՝ վառ չես պահեր :

Եապանի Տարդ :

Լեռը ուսկից՝ սորվել կըլար ,
 հողույն բաները՝ շատ դժար •
 երկինք միայն՝ աչքիս կուզար ,
 չէ՛ թէ ներսը՝ ինչ խորհուրդ կար :

ԱՃ :

Քուկին խօսքով՝ քեզմէ ընկար ,
 երկինք իս քեզ՝ խապար կուտար •
 դուն իս փնտռել՝ անհող եղար ,
 դնա՛ ինտի՛ ուսկից եկար :

Եապանի Տարդ :

Ես ո՛ւր երթամ՝ զուրկ ՚ի բարեաց ,
 թաթղած մեղքով՝ ծղրած չարեաց •
 հիմա չօգտէր՝ ինձ ան խրատս ,
 երբոր հայլան՝ եղայ ՚ի կեանս :

ԱՃ :

Հապա դուն՝ ո՛վ փիլիսոփայ ,
 իսպաթ ընօղ՝ թէ անձ կայ •
 դիտցար պատուհոյ՝ իս ենթակայ ,
 ինչո՛ւ գործքով՝ չեղար վկայ :

Փիլիսոփայ :

Լեզուս բերանս՝ կրղպր՛եցաւ ,
 երբոր քու դէմդ՝ ահեղ տեսաւ •
 առջի լոյսն՝ որ ինձ երևցաւ ,
 հիմա ետքի՛ մութը բերաւ :

ԱՃ :

Լաչքիս պիլէ՛ մի երևնար ,
 դու անդգամ՝ անանձ չար •
 դուն քու կամօքդ՝ որ կուրացար ,
 արժան է քեզ՝ զընտան խաւար :

ԱՃ

Անձը:

Իրաւ իրաւ՝ արժանի եմ,
որ չելալու՝ բանտը մտնեմ.
որ որպէս զի՝ մէրամս ընեմ,
իմ սրտիս ամբն՝ ուրացեր եմ:

Աճ:

Ե՛կ փութփերէզ՝ ինձ համար տուր,
փուճ կուռքերուդ՝ հազար ու բիւր.
ո՛ւր են, փրկել՝ չե՛ն իդար կոր,
բու խեղճ հողիդ՝ մտամուր:

Կասպաշ:

Արդար յազթօղ՝ ես դատաւոր,
իսկ ես անխելք՝ շատ յանցաւոր.
քեզ թողուցի՝ կենացս աղբուր,
ու պաշտեցի՝ քար ու փատ չոր:

Ճարտար էի՝ գիտնալ աղո՛ւնոր,
ես իմ անձիս՝ շահն անցաւոր.
աշխրքի խելք՝ տալով բոլոր,
հողւոյս հասաւ՝ ասանկ չար օր:

Աճ:

Փուճ էր քու ջանքդ՝ ո՛վ բարբարոս,
ջնջել ըզսուտ՝ պաշտօն կռոց.
սուտ պարծենցար՝ իմ սք անունս,
անձ գիտեմ, ըսիր՝ բերնուց:

Չէիր գիտեր, ինձ է մախսուս,
սք և մաքուր՝ սիրտ առաջուց.
ի՛նչպէս պատի՛ւ տո՛ւիր պղծոց,
որ անարդանք՝ է ինձ սրբոյս:

Բարբարոս:

Ճանչնալ ճանչցայ՝ քեզ ամբ անձ,
պաշ-

պաշտել հողով՝ անհող եղած օ
 ծառայելով՝ մարմնոյս կամաց ,
 հողիս թուլցաւ՝ կամաց կամաց :
 Կըտեսնայի՝ որ է փոտած ,
 թէմէն ու շէնք՝ իմ օրինաց .
 բայց տեսնալով՝ որ է ուղածս ,
 սանքի չընտով՝ էի կապուած :

Հրեշտակ :

Մահը բերաւ՝ մէկ պատանեակ ,
 դու կըմանի՝ խիստ չար զաւակ .
 դանկատ կընէ՝ լիրբ համարձակ ,
 թէ ծընողքիս՝ է իմ յանցանք :

Ա :

Առաջ եկուր՝ եապանի ծառ ,
 կրելու փատ՝ արմատը չար .
 ես քեզ՝ ատոր չեմ բարկանար ,
 թէ աղէկ չեն՝ քու հար ու մար ,
 Հապա պատիճ՝ կուտամ յարմար ,
 քեզի՝ քու կին՝ գործքիդ համար .
 ո՞ր է բարին , ձառքէդ կուգար ,
 դուն չի՞թողիր՝ չըրած մէկ չար :

Չար դատակ :

Ես անշտորհք՝ ու անհաւատ ,
 միտք չունէի՝ բարի , հաստատ .
 սատանան ալ՝ կուտար խրատ ,
 չարիք գործել՝ ետքի խրատ :

Ա :

Ո՛վ ապերախտ , քան անշտորհք ,
 որ չես դիտեր , ի՞նչ է շտորհք .
 քեզ սէրովի՝ տուի ձեռօք ,

դուն մըսեցիր՝ զան եւելօք :
 Թէ պատուէիր՝ հարրդ ու մարդ ,
 աստուծով ալ կըլայիր մարդ •
 Թէ փնտռէիր՝ իս քէ շատ ,
 հարուստ կըլար՝ հողոյդ խաղնար :
 Թէ պահէիր՝ բընական կարգ ,
 քեզ կուտայի՝ գերբնական վարք •
 Ինծի հօր պէս՝ չի տուիր փառք ,
 զնա կորիր՝ խորթ , դիւին ձառք :
 Հրեշտակ :

Մէկ տեղ եկան՝ առջևդ այսօր ,
 սաղուկեցիք՝ երկուք , հին , նոր •
 մովսէսի գիրք՝ կըհաւտան կոր ,
 անմահուն՝ կըսեն , կայ որ :
 Ա՛ :

Աչքիս առջև ալ մի հաներ ,
 դժոխքը տար՝ խորունկ տեղեր •
 որ հասկընան՝ հողին անմեռ ,
 յարուն ալ դիտնան , կայ դեռ :
 Հրեշտակ :

Լմի՛ն հաւտէն՝ սա ալարայ ,
 կընէր զամի՛նն՝ ալ մատխարայ :
 Ա՛ :

Չալ՝ չըռիբ՝ քովըս մի դար ,
 ես կրակ եմ , կերեմ քեզ չար :
 Հրեշտակ :

Նրեայ նոր կայ՝ եկած , ջըֆուտ ,
 փարիսեցի՝ հին օղու զուտ •
 Իսրայէլ եմ՝ ես , կըսէ սուտ ,
 մեսիայիս՝ տեսուն կարօտ :

Իրենց հարցը՝ իս ցրցուցի ,
 Կամօք կուրաց՝ սատանորդի ,
 տեսնայ իս՝ մենձ՝ դատաստանի :

Հրեշտակ :

Լ միջն ազգէ՝ խաչապաշտի ,
 մարդ կայ , անուամբ՝ քրիստոնէի •
 պաղին պակաս հաւատք՝ ունի ,
 պաղին դործք՝ անհաւատի :

Ք . :

Տեսէք տեսէք , որ նոյն եմ ես ,
 որ ինձ հաւտալ՝ տուեր եմ ձեզ •
 ես որ խուզի էի նախ հեզ ,
 ասլան դարձայ՝ հիմա խրոսէս :

Չէի ըսեր ձեզ՝ յայտնապէս ,
 թէ կրճանչնամ՝ իմ ոչխարներս •
 ո՛ր է սիրոյ՝ տամղան՝ ի ձեզ ,
 որ ձեր վրայ՝ կոխեցի ես :

Ինձ Թ՛ր ըսել՝ փառք էր ձեզ մենձ ,
 խօսքս չընել՝ չար չէր մի մենձ •
 Ի՛նչ մնաց որ՝ չըրի ես ձեզ ,
 դուք ի՛նչ չըրիք՝ չարիք պէսպէս :

Դ՛ուն հաւատքիդ՝ էիր պաղած •
 դ՛ու նորհաւտք՝ մեկդի փախած •
 քու յոյսը փուճ՝ ումուտ կտրած •
 դուն ալ սիրոյ՝ ճամբէն ելած :

Գիտես քու մեղքըդ մեղաւորդ ,
 չար խղճմտանք՝ է անմահ որդ •
 ուրիշ խօսք ալ՝ կայ մնացորդ ,

Գ

յա

յարուէ օր՝ տեսնաք ըզորդ :

Մահ :

Փո՛ւշ փո՛ւշ եղայ՝ սահմըռկեցայ ,
 շքքի նման՝ ես փըճացայ •

Խաթըր նայիլ՝ չեկայ , հախ կայ ,
 դատաւորն է՝ վըկայ , հաքկայ :

Ո՛վ երե՛սնալ՝ նայիլ կըրնայ ,
 երբ փառօք հօր՝ ատեան որ դայ •
 ես իմ կամօքս՝ մեռնիմ հիմայ ,
 որ ան ատեն՝ իս չի տեսնայ :

Քոն :

Ես ալ սաստիկ՝ դողով վախցայ ,
 անանկ որ քուն՝ աչքըս չեկայ •

հիմա այսչափ՝ որ արթընցայ ,
 մէյմալ մըրափ՝ չըլայ որ դայ :

Հապա ախպար՝ հե՛տըս նստէ՛ ,
 վախեմ , ետքի՛ օր՝ հեռու չէ՛ •
 սովորական՝ քուն ինձ դայ նէ ,
 դուն , կաղաչեմ , քովէս տրդէ՛ :

Մահ :

Ես չեմ թողուր՝ քեզ , մի՛ վախնար ,
 ալ քընանալ՝ դուն չես կըրնար •
 աչք չիգոցած՝ հանգիստ մը առ ,
 խելքըդ գլուխդ՝ լսել համար :

Տեսնաս , ի՛նչպէս՝ կելայ արդար ,
 ուրախ սրտով՝ յատեան արդար •
 իրաւ աս է՝ սէյիր պայծառ ,
 ասով քիչ մը՝ սիրտ , հոգի՛ առ :

Ի՞նչպէս կելլան արդար հողիները այ առջև:

Հրեշտակ:

Ուրախերես՝ կուգայ քեզի,
աբէլ սանին՝ մեր՝ սբ հողի.
որ խուռպաններ՝ ընդունելի,
եաքը զինքնալ՝ գոհեց քեզի:

ԱՅ:

Կենօք օրհնած, մահդ ալ օրհնած,
պատկներ կայ՝ քեզի պահած.
հանդէ՛ միջ տեղ՝ լիմպոս ըսունած,
ինչունան հոն դամ՝ ես տէր անմահս:

ԱՅ:

Նոյ կատարեալ՝ յազգ անկատար,
դու աշխրբի՝ նոր հիմն եղար.
աշխատանքիդ՝ վարձքը շատ առ,
երբ մարդանամ՝ ան արդար:

Հրեշտակ:

Տէր, աբրահամ, քու բարեկամ,
եկեր, տեսնալ՝ կրսէ, ցանկամ:

ԱՅ:

Բարով եկար՝ դուն սղջառողջ,
հաւատքի հար՝ յուսով հարուստ:
սիրով լեցուն՝ էր միշտ քու ծոց,
գողըդ լեցնեմ՝ դասք արդարոց:
Եւ դուն աղքատ՝ իմ, զազարոս,

սիրականիս՝ հանդէ՛ն ՚ի ծոց .
անցած դացած՝ քաշած ցաւոց ,
տեղը քեզ տամ՝ դանձ խել մը հոս :

Աճ :

Սրտիս սիրած՝ սք թաղաւոր ,
մեսիայիս՝ հայր ուխտաւոր .
քեզ վերցնող՝ այն աջն էր հօր ,
քեզմով կանգնի՛ շատ մեղաւոր :

Գիտես , մտիկ՝ ըրի՛ աղու՛նոր ,
աղաչանքիդ՝ մեղայի օր .
մտիկ ընէ՛ թո՛ղ՝ մեղաւոր ,
դառնայ , ես ալ՝ դառնամ անոր :

Հրեշտակ :

Վրդար արքայ՝ պարթևներուն ,
աւաղ այր՝ նոր՝ օրէնքներուն .
սա՛ սք փրկչիդ՝ մարմնանալուն ,
նախ հաւտացող , կարօտ տեսուն :

Բն մծ :

Բերէք փառօք՝ յերկնային փառս ,
ասկից ետև՝ իմ դուռս է բաց .
ով որ երկրի՛ աղէկ իշխած ,
իշխան կրլայ՝ երկնից բարեաց :

Բոր ալ ունէր՝ նէ՛ ՚ի մեղաց ,
համբերութեամբ՝ է այն մարքած .
մծային՝ իմ լոյս դիմացս ,
արժանի է՛ սա իմ ընտրած :

Հրեշտակ :

Վոր նոր եկան՝ մարտիրոսներ ,
կարմիր ու տաք՝ արուն ծոցեր .
ետևէն ալ՝ զու՛արթ սք ծեր ,

Աստուծո՛ր շատ՝ սրբոց հայր էր :
Ք :

Մարտիրոսի՛ պէտք չէ տիվան ,
տանը մարդուն՝ տան օթեան .
Ե ճգնաւոր՝ իմ սբ վկայն ,
ըլայ ներքին՝ խորհրդական :

Ամէն մէկուն՝ արժանաւոր ,
Թագ կը դնեմ՝ ես Թագաւոր .
Թէ ֆնէ՛ խուռմայ՝ պսակ աղո՛ւոր ,
կտրի՛ճներուն՝ տո՛ւէք բոլոր :

ՄԷ կուսանաց , որբեվարաց ,
աշխարհական՝ արդար մարդկանց .
բսէք , ելիք՝ այն վերին դաս ,
ուսկից դի՛ւանք՝ վար են ընկած :

Սարայէլ :

Ես իս կուտեմ՝ մահին քեահեան ,
ու կը ճաթիմ՝ օղոց աղան .
դերէ արդար՝ հողիք շատցան ,
առանց պատիճ՝ երկինք կելլան :

Դուք ալ դի՛ւանք՝ ի՛նչ էք անհող ,
որ համարձակ՝ անցք կը թողուք .
Թ՛օն ձգեցէք՝ երկինք չը՛նօք ,
ինձ ավ բերէք՝ խել մը , չարեօք :

Դի՛ւանս՝ որ հա՛վան էր պարտին :

Պէ՛ հէ՛յ չար՝ որ , վար ես ընկեր ,
մենք քեզնէ շատ՝ խենդ ենք դարձեր .
որ չեն բանիր՝ մեր տուղախներ ,
երբ խոնարհքին՝ վերն է բացու՛եր :

Աղ չի դրինք մի՛ անտոնին ,
որ Թող չիտանք՝ անցնիլ անդին .

Նա պատռտեց՝ մեր աղբ հին ,
Թռաւ զնաց՝ դէպ ՚ի երկին :

Ստեփան :

Էյ , է՞նչ կրտէք , ընենք մարդկան ,
որ վար ինկնան՝ ՚ի դատաստան .
հալածողներ՝ ալ եա կեցան ,
հալածեալներ՝ որ սբ եղան :

Սողորու թիք՝ նզովք տեսան ,
եկեղեցիք՝ հաստատուցան .
նոր հնարքի՝ կրկարօտնամ ,
մէկէն աշխարք՝ քանդելն է բան :

Հայտէ եկէք՝ մենք միաբան ,
հողի մը տանք՝ անմիաբան .
սէրը բառնանք՝ եղբայրական ,
անձասէրք՝ վերցած կրլան :

Դիւան :

Ազնի ըսիր՝ չարին մէքեան ,
մենք ալ գտնանք՝ ալ ուրիշ բան .
զէհիր թափենք՝ թուլ ցոփութեան ,
որ զամ ալ՝ մարդիկ մոռնան :

Ասոր կողմէ՝ առաջ երթալ ,
չորս ետքերնին՝ յիշել չիտալ .
հարանց վարքին՝ չի հաւատալ ,
սուրբին , հրաշքին՝ վրայ խնտալ :

Մեծայեւ եր հրեշտակներով :

Չարերը , չար՝ խորհուրդ ըրին ,
բայց աստուծով՝ խօ՛ կրցրուին .
երբոր մեզնէ՝ կարգով դրուին ,
ըզգուշուեք՝ ընդդէմ չարին :

Դուք պահապան՝ սբ հրեշտակներ ,

սիրով աշխարք՝ խօթեցէք սէր .
խայրէթ դէպ՝ ՚ի աղէկ բաներ ,
որով կաւրի՝ ինչ որ դէշ էր :

Բայց դձու անձ՝ բարերար տէր ,
ցրուէ՛ չարին՝ զայն տուգաններ .
տուր աշխարքի՝ նոր շնորհքներ ,
որ բազմանան՝ նորանց սուրբեր :

Գաբրէէլ՝ շէպ՝ ՚ի առ անձ :

Սկան որդիքդ՝ Տայր աղքատաց ,
ժափաքանօք՝ քեզ կարօտած .
Տանիք՝ կրտսն , դու անձ ,
կորէ՛ մեզի՝ մեր զրկողաց :

Քն :

Որդեակք , եկէ՛ք՝ դուք Տանդէցէք ,
տանըս ժառքը՝ վայելեցէք .
ատեն կուգայ , անհող կեցէք ,
արդար Տաննալ՝ յայտնի տեսէք :

Բայց ձեր մէջնալ , գիտէք , կային ,
չի Տամբերօղ՝ եղած բանին :
Երթան լեզան՝ իր վարանին ,
նոր բաղնիքով , որ մաքրուին :

Չի մաքրուած՝ տեղ մը միջին ,
իմ բովոս գալ՝ կըլայ չերբին .
սք եմ , ըսի , լսեր էին ,
դուք ալ եղիք՝ սք , ինչ ըրին :

Հրէշտի :

Բանի դնաց , անձ , խիստ շատցան ,
ատանկ արդարք՝ բծեր վրան .
Տէմէն որչափ՝ աղէկ կուգան ,
քեզ մը լեքէ՛ միշտ կուսենան :

Քն :

Քս :

Գիտեմ գիտեմ , առատանկ է ,
ինձ սրտերնին ալ յայտնի է .
կուզէք որ հոս՝ փորձն ալ ցրցնէ ,
Կշառք բերէք՝ գործքի վէզնէ :

Պահապան հրեշտակ :

Տէր կաղաչեմ՝ սիրուդ համար ,
աչք խփելով՝ ուզէ համար .
չէ՛ նէ , ո՛ւր է և մէկ արդար ,
որ քու առջևդ՝ ըստ՛ի արդար :

Քս :

Ողորմութե՛՛ առենն անցաւ ,
արդարութիւն է՝ հոս , իրաւ .
աղաչանքդ ալ՝ չէ՛ անիրաւ ,
արժանի սան՝ ունիս նէ , լաւ :

Սասանան :

Արժան կըստի՛ Պարասքելի ,
Թաթխած մեղքով՝ որ անթողի :
կշառքիս աչք՝ լեցուն է քի՛ ,
վեր չի վերնար՝ աս կողմ չարի :

Հրեշտակ :

Դ՛նն պապանձէ՛ , կըսէ քեզ տէր ,
որ տիվանն ես , չեն մի գիտեր .
տեն աս արունս , ու արցունքներ ,
պարասքելի՛ կողմն են ծանրեր :

Քս :

Ե՛ս որ արդար դատաւոր եմ ,
որն որ հախ է՝ հախ կըկըտեմ .
մէկն որ զղջայ՝ ետքի առեն ,
սրտանց է նէ , ես կըփրկեմ :

Հողի մը նալ՝ եկաւ , բարի ,
յանցանք ունի՝ բայց ներելի :

Դիճանք :

Թէ որ ատանկ՝ ներում ըլլայ ,
արդարութի՛ն ո՛ւր կը մնայ :

Քս :

Իմ անսխալ՝ կշառքս յայտնի ,
յայտնի կընէ՛ն՝ ո՛ւմ ի՛նչ կի՛նկնի .
ըսածիս պէս՝ թո՛ղ կըշառու՛նի ,
ըսածն , ըրածն , խորհած սրտի :

Խեղճ հոգի :

Տէ՛ր տէ՛ր արդար , և անաչառ ,
ես չե՛մ իծմով՝ արդարանար .
ինձ մէկ հատիկ՝ դեղ կայ , ու ճար ,
քո սք արիւնդ՝ կենդանարար :

Իմ պարտքիս դէմ , աման , դուն ան ,
դէր մէկ կաթիլ՝ աս աչք , դայ վար :

Քս :

Ատանկ ըլլայ , ինձ որ ընկար ,
ինչպէս կեանքդ ալ՝ ինձ կը յուսար .
ներեցի քեզ՝ ինչ որ մեղար ,
որ չարութի՛ն չէր , մարդ տկար :

Հրեշտակներ , ուրիշի՛ճ համար :

Մ'ա խղճալիս՝ ի՛նչպէս ընենք՝ ,
որու բանը՝ ծանար է , գիտենք :

Դիճանք :

Հոս ալ ունիք՝ յոյս մը ատանկ ,
որ լոյս հանէք՝ մութն ու վտանդ :

Տրեշտաներ :

Տապա , կուգայ՝ կոր Մայր և կոյս ,
որ ձեր մութը՝ ցրուէ՛ ՚ի դուրս •
պաշտպան կալով՝ աս խեղճ հողւոյս ,
որ ջերմեռանդ՝ էր՝ թաղուհւոյս ,

Դիւանք :

Գետին մտնանք՝ խաւար հողէք ,
մայր լուսոյ է՝ գթած սաստիկ •
երթանք խաբենք՝ մենք ըզմարդիկ ,
որ պաղ ըլլան՝ կուսին , անմիտք :

Ածամայրը՝ եր որդոյն :

Ի՛մ միածին՝ սր դատաւոր ,
արդար ՚ի բանս՝ Բանդ ահաւոր •
խնդիր մ՝ ունիմ քեզիկ ասօր ,
որ ինձ շնորհես՝ աս պարտաւոր :

Ապերախտ էր՝ շատ , իբաւ որ ,
բայց ջերմեռանդ ալ՝ ինձ , քու մօր •
որով նաև՝ չաւրեց բոլոր ,
քեզի խրզմէթն՝ արժանաւոր :

Բ :

Գիտես Մայր իմ , քեզ կը լսեմ ,
բայց տիվանին՝ մէջ , կակուղ չեմ •
արդ արգելք կայ՝ խնդիրքիդ դէմ ,
դիզած մեղքեր • ես ի՛նչ ըսեմ :

Ածամին :

Իմաստութեան՝ քո՝ կու յանձնեմ ,
միայն զասի՝ իրկեալ տեսնեմ :

Բ :

Քո կուսական՝ կաթիդ տամլան ,
որ ինձ տուիր՝ տղակութեան •

Ըլայ ասոր՝ դեղ փրկութեան օ

Ըլայ, ըլայ՝ Մ'օրըս թիճան :

Արդար ըլայ՝ և դատաստան,
Թող այն հողին՝ երթայ զընտան օ
Ինչուկ զըտէ՝ զինքն 'ի փրճան,
որ սբ մանայ՝ սրբոց սրբան :

Հրեշտակ* ուրիշերու համար :

Տէր, ասոնք ալ խել մը հողիք,
քուկին վէզնէդ՝ մտան հիմիկ .
պակասաւոր՝ սանքի ոսկիք,
սբ սիկքէով՝ ընտրած անձինք :

Քս :

Իմ ընտրութեանս՝ ամենայն բան,
չափով, կշռով, համրանքով կան օ
ուստի ո՛վ որ՝ պակաս կուգան,
հէ՛մէն երթան՝ հային փօթան :

Չըսի՛ մի ես՝ յաւետարան,
Թէ ծեծ կուտէ՝ պակասող ծառան օ
մէկը շատկեկ, մէկն ալ քչիկ,
իրենց դործոց՝ չափուն նման :

Բանտ կրմանայ՝ մարդ պարտական,
որ վճարէ՝ պարտքը լման օ
չե՛լար ըսի, թէ որ չիտար :
Ետքի ըստակն, որ հասկըցան :

Տէ՛ ասիկակ՝ քիչ մը թէմպէլ,
քիչ մը քեօթէկ՝ երթայ ուտել :

Անիկակ շատ՝ պէտք է ծեծել,
անկից ետև՝ կըլայ ներել :

Աս ալ դրէք՝ տաքուկ փօթան,
որ խալ ըլայ՝ իմ մաքրարան :

Անի մանայ՝ պաղ պուղխանան ,
պաղած սրտին՝ իր քաւարան :

Ուրիշներն ալ՝ ասոնց նման ,
առնեն իրենց՝ վայր լման :

Նշեցեալ հոգիները :

Տէր , արժանի ենք՝ իրաւի ,
մենք , անողորմ՝ աս քէօթեկի •
բայց ողորմած՝ սիրտ քո բարի ,
զո՛ւթ ցրցնէ՝ բարեկամի :

Իրաւ տանջանքս այս ըզգալի ,
մեղաց կեօրէ՝ շատ չէ՛ մեղի •
մեր աւելի՝ սիրտը կերի ,
որ քու սիրուն՝ տեսզ է հետի :

Մեկ :

Ես չըզիտցայ՝ աշխարքն իբէն ,
որ հոս ասանկ՝ է , վեր խելքէն •
ուստի ինչ որ՝ ճամբուս պէտք են ,
քիչ բան առի՝ առատ ձեռքէն :

Մեկաւր :

Ես ալ խօլայ՝ կըկարծէի ,
հոս վճարել խուսուր պարտքի •
ուստի սիրով ալ չհտարի ,
եկած խաչերն՝ տարոց տարի :

Ուրեշ ճ :

Ես ան մաքին՝ վրայ էի ,
թէ հոս՝ շատ շատ՝ մնամ որ մի •
մէկը չեկաւ՝ ինը տարի ,
որ ինձ ըսէ՛ , ելի՛ր ասկի :

Ուրեշ՝ ալ :

Հասպա ես ինչ՝ պիտոր ընեմ ,

որ տան տարի՝ պէտք է, կարծեմ .
հարուր տարի՝ մնամ, վախեմ,
հիչ ելլալիք՝ չունիմ, չքսեմ :

Մէնն ալ :

Ես թողուցի՝ հողուս համար,
խել մը ժամուց՝ որ ճար ըլլար .
մերասխօրներս՝ չե՛ն մի հողար,
որ հիչ ժամէն՝ խեր չեմ տեսնար :

Մէնն ալ :

Ես որ խարիպ՝ ու խեղճ էի,
բան մը թողուլ՝ ճար չունէի .
ասով յոյսըս՝ կտրեմ պիտի,
ինձ ալ նոյն տէրն՝ ինքն ողորմի :

Հրեշտակէ՛ Դէնն :

Ուրախ ըլլայ՝ սիրտ քո այսօր,
որ խնայատ կայ՝ քեզ մասնաւոր .
բայց էլելօք՝ շատ շահաւոր,
քու առջի դործքդ՝ են կամաւոր :

Մէննն :

Մխիթարանք՝ քեզ դուն ալ տուր,
վաղը կրակդ՝ մարի պիտոր .
պաղըշտրկօղ՝ հասաւ քեզ ջուր,
ողորմութիւն՝ աղօթք մաքուր :

Ուրեշտակէ՛ :

Լուսաւորէ՛, լուսաւորէ՛,
մութ տեղ նստած՝ դուն շատոնցմէ .
քեզ լուս ցալթեց՝ տէր երկնքէ,
մութը հեռու տարաւ քեզմէ :

Հոգին :

Տեսնամ պիտոր՝ այսօր յանկարծ ,

լուսի երես՝ լոյս մեր դիմացս •
 թէ սալթ քուկին՝ ձայն աւետեաց ,
 ուրախացուց՝ զիմ սիրտ տրամած :

Հրեշտակ :

Ելի՛ր ելի՛ր , ի՛նչ պառկեր ես ,
 ասկից ետե՛ կենդանի ես •
 Ինքքն յս՝ լոյս տո՛ւող մեզ ,
 Երեսն լուսը՝ ձենեց ըզ քեզ :

Ուրեշ հոգի Տը :

Կարծեմ՝ մօտ է՝ օր յարութեան ,
 ես դեռ դոցո՛ւած՝ կամ աս զընտան •
 անս , ո՛ւր է օր՝ աղատութեան ,
 ողորմեցէ՛ք՝ որդի՛ք մարդկան :

Ուրեշեր :

Շատ չեղաւ որ՝ դուն հոս եկար ,
 սպասողներ՝ կան շատ երկար •
 կըլայ որ՝ դուն , որ ո՛ւշ մտար ,
 շուտով ելաս՝ մեր հետ , ախպար :

Հրեշտակ :

Հայտէ ելի՛ք , ո՛վ որ մնաց ,
 աշխարք հասաւ ՚ի կատարած •
 դուք դէպ ՚ի դուրս ելած չելած ,
 փողին ձանր՝ կըլար լրսած :

Շ Ե Ն Ք Գ :

Յարուժիւն Մեռելոց :

Քս :

Եկաւ հասաւ՝ վերջ աշխարհիս ,
 իմ առաջուց՝ դրամ վախտիս .
 չորս դին՝ խապար արոճի խօսքիս ,
 սաստիկ ձանով՝ մենծ պօռուիս :

Աշխարք բոլոր՝ թող ոտք ելլայ ,
 ըստեղծողիս՝ հեռ՝ մուրաֆայ .
 որ հախ , նէ հախ , յայտնի ըլլայ ,
 մարդ չի դատճի՝ որ հոն չըլլայ :

Գաբրէէլ :

Փող անձ էս կըջալեմ ,
 յայտնի ձանով՝ ձեզ չաւ կընեմ :
 Ելեք մեռեալք՝ դերեղմանէն ,
 տիվան եկեք՝ բոլոր մեկէն :

Հրէշտիչ :

Աս ի՞նչ արմանք՝ դարմանք բան է ,
 մեր արքային՝ ի հրամանէ .
 աչք մը գոցել՝ բանալ չեղաւ ,
 երկինք երկիր՝ մեկտեղէր է :

Կան որ՝ հողին՝ ծոցէն ելան ,
 կան որ՝ ծովէն , կերած ձկան .
 հողիք՝ իրենց մարմին՝ մտան ,
 իրենց մալին՝ նոր տէր եղան :

Բոլորին ալ՝ այսօր արքան ,

պիտի

Դասաստանին սէյրը • Գ :

պիտի ցուցվի՝ տէր և իշխան •
 իրաւ աշխարք՝ կըլայ վերան ,
 բայց կըշնուի՝ վերն՝ իր վերան :

Մակ :

Ո՛ր ես անսպար՝ դուն՝ քուն թմրած ,
 հասկըցար մի՛ չեղածն եղած •
 տէ՛ս արթնցուց՝ մէկէն յանկարծ ,
 փողը զամմէնն՝ իմ քնացած :

Քումն :

Թմրածութիւն՝ ո՛ր կըմնայ ,
 ուր աշխարքս է՝ տակնուվրայ •
 կարծեմ քուկդ ալ՝ սուտ մահանայ ,
 մահիդ քունը՝ անմահանայ :

Մակ :

Իրաւ՝ աս է՝ վերջի վայրկեան ,
 երկուքիս ալ՝ ըստոյդ մահունան •
 Այարէ ետքի՛ շունչիդ արան ,
 սէյրը բրէ՛ ի՛նչ բաներ կան :
 Իս կըփնտռեն՝ հիմա բոլոր ,
 խենդերն՝ որ տամ՝ քուն իրենց նոր •
 չիւնքի վճիռ՝ կայ ահաւոր ,
 վախէն կըսեն , անս , մահը ո՛ր :

Ես ալ հեռու փախչիմ , զահէր ,
 որ նախ երեսս՝ չէին նայեր •
 հախ մուտտահախ՝ իրենց աս էր ,
 մահի երես՝ ալ չէն տեսներ :

Քումն :

Կաղաչեն կոր՝ լեռը բլուր ,
 թէ ծածկեցէք՝ մեզ ասանկ օր :
 Լեռներ կըսեն՝ վերաններու ,

Ճաճկոյթ եղիք՝ դուք չարերու .
ուր մենք՝ յահեղ տեսարն տեսու ,
հալած մաշած՝ նստանք մոխրու :

Անոնք ձայնիս՝ դէմ՝ ձանս կուտան ,
մենք քանդենք կոր՝ ինչ շէնք որ կան :

Մահ :

Մէյմալ նայէ՝ կրակէ չայ ,
սէլի նման՝ բերէ կոր խայ .
որ զամիէն աղտ՝ աշխրբի բայ ,
քիւքիւրտի ծով՝ վաթէ , վայ վայ :

Աւ ո՛ր մնաց՝ իզ թօզ շէնքի ,
դիմացկուն բան՝ ամուր , սանքի .
բոլորն եղաւ՝ հաւսար դեանի ,
ինչպէս առաջ՝ առանց զարդի :

Քոն :

Ի՞նչ կրխօսիս՝ չեմ հասկրնար ,
կիւռիւլթիւ շատ , լսել չիտար .
երկինք երկիր՝ անցած իրար ,
խենդ եմ դարձեր , ետքը չիզար :

Մէրմէս քարեր՝ կոտրտեցան ,
թիւլպէ՝ խուլէ՝ նառ բացո՛ւեցան .
վերէն վարէն՝ ձաներ կուզան ,
դոռում դոջում՝ աշխարք կուլան :

Մահ :

Տէս , հողին ալ՝ փորն է բացո՛ւեր ,
դժոխք իր խորք՝ դուրս է փսխեր .
մօրեխի պէս՝ չար հողինեը ,
երկրի վրայ՝ սօղուլճաններ :

Տգեղ մարմնով՝ մեղաւորներ ,
թանձր ու կոպիտ՝ սկերեաներ .

Ի

հա

Հապա հողւոյն՝ կերպարանքներ ,
 ալ գարշելի՝ են հոս եղեր :

Քուս :

Սերտըս՝ նայիլալ չի քաշեր ,
 երկրիս վրայ՝ աս գէշ բաներ .
 երկինքը կայ՝ աղոճոր տեսքեր ,
 սքց՝ ընտիր՝ ըռինտ դասեր :

Ի՞նչպէս աղոճոր՝ կրթոջտին ,
 անապական՝ առած մարմին .
 ո՛ր խառախուշ , ո՛ր աղաւնին ,
 ուր հրեշոակի՝ է խանատոնին :

Մահ :

Ալ պէտք եղաւ երթալ ինծի ,
 զերէ մեռաւ՝ կեանքն ՚ճի .
 թող ես մեռնիմ , կեանք միշտ ապրի ,
 չարն է միջտ չար , բարին՝ բարի :

Քուս :

Ես ալ չո՛ւան՝ ըս կորեցի ,
 ալ մարդու հետ՝ քուն չի կապո՛ւի .
 ալ ջուր չառներ՝ կոտրած թէստի ,
 չուխուռն ընկած՝ չարիս կրդադրի :

Կայէն :

Ի՛նչ , ո՛ր է մահ , ո՛ր է չար քուն ,
 կրեածնէ կոր՝ իս որդն անքուն .
 դատապարտո՛ւած՝ շատ դարերուն ,
 ի՞նչպէս առաջն երթամ վերնոյն :

Ինձ աս տիվանս՝ է չարագոյն ,
 չար տանջանքէն՝ բոլոր հողւոյն .
 դիմացն ելլալ իր աստուծոյն ,
 անտանելի է չար մարդոյն :

Ե c

Յոս

Յոգատ :

Եւ աւելի եմ սկերեա ,
 փրկչիս առջև՝ ելլամ ի՛նչպէս .
 չեմ ուրիշ չար՝ ծառայից պէս ,
 հապա մատնիչ՝ գող , իր անտես :

Ի՛նչպէս տեսնամ՝ անոնց երես ,
 որ թաղաւոր՝ են իմ դասէս .
 անխ , ի՛նչ ամօթ՝ կրլայ ինձ մեծ ,
 աշխարք որ իմ թքնայ երեսս :

Ներոն . Դեհոս . Դեհոհեպիանոս .

Մասսիմիանոս . Եւ այլն :

Իմ խախբութիւնս՝ է քեզնէ մեծ ,
 ինչպէս մեղքս ալ՝ են մեծամեծ .
 անչափ հրաշք՝ տեսեր եմ ես ,
 չեմ հաւտայեր՝ հիչ , կուրի պէս :

Ասլան էի՝ գառներուն դէմ ,
 որ փառատեմ , զիրենք՝ ուտեմ .
 ի՛նչ մենծ ամօթ՝ պիտոր կրեմ ,
 լոյս երեսնին՝ երբոր տեսնեմ :

Չար յուլիանոս :

Ի՛նչ չարութիւնդ ալ՝ բան մը չէ ,
 ուրացողիս՝ մէյ մը նայէ .

Ես դարձած եմ՝ սարկաւազէ ,
 ինձի պէս չար՝ դե եղած չէ :

Կամօք իմ տէրս՝ ինքեար ըրի ,
 զինքն՝ իր ծառայքն՝ հալածեցի .
 այսքան չարիքն՝ որ գործեցի ,
 ի՛նչպէս ելլամ՝ իր տիվանի :

Սեմոն հախարդ :

Չարեաց ամանս՝ ես ձեր կախարդ ,

եմ

Եմ չարաչար՝ ամօթապարտ .
որ գիտնալով , որ բանն է պարտ ,
քարսիրտ եղայ , պինդ չար՝ ու խարթ :

Մոլորութեանց՝ առջև արմատ ,
աղանդներուն՝ տուօղ խրատ .
հերտիկոս ծուռ՝ ու կոյր ինատ ,
շատին կորուստ՝ բերի շատ վատ :

Դիւանք :

Չաներնիդ վար առէք խենդեր ,
ձեզնէ հետ շատ կան չարեր .
մէյաան ելէք՝ տեղն է եկեր ,
տեսնանք՝ գէշին որ դասն է վեր :

Դուք որ բնութեամբ՝ մարդ էք տկար ,
մենք ձգեցինք՝ ձեզ տուլախ չար .
մէյ մէկ ճրագ՝ էինք մենք վառ ,
չարութենով՝ դարձանք խաւար :

Սարայել :

Պապանծեցէք՝ փր՛ճախօսներ ,
մարդ , սատանայ , անզգամներ .
ձեր ամմէնուն՝ բոլոր չարեր ,
իմ չարութիւնս՝ չի կշառէր :

Ես արուսեակս՝ վերին կարգով ,
պատուով էի՝ օյ քով .
առջափ ալջախ՝ եղայ իծմով ,
դուք ամմէնքդ ալ՝ իմ պատճառով :

Խղճմասնք :

Դո՛հ եմ , ալ ի՛նչ բտեմ ձեզի ,
որ աշխատանք՝ չէք տար ինձի .
դուք ձեզ եղաք՝ շահատներ քի՛ ,
խօսք չի մասց՝ խղճմտանքի :

Հապա հեարս՝ տիվան եկէք ,
 ու հոն տեղը՝ ինձ հախ տուէք .
 ես ձեր ետե՛ կայսիմ , աղէկ ,
 որ ետխանիդ՝ փակչի իմ ձեռք :

Երկնս , և երկր :

Ես ալ վզկայ՝ աստղներով ,
 աշխարք վկայ՝ արարածով .
 խղճմտանքին՝ դէմ կայսելով ,
 կորան ամմէնքն՝ երկնց կամքով :

Երկինք երկիր՝ բարեքներով ,
 աղէկութիւն՝ ըրինք քանց ծով .
 բայց դուք չարեր՝ չարեքներով ,
 ձեզնէ եղաք՝ նամքեօռ նշով :

Պահապան Հրեշտակ :

Վզկայենք՝ մենք ալ իրաւ ,
 որ մեղաւորն՝ փառ չոր եղաւ .
 ի՛նչ խրատ որ՝ մեզնէ առաւ ,
 խլի անկաճալ՝ չի դրաւ :

Ալ ի՛նչ պէտք է՝ շատ խօրաթայ ,
 ուր ի՛նչ կայ՝ ներքին վկայ .
 ան՝ որ գիտէ , ձեր սիրուն ի՛նչ կայ ,
 ամմէն մէկիդ՝ փայլ կուտայ :

Արարեալ :

Չիմա կըլայ՝ փափաք մեր հին ,
 երբ հին , նոր՝ գերբ կըկատարուին .
 մարգարէներ՝ հին օրէնքին ,
 առաքեալներ՝ նոր կտակին :

Աս օրւնէս՝ երկինք սարսին ,
 թող որ աշխարք՝ աշխարհային .
 բայց ի՛նչ որ՝ է մեր կողմին ,

վախ մը չունինք՝ ամենևին :
 Փառք՝ մեզ ծովէ խալըսողին ,
 աս իլիմանս՝ վեր բերողին .
 փախաքն առաւ՝ բողոր , հողին ,
 մարմնով նման՝ արեգակին :
 Սէրպէստ՝ կայներ ենք՝ դիմացնին ,
 որոնք քէՓով՝ մեզ իշխեցին .
 Ի՞ճ կուտայ՝ իր հախերնին ,
 ինքն է մեր հախ՝ արդար բաժին :

Ը Ե Ն Բ . Դ :

Ետքի դատաստանին տիւլանը :

Մեռայէլ :

Քողն որ գոչեց՝ գաբրիէլն ,
 աւետեաց հետ՝ էր ահռելի .
 աղէկներուն՝ ձան միւժտէի ,
 դէշերուն՝ դէշ՝ խապար չարի :
 Կուգայ հովիւ՝ մեր երկնաւոր ,
 որ իր ոչխարն՝ ընտրէ այսօր .
 արդ դուք հրեշտակք՝ երկրի ճանչուոր ,
 չարն ու բարին՝ զատ դրէք նոր :
 Տէր Թաղաւոր՝ նստի աթոռ ,
 երկնի երկրի՝ մէջ տեղ աղուճոր .
 արդարք սաղ դին՝ զարդք երկնաւոր ,
 չարեր սօշ դին՝ դետին չօփ չոր :

Գաբրիէլ :

Թաղաւորի՝ սանճախն , հաւլան՝

որ խաչն՝ ելաւ , տես , երևան .
 Ինքն ալ կու դայ կոր՝ մեծիան ,
 Եր հօր փառօք՝ մարմնացեալ բան :

Աթոռ դրո՛ւր՝ մօտ արքային ,
 անձամայր՝ մեր սուլթանին .
 առաքեալներ՝ կարգով նստին ,
 պետրոսի հետ՝ բուն տիւմանին :

Մեայել :

Երկնից ասկեր՝ սէրասկէրներ ,
 դուք մէջ առեք՝ ըզօք դառներ .
 դուք ալ դիւանց՝ պիղծ պէօլիւկներ ,
 ձեր մէջն առեք՝ սև քէչիներ :

Մուղողով՝ սիրտ ամմէնուն ,
 Երեն ժողովի՝ հիճապներնուն .
 չըթ մը չելայ՝ սո՛ւս կենայուն ,
 անկաճ կախեն՝ հախ բաներուն :

Ք :

Մտիկ ըրէ՝ երկինք զարդով ,
 փայլուն աստեղք՝ քու սուրբերով .
 դո՛ւն ալ անկաճ դիր՝ աշխարքով ,
 խարապ եղած՝ երկիր՝ մեղքով :

Որդիք ծնայ՝ լի շնորքով ,
 որ մեծցընեմ՝ ետքը փառքով .
 Իմ առջինեկ՝ հրեշտակք՝ հոգւով ,
 պզտի զաւակ՝ մարդիկ , ձեռքով :

Մենձերն առաջ՝ իս թոթովեցին ,
 Երեքին մէկ՝ պոչով օձին .
 բերնի շողիք՝ սաղայելին ,
 վար թափեցան՝ իր կրակին :

Չար հրեշտակներ՝ ասանկ կորան ,

խկ բարիներ՝ փառքի հասան .
 մնաց որ՝ ազգ՝ տկար մարդկան ,
 վարձքով՝ երկինք՝ տավելթ եղան :
 Բայց աժտերէն՝ ղէհրոտեցան ,
 մեղքով իծմէն՝ օտարացան .
 շատ դեղ ըրի՝ հիւանդութեան ,
 մարդարէներ՝ օրէնք որ կան :
 Ինչո՛ւան անձամբ՝ ես մարդ եղայ ,
 անձային՝ պէտ , հող տարայ .
 շատէն խեր մը՝ որ չի տեսայ ,
 իմ ընտրածներս՝ ինձ ձառք կուտայ :

Առաքեալներ :

Արդար է բանդ՝ ո՛վ բանդ անձ ,
 ասկէ հախ բան՝ ո՛ր է լըսո՛ւած .
 խօսքըդ երաւ է՝ տէր փառաց ,
 հախը ըտեր՝ հասարակաց :

Մեայէլ :

Վրնայիք կոր՝ երկինք երկիր ,
 դատաստանին՝ հախն ու կըշնօ .
 տեսէք որչափ ծանտոր է երկիր ,
 իր չարեօքն , որ՝ չի կշառուիր :
 Աշխարհք կշռած՝ վերին կարդով ,
 պակաս եկաւ՝ անբաւ բանով .
 հասարակաց՝ պակսութենով ,
 որ մեղապարտ են տիրոջ քով :
 Չար սատանան՝ դի՛ւանքներով ,
 ու դի՛ւազգեաց՝ մարդիկներով .
 աղէկի տեղ՝ գէշ ընելով ,
 ասպերախտներ՝ բիւր հազարով :

Բ :

Մտոր նման՝ կրնեմ պայծառ ,
ամսէն մէկին՝ հախը արդար .
օրէնք քննեն՝ ուր օրէնք կար ,
անօրէնն ալ՝ տեսնայ իր ճար :

Մասէն կեանքին՝ գրեանք բացուի՛ն ,
իմ անսխալ՝ գրածս լըցուի՛ն .
աշխարք վկայ՝ մենձ գիրքըս հին ,
էն մենձ վկայ՝ Հայր , սբ Հոգին :
Խղճմամբ :

Տէր դատաւոր՝ արդարութեան ,
օրհնեալ անձ՝ ճշմարտութեան .
իմս ալ լսէ՛՛ վկայութեան ,
խղճմտանքի՛ սրտից մարդկան :

Խրատ տուի՛՛ ես պիտուական ,
ամսէն մէկին՝ որ հոս տեղ կան .
մտիկ չըրին՝ ընտոր անբան ,
հիմա կերին՝ կուլան կողբան :
Հրեշքահները :

Մձ՝ անձ մեր յաւիտեան ,
տէր զօրութեանց՝ մէկ հատ իշխան .
մեզ չի դրի՛ր մի՛ պահապան ,
վըրակեցու՛՛ հողուց մարդկան :

Մճա ասոնք՝ որ աջ դիդ կան ,
անկաճ դնող՝ եղան մեզ սան .
խկ քէչիներ՝ ձախակողմեան ,
առսրդ ու խեռ՝ գրտնը՛նեցան :

Դի՛մանք :

Մենք ալ զաւակք՝ հօր ստութեան ,
ճորով խօսք տանք՝ ճշմարտութեան .

շիտակն ըսենք՝ ասանկ տիւլան,
մենք նախանձողք՝ էինք մարդկան :

Որ չըլլայ թէ մեր տեղն ելլան,
վար ձգելու՝ դրինք ճամբան .
տեսանք , խօլայ՝ հետևեցան ,
մեր խաբեբայ՝ մոլորութեան :

Արդարները :

Տէր, հախ կուզենք՝ հասիմներէն ,
չար մարդկանց հետ՝ սատանայէն .
ղէհիր կաթէր՝ չար դաղանէն ,
իր դործակիցքն ալ՝ աս , ան՝ են :

Մեզ անողորմ՝ չարչրկեցին ,
աս դէշ մարդիկ՝ որ մարդ չէին .
ըռզակ ու կեանք՝ բոլորովին ,
աս հայտուտներ՝ կըլթալէին :

Քն :

Մայ, պղնձէ՝ սիրտ , սատանայ ,
եամախներով՝ որ հետըդ կայ .
ձեզ օխտը խաթ՝ էօճ կըմնայ ,
որ գլխընիդ՝ հիմա կուգայ :

Ո՛վ հալածող՝ օձ թունաւոր ,
արուն ծծող՝ անմեղ եղբօր .
դնա՛ կորի՛ր՝ աչքէս այսօր ,
հալածու՛ելով՝ միշտ դլխակոր :

Ես՝ անիրաւ դու՛ յառուտուր ,
որ ծծեցիր՝ կեանքը եղբօր .
քեզի արդար հախ՝ աս է որ ,
միշտ բանտ մնաս՝ խեղճ չքաւոր :

Ղու բամբասող՝ օձ լեղու սուր ,
միշտ խաճխրձող՝ անուսն եղբօր .

խախը ու խաւեր՝ եղևր այսօր,
և յաւիտեան՝ սատանին դուռ:

Դուն խաբեբայ՝ ու կեղծաւոր,
որ պղտորած՝ խմցուցիր ջուր.
Իմ բարկութիւնս՝ քէսկին ու նոր,
խրմէ՛, հարբէ՛, խեղացընոր:

Դուն անառակ՝ նախատինք հօր.
դուն գարշելի՝ մօր թուքումուր.
գայթակղութիւն՝ առնիր բոլոր,
թէքէ ու կէքէ ու՝ ընկիր՝ ի խոր:

Վկայ եղիք ինձ՝ իմ դիմաց,
դուք առաքեալք՝ աթոռ նստած.
որ իմ պատուէրս՝ ո՛ւր են պահած,
քէչի թախը՛ մս՝ մեղաւորաց:

Պեարոս:

Ի՛նչ որ ըսին՝ նբ մարգարէքդ,
ինչ որ ելաւ՝ քու նբ բերնէդ,
եկեղեցիդ ալ՝ մեզի հետ,
քարոզեց նէ, ըրին անպէտ:

Պօղոս:

Իրենց տըր՝ մէկ դի դրին,
ու չար օձին՝ մտիկ ըրին.
քեզ չխեպօղք՝ թող սայալը՛նն,
կտրուկ թրով՝ քու նբ բերնին:

Յովհաննէս:

Սիրու գանձը՝ չի պահեցին,
հնուց, նորանց՝ մէօհրած կրկին.
ուստի գտան՝ մուստահախնին,
որ քըշպը՛նն, չէ՛ թէ սիրուին:

Յակոբոս :

Մեռեալ հաւատք՝ ծառ. փուտարմատ ,
սիրոյ պտուղ՝ չունէր հաստատ .
փուճ յոյս՝ վրան՝ տերեւապատ ,
ընկաւ , եղաւ՝ ամօթ խաթ խաթ :

Անդրեաս :

Համբերութիւն՝ տէրտի տէրման ,
ծոյլը կարծեց՝ դեղը զիան .
խրատ քաղել՝ չուզեց խրեան ,
խաչին համը՝ չառաւ բերան :

Փիլիպպոս :

Կամօք կուրեր՝ սաքով ընկան ,
քո լուսաւոր՝ ճամբուղ վրան .
ետքը կելան՝ սուտ տժգոհան ,
թէ լոյս չառինք՝ ողորմութեան :

Թովմաս :

Պէօլիկ պաշի՝ աս խենդերուն ,
թափուղ խուշի՝ հպարտ թռչուն .
միտք չէր դնէր՝ դրածներուն ,
թէ սրդողած՝ եմ լեռներուն :

Մատթէոս :

Օձի ձագեր՝ եղբայրատեաց ,
եղան սիւրիւ՝ նախանձոտաց .
չէիս լսելու՝ արժան եղած ,
դուն չար՝ ինչո՞ւ ես չարացած :

Բարնուաղիմէոս :

Բարկութիւնն ալ՝ որ անիրաւ ,
արդարութիւն մը հիջ չըրաւ .
միայն արժան , է՛ և իրաւ ,
որ սրդողին՝ բարկութիւն լաւ :

Արդար պատիճ՝ ծուլին ան է ;
որ յաւիտեան՝ հաց չեզունէ •
ճանաորը անէ՛ծք՝ ալ դրած է ,
ո՛վ որ զօռով՝ բարին գործէ :

Յանոբ ալիեան :

Ըստ չեխեցին ազահներուն ,
գիրք՝ հին և նոր՝ օրհնքներուն •
անգահ զաւակք՝ սիւլիւկներուն •
Թո՛ղ միշտ ծծեն՝ իրենց արուն :

Սիմոն հանանայի :

Կերուխուով՝ ծառայօլներ ,
գերի եղած՝ խենդ բախածներ •
արդարութեան՝ իշտահսրլներ ,
միշտ անօթի՝ մնան մէյեր :

Մարտիրոս :

Ազտեղասէր՝ բղջախոհներ ,
պատիճ գտնան՝ պատուհասներ •
կրակ անմար , ու որդ անմեռ ,
ճէլատ դի՛ւանց՝ ըլլան ընկեր :

Քն :

Չեր չարիքը՝ գիտցա՛ք չարեր ,
խելահաս էք , չէք տղայ՝ ծեր •
մտո՛ւրնիդ ալ՝ կըբանամ ձեր ,
որ պարզ տեսնաք՝ միտք չեղածներ :

Տեսէք ամմէնք՝ ըդ ձեր վրայ ,
ինչ պակսութիւն՝ վրանիդ կայ •
ամմէն մէկն ալ՝ ըզձեզ տեսնայ ,
ամմէնքդ ըլլաք՝ երար վըկայ :

Արդարները :

Աս ի՞նչ քաշուածք՝ է սոսկալի ,
բոլոր աշխարքս՝ եղաւ հայլի .
ամեն մարդուն՝ դէմք կերեի ,
ինչ վարք ունի՝ չար ու բարի :

Բարիներուն՝ բանը բարի ,
չարին չարիքն՝ անտանելի .
բարիներուն՝ չարը կաւրի ,
չարին բարիքն ալ՝ կաւրուի :

Մեղատոհները :

Մեր բանն է խախթ՝ ու խայտառակ ,
հէմէն շուտով՝ դեռին մանանք .
այնչափ բեռան՝ տակը ընկանք ,
որ չենք նայիր՝ մէկին յանցանք :

Իսկ դէպ՝ ի վեր՝ անկարելի ,
աչք վերցընել՝ դատաւորի .
սուրբերուն ալ՝ սք երեսի ,
նայիլ մահ է՝ չարացածի :

Քն :

Աս դատաւորս՝ ձեզ ներելով ,
ատեն տուի՝ համբերելով .
չահ մը չեղաւ՝ ձեզ իմ սիրով ,
ատելութիւն՝ մնաց ձեր քով :

Թէպէտ մեղքը՝ սևումուր էր ,
ողորմութեամբ՝ կըմաքրուէր .
դուք անողորմ՝ ըլլալով ձեր ,
ինձ չիթողիք՝ որ ցցնեմ սէր :

Ողորմութիւն՝ դիրքըս կրսէր ,
դատաստանիս՝ պարծանք է ձեր .
աւետարանս ալ՝ գրած էր ,

տուէ՛ք ,

տունէք , թէ՛նիզ կրլայ բաներ :

Անով արդարք՝ արդարացան ,
 Ինչ ունէին մեղք քաւեցան .
 Իրենք որ ինձ ողորմեցան :
 ողորմու թեանս՝ հանդըպեցան ,
 Հապա եկէք՝ օրհնեալք իմ հօր ,
 Ժառանգեցէք՝ փառքըս բոլոր .
 շատոնց պատրաստ է , չէ՛ թէ նոր ,
 արքայու թիւն՝ ձեզ երկնաւոր :
 Ինձ ատենով՝ տունիք հաց ջուր ,
 տուն տեղ՝ հագուստ՝ պիտանաւոր .
 հիւանդ տեսնալ՝ էկաք շատ օր ,
 բանտ որ մտայ՝ էկաք ան օր :

Արտարներ :

Տէր բարերար՝ սք թագաւոր ,
 դուն մեզ էիր՝ երախտաւոր .
 մենք ինչ ըրինք՝ չենք դիտեր կոր ,
 քեզի բարիք մը , երբ , և ո՛ր :

Քն :

Սոոյզ կրսեմ՝ ձեզ , ս՛ք ոչխարք ,
 Իրաւ էզաք՝ ինձ բարերարք .
 եղբար եղբօր՝ ըրածնիզ վարք ,
 ինձի էր այն՝ պատիւ և փառք :
 Դուք ձախակողմ՝ սւերեսներ ,
 միշտ ճամբէ դուրս՝ խլ քէջիներ ,
 դացէք կորիք՝ անիծածներ ,
 յաւիտենից՝ հուր՝ կրակներ .
 Ար են ամիէն՝ սատանաներ ,
 Իրենց հետնալ՝ հետևողներ :
 Արուհեակ՝ հացի ջրի ,

կարօտ ըրիք՝ իս իրաւ ի .

Չողորմեցայք՝ երբ մերկ էի ,
 խարիպ թողիք՝ ի մէյտանի :
 Տիւնդ էի , զընտանն էի ,
 մէկ դի դացիք՝ պղինձ աղի :

Մեղաորները :

Տէր , երբ՝ քեզ մենք՝ կարօտ տեսանք ,
 ու ճար մ՝ ընել՝ ոտքըդ չեկանք .
 ուր երեցար՝ որ չիտեսանք ,
 ու խզմէթիդ՝ խըսմէթ չեղանք :

Քս :

Ստոյգ կըսեմ՝ ձեզ , աօխներ ,
 գետինն անցէք , սուտ չեմ ըսեր .
 ինչ որ չըրիք՝ իրարու սէր ,
 ինձի չըրիք՝ անողորմներ :

Գաբրէէլ :

Մենակալ՝ ամիհնուն տէր ,
 եղաւ ինչ որ՝ քո հրամանքդ էր .
 արդարները՝ կեանք դացին վեր ,
 անմահ ինճան՝ մահն ալ չարեր :

Արդ ինչ հրամես՝ պիտոր , տըղոց ,
 որ բանտի պէս՝ տեղ են՝ լիմպոս .
 մեղք աղամայ՝ դըպաւ անոնց ,
 ալ մեղք չունին՝ իրենց գլխոց :

Քս :

Անոնց վիճակ՝ ըլլայ արդար ,
 որ ան վիճակ՝ միան , հոն տար .
 մեղք որ չունին՝ պատիժ չիգար ,
 որ կուտըրուի՝ մեղաց համար :

Բայց բարիք ալ չունին խապառ ,

որ վարձքը տամ՝ իրենց յարմար .
անանկ է նէ , սեպոճին օտար ,
առանց պատիժ՝ մնան միշտ վար :

Ծ Ա Ն Ո Ւ Յ Ո Ւ Մ

Բանասպեղծի՝ հարդացողներուն :

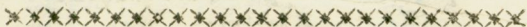
Իմա ի՞նչ բան՝ մտքէն կանցնի ,
անոր , որ է՝ մարդ խելացի .
որո՞ւն , պէտք է՝ որ նախանձի ,
աղէկ ու դէշ՝ երկու դասի :

Աս ալ դիտնաս՝ որ դեռ չըսի ,
չարն ու բարին՝ ամիկն անձի .
եկո՞ւր մտնանք՝ ան սէյիրի ,
թէ՛ դժոխքին՝ թէ՛ երկնքի :

Ետ մի՛ քաշոճիր՝ վարի դունէն ,
որ սոսկ մտքով՝ պիտոր ցրցնեմ ,
հապա նայէ՛ , չըլլայ ատեն ,
որ դուն մեղքով՝ չելլաս բանտէն :

Առջի բերան՝ լսենք աս դին ,
խորին խօսքեր՝ մեղ լիմպոսին .
ետքը դժոխք որ կըբացոճին ,
ան քեզի չէ՛ , է՛ անդեղջին :

Գ Լ Ո Ի Խ . Գ :

Գ Ժ Ո Խ Վ Ի :

Ո Ղ Բ . Ա :

Հանելուկք հելլեայի՝ լիմպոսի հետ :

Հիւրեայ :

Տես Լիմպոս, բանաստեղծն՝ ի՞նչ ըրաւ,
որ ոչինչ, մեղք ու մահն՝ ալ, մեռաւ .
ես իրեն՝ սրբողովի՞մ՝ եմ, իրաւ,
որ իս ալ՝ գրքի մէջ՝ չի դրաւ :

Ուստի ես՝ չերեցած՝ բանաստեղծ,
եկայ ձեզ՝ գանկըտի՞լ՝ աս գրքէս .

Տիվանով՝ ասչափ որ՝ վախ ձգեց,
որչափ վախ՝ պիտոր գայ՝ Դժոխքէս :

Լիմպոս :

Տէ՛ հայտէ, կորսը՛նէ՛, սո՛ւտ երազ,
մեր քո՛վը՝ տեղ չիկայ՝ քեզի, ցա՛ծ .
մենք որ հոս՝ մեր հալին՝ ենք նստած,
չենք ուզեր, տեսնա՛լ ալ՝ մեզ չիգաս :

Սխալմամբ՝ դռներնիս՝ կը չալես,
գուցէ մեզ՝ դժոխքի մարդ՝ կարծես .
խոր տեղկայ՝ շատ խորունկ՝ քան ըզմեզ,
անն

Զ

Է

անն

անդունդին՝ էն օրթան , ան կուղես :

Հիւրեայ :

Ես անկից՝ եմ փախեր՝ արտորնօք ,
 դժոխքն որ՝ կըզոցո՛ւէր՝ հիմաճուկ .
 ջըլայ թէ՛ հոն բռնեն՝ իս արդեօք ,
 հոս առի՛ հեք ու շունչ՝ մինակուկ :
 կաղաչեմ , մի՛ քըշպէք՝ ձեր դռնէն ,
 մարդ չունիմ՝ տուն տուօղ՝ աշխըրքէն .
 ո՛չ երկինք՝ կընդունին՝ իս վերէն ,
 ո՛չ երկիր՝ աւերած , զատ ձեզնէն :

Լիճոս :

Քու խօսքովդ՝ դուն յայտնի՛ քեզ կընես ,
 որ խարիպ՝ միւսաֆիր՝ խրոլը չես .
 թէ շինծու՝ քու խելքէդ՝ եղած ես ,
 այ բատեղծած՝ բան մը չես :

Քեզ կուղեն՝ փճախօս՝ մարդիկներ ,
 հոմերոս , ովբատէս , ովիդներ .
 դուն անոնք՝ հիւրեայովք՝ ես խաբեր ,
 մէկ պիտոյ՝ հողւոյ բան՝ չես խօսեր :

Հիւրեայ :

Աս ի՛նչ ձուն՝ իմ գլխուս՝ բերի ես ,
 խախք եղայ՝ տղոց ալ՝ ո՛հ , ասպէս .
 մասխարայ՝ երազներ՝ կար երեսս ,
 մուստահախ՝ իս զարկին՝ իմ երեսս :

Իրաւ որ՝ ես բան չեմ՝ իսկապէս ,
 հապա սուտ՝ մտքի շէնք՝ իմ խելքէս .
 Ուրուհիան՝ իս գիտեն՝ բուն ձայնէս ,
 որ Իւրեայ՝ երանգ է՝ յայտնապէս :

Լիճոս :

Երբոր որ՝ ատ ատանկ՝ է , գիտես ,

տէ կորի՛ր , խա՛բեբայ , դնա՛ թէզ •
 քեզ՝ ոչինչ , իս՛ լիմպոս , կրճանչես ,
 օրնայ եմ , կորսրւ՛նէ՛ օրթայէս :

Խոր դժոխք՝ մահ անմահ՝ ճայիզ քէզ ,
 հոն նորանց՝ ճար ըրէ , որ մտնես •
 որոնց որ՝ դործակից՝ չարեաց ես ,
 մասնակից՝ ըլլալու՝ լայրի ես :

Հիւրեայ :

Աղէկ է՝ փճանալ՝ հիւրեայիս ,
 քան դժոխք՝ յաւիտեան՝ էրէ իս •
 Թող իրենք՝ սուտումուտ՝ շինողնիս ,
 իրարու՝ միս ուտեն՝ առանց իս :

Առակներ՝ դրելով՝ վրանիս ,
 անառակ՝ վարք ցուցին՝ աշխարքիս •
 էօտ լեղի՛ մեղրի հետ՝ ապուրիս ,
 խառնեցին՝ խրմցուցին՝ ճահիլից :

Կռապաշտք՝ ինձ խորունկ՝ հիմ դրին ,
 առասպել՝ մասալներ՝ մէթ ըրին •
 շատն ընկաւ՝ ան վարպետ՝ տուզախ հին ,
 որ լարեց՝ չար աղու՛էս՝ սատանին :

Գայլերալ՝ գառներու՝ հագուստով ,
 ջարդեցին՝ շատ խուզի՛ ուսուլով •
 սք գրեանք՝ պատթալ էր՝ մարդկանց քով ,
 գարշելի՛ գէշ գրեանց՝ պատճառով :

Ո՛ւր թողունք՝ առասպել՝ քաշու՛ածքներ ,
 անառակ՝ խայտառակ՝ արձաններ •
 հիւրեան ալ՝ որ տեսնայ՝ ասանկներ ,
 խպներով՝ կրփախչի՛ հեռուներ :

Իսկ անմեղ՝ պարզամիտ՝ ճահիլներ ,
 նայու՛ածքով՝ շուտ կառնեն՝ ղէհիլներ •

ատենով՝ կիմանան , որ չար էր ,
չատ կուտան՝ սէպէպին՝ նզովքներ :

Լիմպոս :

Տէ գնա՛ , քեզ ըսինք , շուտ ասկից ,
մի՛ խօսիր՝ չի լըսած՝ բաներնիս .
չըլլայ թէ՛ աղտոտի՛ անկաճնիս ,
այն բանով՝ որ լըսել՝ չէ՛ ճայիզ :

Ալ աղէկ է լսել՝ ճայն վայից ,
որ կուգայ՝ դժոխքէն , տակերնիս .
մենձ խրատ՝ է անի , որ չինկնիս ,
մենք չինկանք , հանդարտ է՝ սրտերնիս :

Հի-բեայ :

Անոր ձանն՝ առնելալ՝ կըսոսկամ ,
դժոխքնալ՝ իր ձանէն՝ ճշգոհան .
ես հէմէն՝ աղէկ է , վերջանամ ,
չիք ըլլամ , ինչպէս որ՝ հիչ չիկամ :

Ո Ղ Բ . Բ :

Սատանաներուն վայնասուներ :

Սարայէլ :

Սերջապէս՝ խենդի պէս՝ ցընորած ,
յուսասատ՝ բանտիս մէջ՝ կամ դոցուճած .
յաւիտեան՝ առանձին՝ իմ քաշածս ,
դժոխքին՝ դժոխքն է՝ անիծած :
Հիչ չիկայ՝ հասկըցող՝ իմ տէրտիս ,
թէ ի՛նչպէս՝ անհուն է՝ ցաւ սրտիս .

բուն

բուն բարւոյն՝ հակառակ՝ թշնամիս ,
Էին դէմ՝ ես չէն եմ , դիրտ չարիս :

Դիւանք :

Մենք դիտենք՝ որ ծով է՝ քուկին ցաւ ,
մերինով՝ չափելով՝ սուտ իրաւ .
բայց քեզի՝ արժան էր , Օխ եղաւ ,
անհուն չար , որ մտքէդ ալ՝ չանցաւ :

Աս դժոխք՝ բացուցեցաւ , լեցուցեցաւ ,
քու ձառքով , մեզի ալ՝ դէշ եղաւ .
մենք դազան՝ ապստամբ՝ անիրաւ ,
ցկնեցիր՝ լակոտներ՝ բիւր անբաւ :

Սարայէլ :

Չղջալու՝ կամք չունիմ՝ իմ էօմբիս ,
չար կամօք՝ իմ ծնած՝ աս չարիս .
ան է խրրս՝ խղղղղօղ՝ իմ հոգիս ,
որ չեղաւ , աւրեցաւ՝ ուղաճնիս :

Մարդ տկար՝ ինձ յաղթեց՝ ասլանիս ,
անսբններ՝ սք եղան՝ բիւր բիւրիցս .
վեր ելան՝ ու նստան՝ իմ տեղիս ,
ես ասանկ՝ խոր անդունդ՝ կամ գերիս :

Դիւանք :

Ի՞նչ շահ էր՝ քեզ անշահ , կոյր՝ յիմար ,
մեռցընել՝ շատ հոգի՝ անհամար .
այ՝ հետ կրուուիլ՝ չարաչար ,
'ի հարկէ՝ քեզ ասանկ՝ խոց կուտար :

Մենք ալ իսօ՝ բազմութի՝ խելադար ,
քու խելքիդ՝ հաւտացինք՝ ո՞վ թշուճաւ .
մեզ կուրցուց՝ մեր հոգւոյն՝ ախտ խաւար ,
մեր կամօք՝ հոս ինկնալ՝ վերէն վար :

Սարայել :

Ախուվան, թու ինծի, ու ձեզի,
 դեշ եղաւ, բայց եղաւ, վայ մեզի.
 փուճ լացէք, ողբացէք, շահ ուսկի՞ :
 յաւիտեան՝ շահ չիկայ՝ անշահի :
 Հաչեցէք քան ըզուն՝ կատաղի,
 մաշուեցէք՝ միս կերէք՝ իրարի .
 թափեցէք՝ ձեր սրտին՝ եօտ լեղի,
 տանջելով՝ աս մարդիկ՝ դժոխքի :

Դիւանս :

Ի՞նչ օգուտ՝ չարքրկել՝ ճելատի,
 զանոնք որ՝ կերին կոր՝ կրակի .
 տանջելով՝ կրտանջինք՝ աւելի,
 ծեծելով՝ կըծեծուինք՝ իրաւի :
 Ո՛րչափ որ՝ Ֆիթ տուինք՝ նախ չարի,
 անչափ ալ՝ հանդիպած ենք՝ չարի .
 հիմա ալ՝ որ փետտենք՝ ՚ի բանտի,
 աւելի՝ փետ կուտենք, աս յայտնի :

Սարայել :

Նդոված՝ անիծած՝ դիւանքներ,
 ի՞նչ կուզէք՝ նէ, եղիք՝ դուք չարեր .
 աս է հոս՝ քան ու դործ՝ իմ ու ձեր,
 չարքրկել՝ չարքրկիլ՝ խելքէ վեր :
 Կրակ տալ, ու կտրիլ՝ կրակներ,
 էրելով՝ էրուիլ, անխ, մահ ո՛ր էր .
 քՖրտել, ու դուրս տալ՝ դեշ բաներ,
 այ՝ դէմ կուի՛, ինատ մեր :

Դիւանս :

Այ անդութ՝ անօրէն՝ խելառ դու,
 ո՞վ կըրնայ՝ ասանկ քան՝ քաշելու .

աս սիւրիւն՝ հոս բերող՝ չէ՞ս մի դու ,
տէ՛ հանէ՛ մեզ ասկէ՛ կէսէ՛ դու :

Ճար՝ ճարէ՛ բանտի դուռ՝ բանալու ,
որ փախչինք՝ ՚ի ձեռաց՝ աստուծոյ .
չէ՛ նէ , քեզ , երեսիդ՝ կըսենք , ծօ ,
կըսպաննենք , որ առաջ , սատկելու :

Սարայել :

Հէ՛յ շաշխըն՝ խօռօղներ՝ գոռողի ,
ծառ ընկած՝ կըմնայ՝ ուր կկնի .
հոս մտնող՝ ելլալիք՝ ալ չունի ,
եղածն ալ՝ ըլլալիք՝ ունի՞ մի :

Փախչելու՝ ճարմը որ՝ տեսնայի ,
ես ձեզմէ՛ շատ առաջ՝ վազէի .
մեռնելու՝ հնարք մը՝ դանայի ,
ինքիրմէս՝ սատկէի՛ կերթայի :

Դիւանք :

Հիչ որ չէ , դանք դիւանք՝ միաբան ,
անէծքով՝ քարկոծենք՝ դաս դազան .
պը՛ուէ պիղծ՝ լի չարեօք՝ գէ՛շ աման ,
գարշելի՛ միւսիւպէթ՝ դիւական .

Մուծին մուծ՝ քիւլհանի տեղ՝ տաքտան ,
միշտ էրիս՝ ուր կէրիս՝ բուն օրթան .
քեզ դիւանք՝ ու մարդիկ՝ որ հոս կան ,
ոտից տակ՝ կոխկըռտեն՝ յաւիտեան :

Ո Ղ Բ • Գ :

Դատապարտեալ մարդկան թշուառութիւր :

Միաբերան գոտոմ գոչում :

Պիճահար՝ դարձածնիս՝ սա զընտան ,
մեր գլխուն՝ չարիք լանք՝ մէկ բերան •
նվ որի՛ն՝ է տերտին՝ հոս տէրման ,
ուր ամմէն՝ մարդ կերի՛ իր բեռան :

Կանչվրուտէնք՝ միատեղ՝ խառնակ ձան ,
անանկ որ՝ դիճանքալ՝ շատ վախնան •
վախ անսոս , վայ գլխուս , ան աման ,
աս ի՛նչ ձուն , ի՛նչ կրրակ , ուժ աման :

Մէն :

Չաներնիդ՝ քաշեցէք , իծմէն չարք ,
լսեցէք՝ իմ քաշածս՝ ո՛վ անկարգք •
խշխշուկ՝ խաշու՛իմ կոր՝ ՚ի կրակ ,
կրտախիմ՝ ներս ու դուրս՝ հակառակ :

Թէփէէս՝ ինչուկ վար՝ ոտից տակ ,
թաղու՛ած եմ՝ փռան մէջ՝ այլանդակ •
կրտապկիմ՝ թավայ ձուկ՝ միշտ տաք տաք ,
պապակիմ , ո՛ւր է ջուր , մատի ծագ :

Որդ մը նալ՝ անողորմ՝ խղճմտանք ,
կրխածնէ՛ կը կրծէ՛ սրտիս ծակ •
անպտուղ՝ զղջումսալ՝ տրտիպ խակ ,
կրտորտէ կոր՝ աղիքս , որ է հախ :

Վախնալու՝ երազներ՝ սոսկալի ,
խեղդղդօղ՝ տալլաներ՝ են ծովի •

ԳԺՈՒՅԻՆ «ԷՅԻՐԸ» Գ :

սատանին՝ երեսն ալ՝ ահռելի,
 մըզրախ է՝ երեսիս՝ [Թշուառի :
 Կրակէ՝ զինճիլով՝ աս բանտի,
 կապկրպած՝ է մարմինս՝ խասխաթի •
 Փալախայ՝ տէյէնէկ՝ զապիտի,
 հոգւոյս ալ՝ կըյեղթէ՝ ինատի :
 Յոյս չունիմ՝ խալըսիլ՝ չար գերի,
 կըբըֆրեմ, կըպոռամ, շահ չունի •
 անուվախ, մահ ըլլար, կուզէի,
 յաւիտեան՝ հոս կենալ՝ կըլլայ մի :

ՈՒՐԷՆ ԺԵ :

ԽԵՆՊ ԵՍ՝ որ խենդուժենդ՝ կըխօսիս,
 նոյն բաներ՝ պակաս չէ՝ գլխընիս •
 դուն մեզնէ՝ աւելի՝ ի՛նչ ունիս,
 ամիկնքս ալ՝ գտեր ենք՝ պատիճնիս :
 Իմ քեսիկին՝ կրակիս՝ չի նայի՛ս,
 խելքէ դուրս՝ կըտաղէ՝ իմ հոգիս •
 անոր հետ՝ ցուրտ մը նալ՝ հաւտան ինձ,
 պաղ ու պուղ՝ տարտարոս՝ դժոխքիս :
 Մէյ մը նալ՝ մութ խաւար՝ պատեց իս,
 առանց լուս՝ փուս տուժան՝ գիշերիս •
 կըմարիմ՝ անօթի՝ ծարաւիս,
 չեմ կրնար՝ դիմանալ՝ խոստուկիս :
 Խըռսէս ալ՝ ճաթիլ մը՝ կայ սրտիս,
 անանկ որ՝ ողջ ուտել՝ կուզայ իս •
 կճռտալ ի՛նչ շահ է՝ ակուայիս,
 կրկին ցաւ՝ կեւեւնայ՝ իմ փայիս :
 Մէկն ալ՝ աւելի չար :

Երաւ որ՝ դուք խենդ էք, խելառիք,
 որ ատ ձեր՝ քաշածին՝ սալթ կերիք •

[Թէ

Թէ ատանկ՝ տանջանքներ՝ դուք ունիք ,
 ալ իմ չար՝ տանջանքիս՝ խօսք չունիք :
 Ինք չարեր՝ մէկ քանի՝ մեղք ըրիք ,
 ես վեց խաթ՝ աւելի՝ մենձ չարիք .
 ալ ասկից՝ պատիժս ալ հասկըցիք ,
 որ վեց խաթ՝ ծանար է , ու սաստիկ :

Գելին գելը :

Հայա իմ՝ քօթէկո ալ չինայիք , (օՓ) .
 չարուէ՛ կշառքով՝ կշառուի՛նք .
 ուրիշին՝ մեղքն որ էր՝ ճիւճէճիկ ,
 իմըս տէ՛ պալապան՝ պէ՛թ մարդիկ :

Չար ծնօղ :

Ամէն մարդ՝ ձեր ճը՛էն՝ կը կախու՛իք ,
 ես ուրիշ՝ պարտք ունիմ՝ միշտ տալիք .
 պատու հաս՝ ինձ եղան՝ դէշ որդիք ,
 Թող քաշեն՝ իմ քաշածս՝ գարշելիք . (ա՛հ) :

Հոգևոր ծնօղ :

Հայա ես՝ հողևոր՝ հայր էի , (վայ) .
 ինձ պատիճ՝ ունեցայ՝ շատ որդի .
 ձառք տալով՝ ուրիշին՝ որ չինկնի ,
 ես ընկայ՝ Թողի մէջ՝ կենդանի :

Աշխարհի կառավարներ :

Իս ապա՝ ո՛վ արդեօք՝ պիտի լայ , (ո՛ւՓ) .
 վայ գլխուս՝ որ դլուխ՝ մենձ եղայ .
 աշխարքի՝ հըրամօղս՝ ավարայ ,
 ամիկնուն՝ ճէրիմէն՝ իմ վրայ :

Եկեղեցիայ կառավարներ :

Ինձ՝ ալ մենձ՝ վայնասուն՝ կըմընայ , (վայ վայ) .
 որ հովի՛ճ՝ հողևոր՝ դէշ եղայ .
 քանի՛ որ՝ տանջանքներ՝ կըշատնայ ,

առ ծովիս՝ իս կառնէ՝ ֆուռթուսայ :

Մ է ծափուն :

Աշխրբիս՝ մեծուէ՝ ծարւելով, (ախ) .
հոս դըտայ՝ դէշ մաաէն՝ մեղքերով .
խողի պէս՝ աղտոտ բան՝ խառնելով,
լաղըմի՝ մէջ ընկայ՝ իմ պոյով :

Ա դ ֆ ա փ :

Անհամբեր՝ ու ճշգոհ՝ ըլլալով, (վախ) .
շատ շնորհք՝ խայտ ըրի՝ իրազնայով .
կեանքքս ալ՝ երկինքս ալ՝ ծախելով,
չար դժոխք՝ դնեցի՝ կրակով :

Դ ի ն ան ֆ :

Ներիք է, չեխէ կոր՝ սաղայել,
քանի մեկ՝ շներու պէս՝ հաչել .
հերիք է՝ իր անձին՝ միան ուտել,
ի՛նչ է ատ՝ վայնասուն՝ վայ կանչել :

Մ ա ր դ ե ի :

Հէյ անդուծ՝ ու կապու՛ած՝ դազաններ ,
կըրնա՞ք մի՝ մեր լեղո՛ւնն՝ կապ դներ .
չարչորկել՝ մեղ՝ իղին՝ էք աուեր ,
քաշածնիս՝ դուք քաշել՝ չէք դիտեր :

Դ ի ն ան ֆ :

Վ ը շ , մըրսի վրանիդ՝ խելխառներ ,
մերին քով՝ սէֆայ է՝ ճէֆան ձեր .
մեզի պէս՝ որ մարդն է՝ չարչարու՛եր ,
բայց այն՝ որ՝ մեզ նման՝ դե չար էր :

Ատոր փորձն՝ ալ՝ տեսնալ՝ որ կուգէք ,
դժոխքիս՝ խորունկ տեղ՝ վար եկէք .
հոն իր թախան՝ է դրեր՝ սաղայել ,
ի՛ր քոզն ալ՝ բարեկամք՝ առաւել :

Ո Ղ Բ . Դ :

Թուքումուր ու ծեծուփեա
չարագլուխներուն :

Սատայել :

Ձեզ տեսնամ՝ իմ զրուծլան՝ պալապան ,
հին մարդիկ՝ պատուճաւորք՝ իմ սուֆրան .
խմեցէք՝ բարկ գինի՝ ձեզ արժան ,
գինովցէք , խենդեցէք՝ յաւիտեան :
Ձեր կերած՝ ապուրին՝ ձեր խելքէն ,
չարաչար՝ ձեզ խոցէ՝ մեղք՝ թիքէն .
նոյն փուշեր՝ բոց սրտի՝ ձեզ վառեն ,
բիւհանիս՝ կրակն ալ՝ չի մարեն :
Թագ դրէք՝ մեր Բէլայ՝ ներբովթի ,
կրակէ՝ քարերով՝ դժոխքի .
կռնակն ալ՝ քերաքէ՝ ալեֆլի ,
ձառքը փատ՝ եապանի՝ իշպանի :
Ծեծ տուէք՝ արունով՝ վըլացուճի ,
մարմինն ալ՝ հոգին ալ՝ գեա բացուճի .
Թող հոս ալ՝ որս բռնէ՝ հին ավճի ,
սև սիւրիւ՝ հոս եղած՝ հայվանի :
Հին գլուխ՝ մասալի՝ կերբերոս ,
Շամիրամ , շուն՝ իրեք գլխով , բող .
իմ թախտիս՝ պէքճին՝ ինք , ու Նինոս ,
Թող հաչեն՝ չար դիճանց՝ մարդիքոց :
Սարդանբաղ , Նաբգոնսոր՝ աս երկուս ,
կրլծեմ՝ իմ չիֆտլիկս՝ չիֆտ մը լուծ .

արտ վարեն , ու վառեն՝ փուռիս բոց ,
 գէր կովեր՝ ուտելիք՝ ինձ արջոյս :
 Կանչեցէք՝ Կիւրոսն ալ՝ իմ առջիս ,
 շէլիքը՝ կապեցէք՝ մայմունիս ,
 ոսկեղէն՝ զինճիլով՝ կրակիս ,
 որ խաղայ՝ սաղէ սօլ՝ իմ զէֆբիս :
 Վախեմ , քեզ՝ Աղեքսանդր , դող բռնեց ,
 թէ ինձի՝ ի՞նչ կելլայ՝ խրամէթէս .
 թող տանին՝ փատուորներ՝ սևերես ,
 ծաղր ընեն՝ տեսնօղներ՝ սօխախէս :
 Հոս ելքի՝ իշխան չես . մ՛ուտ և տես ,
 որչափ մենձ՝ տեղերու՝ արեմես .
 իզին քեզ , թախտորդ դիր՝ ո՛ւր կուզես ,
 միայն թէ՛ հանգչելու՝ տեղ գտնես :
 Արտաշէս , Արտաւազդ , թագաւորք ,
 քէֆերնիդ՝ զէֆբերնիդ՝ փնտռաօղք .
 մալ մէլալ՝ շատ ունիմ , տեսաք դուք ,
 ձեզ կուտամ՝ կըլեցնեմ , բացէք գող :
 Ո՛ր թարգ որ՝ ծեծ կուզէք , էւելօք ,
 գոփեցնեմ՝ ձեր դիտուն , չեմ անհող .
 դիտուս որ՝ պէլայ էք՝ հոս շատոնք ,
 դլուխնիդ՝ ջախջախեմ՝ չէքիճօք :
 Աղաներ , փաշաներ , զօռայաներ ,
 ձեր դիտուն՝ անգլուխ՝ կայսերներ .
 իմ ուժս ալ՝ փորձեցէք՝ ասիներ ,
 կրրնա՛ք մի՛ ձեզ ձառքէս՝ խալըսեր :
 Ես ձեզնէ՛ կօճ առնեմ՝ խըսխանճներ ,
 որ էիք՝ իմ գործբիս՝ նախանձեր .
 ըստեղծօղս՝ էի նախ՝ ես թօթվեր ,
 էտեէս՝ ի՞նչ էկաք՝ այ խենդեր :

Գիւնս :

Հերիք է՝ սաղ դիւր՝ առջափ Տարկ ,
 սօղ դիւր ալ՝ բարեւել՝ եկաւ կարդ .
 կորխ , դադան , աբիրոն , կան մենծ չարք ,
 և յանէս և յամրէս՝ մենծ կախարդք :

Արիոս ու սաբէլ՝ հակառակք ,
 մակեդոն՝ իր դիւտուն՝ մէկ բանակ .
 նեստոր ժանտ՝ եւտիքէս սեորակ ,
 դունըզգուն՝ պայրախը՝ աւաղակք :

Սարայել :

Մ'օտ եկէք՝ սուֆրայիս՝ զարդարանք ,
 ձեզ չուտենք , անօթի՝ կրմնանք .
 օրերնիդ՝ շատ ըլլայ , կշտացանք ,
 ձեր աղատլ՝ սաղեցան՝ սք տեղունանք :

Իմ դրժար՝ քս կուդայ՝ իրաւամբ ,
 որ ին ալ՝ անցուցիք՝ չարութեամբ .
 ձեր կամքն ալ՝ աս չէր մի՝ սուտ անունամբ ,
 որ իծմէ՝ վեր ըլլաք՝ ապստամբ :

Ես իրաւ՝ ասի եմ՝ աստուծմէ ,
 բայց բնաւ՝ չեմ ելած՝ հաւատօքէ .
 դուք ի՞նչպէս՝ ճարեցիք՝ ձեր խելքէ ,
 փոխփոխել՝ զանփոփոխ արն իրմէ :

Մենծ սրտի՝ հովերով՝ վեր գոռմամբ ,
 պատուեցիք՝ հաւատօքն ալ՝ ընտոր ամպ .
 սա ճղքեց՝ փառասէր՝ մօղութեամբ ,
 նա ճղեց՝ անձնասէր՝ մօղորմամբ :

Հիմա ձեզ՝ մենծ պատիւ՝ պատիւ՝ տամ ,
 որ օտքիս՝ տակը միշտ՝ ունենամ .
 ես դիոս՝ կայծակի՝ եմ իշխան ,
 երլարբը՝ մի՞ իջեցնեմ՝ ձեր վրան :

Չեզ ճգնեմ՝ հասուն կուզ՝ դառնուէ ,
կրօակի մէջ թաղած՝ գինետան .
որ ուռած՝ ակճորնիդ՝ գիտուէ ,
կոխկրուտի՝ ու տափկի՝ յաւիտեան :

Գ ի ն ա ն ք :

Լ աւէդ՝ կրսպասեն՝ կարօտով :
մէսէպի՝ դլուխներ՝ մենծ յուտով .
մանիքէս՝ մարդ բռնող՝ իր Ֆէնտով ,
եամախնալ՝ մահացու՝ գործիքով :
Ֆիլաններ , Փալաններ՝ տուղախով ,
չիքանուն չարագործք՝ քու խօսքով .
քեզ ասոնք՝ ավ բերին՝ աղերով ,
խել մը ազգ՝ որ հոս կան՝ արնորդով :

Ս ա ր ա յ է Լ :

Ն այեցէք , որ աղէկ՝ մեծարէք ,
գան նստին՝ աս թէհլիզ , տեղ ըրէք .
հախէն գան՝ եղածին՝ իրենց ձեռք ,
ես իրենց՝ հախէն գամ , մ'օտ բերէք :
Ճայիզ է՝ ձեր հախին , աղայեկք ,
աննման՝ սլափիճներ՝ փէք աղէկ .
փնտռեցի , չիգտայ , ի՞նչ կրտէք ,
դուք ինծի՝ ձեր հախին՝ տուն տո՛ւէք :

Գ ի ն ա ն ք :

Խիստ աղէկ՝ զէՖբլէնմիշ՝ կըլաս կոր ,
աս զէվզէկ՝ սատաններ՝ մարմնաւոր .
ուրիշին՝ կընէին՝ շատ Ֆէնտ նոր ,
Թող իրենց՝ ալ ընեն՝ գէշ աղո՛ւոր :

Ս ա ր ա յ է Լ :

Ա տանկ չէ , երախաիք՝ որ ունին ,
իրենց վարձք՝ իմ բուն փառքըս արուին .
ամ

ամեն մէկ՝ սաղայել՝ թող ըսուին ,
 սատանայ՝ ձեանան՝ աշկերտնին :
Անանկ որ՝ ամենուն՝ թախըմնին ,
 իր գլխուն՝ քով՝ դաս դաս՝ բոլորուին .
 ինչ որ մենք՝ իրարու՝ հոս հախին ,
 կրնենք նէ , թող ընեն , չի դադրին :

Ո Ղ Բ . Ե :

Վայնասուն յաւիտենական յուսահատուէ :

Ահա-աս ճ :

Յաւիտեան , յաւիտեան , յաւիտեան ,
 աս թօմբուխս՝ իս կապեց՝ հախ տիվան .
 աճապ , չեմ արձրկի՛ր՝ յաւիտեան .
 ուր աճապ . կապու՛ած ես՝ յաւիտեան :

Աս չէ՛ բանտ՝ մեղքերուս՝ թողուէ ,
 և ոչ տեղ՝ դեղ ընող՝ չարուէ .
 հապա միշտ՝ մնալու՝ խոր զընտան ,
 խրսխը՛րախ՝ կապկրպօղ՝ խեռ մարդկան :

Յաւիտեան , յաւիտեան , յաւիտեան ,
 քաշու՛ելու՝ բան չէ՛ աս՝ մէկ վայրկեան .
 չիկայ ալ՝ անցաւոր՝ հոս վայրկեան ,
 հարկ է որ՝ չի փոխու՛ի՛ յաւիտեան :

Ես հէ՛յ խենդ՝ ի՛նչ եկար՝ աս մէքեան ,
 մտար նէ , չես ելար՝ յաւիտեան .
 հաւտացիր՝ հիմա , որ՝ դժոխք կան ,
 երբ ընկար՝ փորձ եղար՝ փորձուէ :

Յաւիտեան , յաւիտեան , յաւիտեան ,

աշխարհն ալ ինձ կուգար՝ քուկին ձան .
 բայց հիչ խեր՝ չէր ընէր՝ թմրուէ ,
 արթընցայ՝ նոր իմցայ՝ քեզ լրման :
 Կարծէի՝ շատ տարուան՝ դար երկան ,
 էրբ ըլլայ՝ ատենով՝ ճոթ կուտան .
 հիմա հաս՝ հասկըցայ՝ անլախձան ,
 յաւիտեան՝ ի՞նչ բան է՝ յաւիտեան :
 Յաւիտեան , յաւիտեան , յաւիտեան ,
 լամ առջի՝ կուրուիս , ընդունայն ,
 որ թողլով՝ ըստեղծողս՝ յաւիտեան ,
 պաշտեցի՝ փուճ բաներ , որ չիկան :
 Տես ալ իս՝ ինձ թողուց՝ յաւիտեան ,
 ես իծմով՝ ի՞նչ ընեմ , չոր լալկան .
 ինձի հետ՝ միշտ կուռիմ , որուն լամ ,
 յոյս չիկայ՝ ինձ մէկէն՝ յաւիտեան :

Հրեայ իջ :

Յաւիտեան , յաւիտեան , յաւիտեան ,
 դժոխքն է՝ իմ բաժինս՝ յաւիտեան .
 ի՞նչ եղաւ՝ որ եղայ՝ կոյր այնքան ,
 որ չառի՝ միտքըս զաս՝ յաւիտեան :
 Թէվըատս ալ չէր ըսէր մի՛ մարդկան ,
 մեղաւորք՝ կորսընի՛ն՝ յաւիտեան .
 փնտռելով՝ սուտ , ըզսուտ՝ մեսիան ,
 փախուցի՝ ստոյգն ալ՝ յաւիտեան :
 Յաւիտեան , յաւիտեան , յաւիտեան ,
 դուն նոր մահ՝ չես մեռնիր՝ յաւիտեան .
 ես օրէնք՝ եմ սորվեր՝ մովսէսեան ,
 դուն կուտաս՝ անօրէն դաս , նոր բան :
 Գիտնալով՝ որ սինսո՛ հոս չիկան ,
 կըսէի , սինսոսուղ՝ չըլլար բան .

Տոս տեսայ , ի՛նչ է բուն՝ անսահման ,
 ան կայ , դժոխք կայ՝ յաւիտեան :

Յաւիտեան , յաւիտեան , յաւիտեան ,

ի՛նչ օգուտ , որ ողբամ՝ յաւիտեան .
 ի՛նչ շահ որ՝ ազգ էի՝ պիտո՛ւական ,

երբ եղայ՝ ես աման՝ անպիտան :

Ի՛նչ եղաւ՝ սատանի՝ շատ ճամբան ,
 որ մախսուս՝ է չըփօի՝ բնուէ .

կրնամ մի՛ խալըսիլ՝ մէկ անգամ ,

իս բունօղ՝ աս ձառքէն՝ յաւիտեան :

Յաւիտեան , յաւիտեան , յաւիտեան ,
 կամ ընկած՝ ապ խոր դուբս՝ յաւիտեան .

Ծեծկրէիմ , փէտորէիմ՝ յաւիտեան ,
 որ առաջ՝ միտք չըրի՝ զյաւիտեան :

Վայեցի , ճչեցի , շահ չեղան ,
 սրդողիմ , նեղանամ , դեղ չէ՛ ան .

ասոնցմով՝ տանջանքս ալ՝ էւելցան ,
 պիտոր միշտ՝ նոյն մասն՝ յաւիտեան :

Քրիստոնէայ Տը :

Յաւիտեան , յաւիտեան , յաւիտեան ,
 վերջ չիկայ , ետք չիկայ , դիտեմ զան .

ի՛նչ եղաւ՝ իմ հաւտալս՝ յանվախճան ,
 երբ գործքով՝ ուրացայ՝ զան վախճան ,

Հասկրցայ՝ որ պայծառ՝ լոյս միայն ,
 իմ փրկչիս՝ է եղեր՝ սք ճամբան .

բայց ինձ հոս՝ մուլթ կոխեց՝ կորստեան ,
 ուր չիկայ՝ այն իմ լոյս՝ յաւիտեան :

Յաւիտեան , յաւիտեան , յաւիտեան ,
 կրպատծիմ՝ անուսով՝ քրիստոսեան .

ինձ դժոխք՝ նոր նորանց՝ է արժան ,

որ դիտցայ, չի վախցայ, խենդ դազան :
 Ի՞նչ շահ որ՝ մկրտունած՝ եղայ սան,
 խորհուրդն ալ շնորհքն ալ՝ փճացան .
 երբ դորձքով կամաւոր՝ չարուէ,
 կապուեցայ՝ աս զընտանս՝ յաւիտեան :
 Յաւիտեան, յաւիտեան, յաւիտեան,
 ըստեղծողս՝ ես պիտոր՝ չիտեսնամ .
 կորուսի՞ զայն, որ է՝ ամիէն բան,
 տակն ինջայ՝ ոչնչի՝ խորուէ :
 Ի՞նչ պատիճ՝ է պատիժս՝ այս զըկման,
 բիւր դժոխք՝ դժոխոց՝ սա՛ միան .
 ես ինչո՞ւ՝ զուրկ եղար՝ ո՞վ անբան,
 լաց ողբա՝ սէպէպներդ՝ յաւիտեան :
 Յաւիտեան, յաւիտեան, յաւիտեան,
 ես հոս տեղս, իմ ախպարքս՝ վերը կան .
 ես հոս էօս՝ կրխըմեմ՝ լեղի բան,
 իսկ անոնք՝ աղբիւրէն՝ փրկուէ :
 Ե՛ս շէյթան, իմ տանջող՝ սատանան,
 իսկ սուրբեր՝ հրեշտակաց՝ հետ ինտան .
 հոս ի՞նչ վայ՝ վայնասուն՝ անվախճան,
 հոն ի՞նչպէս՝ փառք պատիւ՝ յաւիտեան :

Գ Լ Ո Ւ Խ • Դ :

Ե Ր Վ Ե Յ Ո Ւ Թ Ւ Ի Դ :

Ձ Ի Ն Ն Ե Թ • Ա :

Այ տեսութիւն , որ կըսուի էական փառք :

Հայր ան :

Երկինք ու երկիր՝ առջի եղած բան ,
 նոր նորանց ըլլայ՝ չունենայ վախճան .
 առջի մութ գիշեր՝ խոր անդունդ լման ,
 հեռացաւ կորաւ՝ յանդունդ յաւիտեան :
 Ըլլայ բուն անեղ՝ լոյս երրորդուն ,
 լուս ցաթող՝ որոնց՝ են իմ սիրական .
 արթնցիր իմ փառքս՝ լոյս առաւօտեան ,
 նոր ցորեկ , առանց՝ իրկուն , յաւիտեան :
 Պէտ չէ՛ ըստեղծել՝ հիմա ուրիշ բան ,
 ոչ փոփոխական՝ բաներ զանազան .
 պէտքը չէ՛ ճրագ , լոյս արեգական ,
 ես իմ սիրելեացս՝ հերիք լոյս կըլլամ :
 Այս է իմ հանգիստ՝ յաւիտենական ,
 որ ձեզի ըլլամ՝ հանգիստ յաւիտեան .
 վայլեցէք տէօվլէթս՝ անբաւ մենծութե՛ ,
 դուք էք իմ զաւակքս՝ մերասխօր միայն :

Օրհն

Օրհնած զաւերներ՝ մէկ հօր աստուծոյ,
 օրհնած ախարներ՝ միածին որդւոյ.
 օրհնած դուք հարսեր՝ մեր հոգւոյն սքեյ,
 օրհնենք միշտ տուէք՝ մէկ երբեակ լուսոյ :
 Երկնային ասկեր՝ առջինեկ զաւակք,
 մարդկային ազգեր՝ պզտիկ, որ մեծցաք.
 մի հօտ՝ մի հովիւ՝ էղաք հաւասարք,
 մարդ եղած որդիս՝ աս բանիս պատճառք :

Որդի ան :

Եկէք իմ պարծանքս՝ որդիք փրկուէ,
 հօրքս քով, պատուով՝ ձեր որդիուէ.
 լոյս առէք իրմէն՝ պայծառ տեսուէ,
 լոյսը՝ լոյս կուտայ՝ միշտ իմաստուէ :
 Կերէք՝ կշտացէք, տեսէք՝ թէ որքան,
 անուշ ու քաղցր է՝ այ սեղան.
 շնորքն էր համեստ՝ իր ողորմուէ,
 հիմա բուն փառքն է՝ մէջիս գիտուէ :
 Աս ան սեղանն է՝ սք արքայութե,
 որ ձեզ խօսք տուաւ՝ սք աւետարան.
 աս սիրոյ բաժակ՝ սաֆի, աննման,
 որ ձեր հետ խմել՝ դրի ես պայման :
 Պատուիրան պահօղք՝ կատարեալ սիրով,
 հոս տեղ մեծարուիք՝ կատարեալ պատուով.
 երեսնիդ ձերմակ՝ ելաք սք վարքով,
 սք երրորդուէս՝ կշտացէք տեսքով :
 Աս է սք սրտից՝ պարզե եղական,
 որ հոգւոյ աչքով՝ զանձ միշտ տեսնան.
 մաքուր մարմնոյն ալ՝ ը իւր բնութե,
 ուղանն է, տեսնալ՝ իս մարմնացեալ բան :
 Խորհուրդն ալ՝ ան էր՝ իմ մարդեղուէ,

որ թէքմիլ ըլլայ՝ փափաք տեսուէ .
 նշան կատարեալ՝ բարեկամուէ ,
 ան է՝ որ իրար՝ երեսնին տեսնան :

Հոգին սբ ան :

Աս գուրգուրալով՝ ստեղծման ատեն ,
 երեցայ ժուռ . դալ ջրի վերայէն .
 մօր պէս ալ ծնայ՝ սբ աւազանէն ,
 ընտրած զաւկըներ՝ ձեզ այն սբ ջրէն :

Մազլում կեօվէրճինս՝ մաքուր թևերով ,
 պէսլէմիշ ըրի՝ աղէկ՝ իմ շքով .

հոս ալ փայտայեմ՝ անարատ սիրով ,
 յաւիտեան հարսնիք՝ ձեզ ընել տալով :

Տեսա՞ք , ի՞նչ պտուղ՝ բրաւ իմ բերան ,
 որ ձեզ աղօթքի՝ կորդորէր անձան .
 տեսա՞ք պողոճներս՝ առաքինութե՛ ,
 անանկ համով բան՝ որ աշխարք չիկան :

Տես , խաղաղութե՛ մտաք էլիման ,
 հետն ուրախութիւն՝ միշտ երանուէ .
 հեղութի հողւոյ , և սէր միաբան ,
 բուն սէրն ան , որ է ամիկն բան :

Տեսա՞ք իրեք լոյս՝ մէկ արեգական ,
 չէ՛ թէ օրինակ , հապա իսկական .
 հասկըցա՞ք , անձ՝ ընտո՞ր է մենձ բան ,
 ան՝ որ հասկըցաւ՝ ձեզ առաջ յինքեան :

Տեսա՞ք՝ որ ըրաւ՝ իր խօսքը լման ,
 որ տայ ձեզ պատիւ՝ ան նման .
 ղինքը տեսնալով՝ որ է աննման ,
 ղրեց յովհաննէս , կըլանք իր նման :

Փառաբանութի սբց :

() Երհնէնք օրհնէնքով՝ զանձ մեր և տէր ,

Ես կոյս Ս'արիամ՝ կըլլամ գլուխ ձեր .
 օրհնենք զան , որ միշտ՝ փառաւորւած էր ,
 իր բարձր փառքով՝ անկարօտ մեր տիր :
 Կարդանք յաղթուէ՛ իրեն նոր երգեր ,
 միշտ կեանք կենդանի՛ իժիր յաղթող տիր .
 տեսանք , իր ձառքով՝ ըրաւ մենձ բաներ ,
 հոս միշտ կրտեսնենք՝ դէմքն ալ խելքէ վեր :
 Երդենք մարդկանց հետ՝ մեք ալ հրեշտակներ ,
 անձ զօրուէց՝ սբ սբ սբ ես տէր .
 քու փառքով լեցուն՝ բոլոր երկինքն էր ,
 որ եղաւ մեզի՛ նոր աշխարք ՚ի վեր :
 Երկրպագութիւն՝ կրնենք միաբան ,
 լեցուն գոհբերան՝ սբ երրորդուէ .
 օրհնեալ ես քեզնէ՛ ընտոր է արժան ,
 քեզնով՝ քեզ օրհնել՝ մենք եղանք արժան :
 Նորանց միշտ կրկնենք՝ անդադար քեզ ձան ,
 դովասանք և փառք՝ տալով յաւիտեան .
 խորունկ խորհուրդներ՝ քուկին բարձրուէ ,
 ալ յայտնի եղան՝ ՚ի խոնարհուէ :
 Ոչնչէն ըրիր՝ որչափ եղած կան ,
 մեզ ալ ընտրեցիր՝ որդիք սիրական .
 մենձ խորհուրդ՝ եղաւ՝ սբ մարդեղուէ ,
 հոգւոց և մարմնոց՝ սլատիւն մենձուէ :

ԶԻՆՆ Ե Թ . Բ :

Մայլիլ արդար հոգիներուն՝ ներսի
ուրախութենով :

Մարտի :

Ով զարմանալի՝ կեանք կենդանուէ ,
ապրիլ ու մնալ՝ միշտ յարքայուէ .
ուր ինքքն մեր ի՞նչ՝ մեր սրտին վախճան ,
է արքայուէ՝ մեղի անվախճան :
Գիտէինք , ի՞նչ՝ սէր է աննման ,
հիմաճուկ տեսանք՝ իր սէրը լման .
աս ի՞նչ մայլելու՝ բան ուրախուէ ,
սիրու մէջ թաղուիլ՝ անբաւ յաւիտեան :
Հիչ չի տեսնուճ՝ ու չի լըսուճ բան ,
մարդու սիրտ չընկած , մէյեր աս է ան .
որ մեզ պատրաստեց՝ մեր հայր սիրական ,
ի՞նչ է թագաւոր՝ փրկիչ է իշխան :

Աճ իմ է սէր , ծով անհունութե ,
ամմէն բաղձանքիս՝ սէլը քեզ հասան .
ուզածըս գտայ՝ լեցուն բաւական ,
մէյ մալ չեմ թողուր՝ ըզքեզ յաւիտեան :
Հրեշափներ :

Ընհուն՝ ի՞նչ՝ ծովիս մենծուէ ,
խորունկ խորունկի՝ ուրախ ձան կուտան .
քանի՞ որ եղաւ՝ աշխարք՝ ի սկզբան ,
մեր ստեղծողին՝ երեսն ենք հէյրան :

Մայլեր ենք՝ անչափ՝ իր գեղեցկուէ ,

հար

Հարբեր ենք՝ ըսենք, տեսքով աննման .
պատմելու բան չէ, է՛ վայելելու բան,
տեսէք, ինչ տեսաք, նոյն է յաւիտեան :

Մարդիկ :

Հաբեա, մաշալլահ, աս աղո՛ւորուէ,
որ ինք կը խալիլի՛ մորն արեգական .
լուսի մէջ նստած՝ ահաւորուէ,
լուսեր կըցաթէ՛ երկնաւոր արքայն :

Անթի՛ւ աստղերն՝ սքեց բաղմուէ,
այ դէմքին՝ լուսէն կը լուսնան .
ո՛վ կըրնայ պատմել՝ անպատմելի բան,
հերիք է վայելի՛ ըսենք միաբան :

Հրեշտակներ :

Չափ մը իմացա՛ք՝ ո՛վ որդիք մարդկան,
անչափ մենծուէ՛ մք մծուէ .

աչքէ անցուցի՛ք՝ խորք իմաստուէ,
բերաննիդ դրի՛ք՝ աղբուր գիտուէ :

Սրտերուն մտա՛ք՝ որ խոր պահու՛ած կան,
անբաւ խորքին մէջ՝ խորհուրդի սրբան .
է՛վալլահ ըսի՛ք՝ իր մծուէ,
ինչ անուն տրու՛ի, չէ՛ մի անսահման :

Մարդիկ :

Տեսանք բովանդակ՝ որչափ կերևնան,
չէ նէ, չափ չունի՛ ծով մծուէ .

չը՛սու՛իր, ասանկ է, այսպէս, և այսքան,
ողջաձև ընէ՛լ չըլար մենծուէ :

Ամենակարող՝ քի կարողուէ,
ծայր է ծայրագոյն՝ կատարելուէ .

ըսելու մեր խօսք՝ հատան պակսեցան,
ստոյգն ըսելու՝ իրեն զինչուէ :

Հրեշտակներ :

Նիմաճուկ եղաք՝ բուն անձաբան ,
դրոց աշակերտ՝ վերին դիտուէ .

ինչ որ կարդայիք՝ աշխրբի վերան ,
կաթիլ մը նալ չէր՝ աս իմաստուէ :

Թող որ՝ հոս , դիտունք՝ տգէտք մէկ սրբան ,
առանց դեր՝ ամմէն՝ բանը կը կարդան .
երնէկ անոնց որ՝ սէր շատ սորվեցան ,
վարպետ կարդացող՝ են արքայուէ :

Մարդիկ :

Մենք ալ արմընցանք՝ խիտատ ատոր վրան ,
ինչ կարգով սքեր՝ վարուվեր նստան .

պաղին որ խապար չէին՝ դպրատան ,
հոս պատիւ առին՝ շատ վեր աստիճան :

Բայց կը ճանչնայինք , ու ճանչցանք լման ,
որ սիրով վառած՝ կեանք մը ունեցան .
նախանձ որ ըլլար՝ հոս , ըսել արժան ,
ինչու վեր չեղանք՝ սիրու աստիճան :

Հրեշտակներ :

Ահա ատ է եա՝ հիանալու բան ,
չիկայ հոս նախանձ , ոչ սէր անձնական .
ամմէն մէկերնին՝ այնքան կըխընտան ,
որքան որ ուրախ՝ են սքք ամենայն :

Մէկ թօփէ կտրած՝ հազուստ բազմուէ ,
ամմէնուն պոյին՝ չափած է կապան .
Թաղաւորական՝ սաղած է սուֆրան ,
իշտահնուն կեօրէ՝ ամմէնքը կերան :

Մարդիկ :

Հոս որ բուն տեղն է՝ զուտ ճշմարտուէ ,
ձեղ մենձ ախպարներ , հարցընենք մէկ բան .
անձ

Թո՛ւ մարդ եղաւ՝ նէ, մեղի նման,
 չի նախանձեցաք՝ մի, որդւոցս մարդկան :
Մէյմալ՝ ան տեղս որ, է կարդ դերբնական,
 մեղնէ պաղիներ՝ ձեզմէն ալ վեր կան .
 Թաղուհին երկնից՝ չեմ դներ սրբան,
Մկրտիչ, Յովսէփ, և անոնց նման :
 Հրեշափներ :

Առակով նախանձ՝ յարմար մեր վըրան,
 բայց առանց նախանձ՝ բան ճշմարտուէ ,
 Թաղաւոր մտնայ՝ Թեպտիլ կերպարան,
 սարայլէն ալ՝ վար, չիկայ զիսն :
Դրսէն ալ կըլայ՝ մանսուպի վրան,
 ներս չիգտնըւած, վէզիր ու փաշան .
 չըլար նախանձիլ՝ բանի տրուէ,
 ինչ կարդ որ դնէ՝ էն վերին իշխան :

Զ Ի՛ն՛ն է Թ • Գ :

Քնի մարմնոյն փառքը՝ էր Մօրը
 հետ :

Արամ :

Փառք կուտամ քեզի՝ միշտ լեցուն բերան,
 Թաղաւոր փառաց՝ երկնքիս խորան .
 որ ինձ առջի հօր՝ փառք ես յաւիտեան,
 ո՛վ սիրուն զաւակ՝ տր միանգամայն :
Առի հողեղէն՝ մարմինս աղամեան,
 վերառիլ քու հետդ՝ ընկածս շատ տարուան .
 մարմ

մարմնոյդ նայելով՝ փառաւորուէ ,
հոգիս կըճըխայ՝ մայլած յաւիտեան :

Աբրահամ :

Որո՞ւ տանք դովեստ , ըսէ՛ , հայր աղամ ,
որ զայս մեզ տուաւ՝ թագաւոր փարթամ .
խայիլ չենք քուկին՝ այն առջի անկման ,
բայց ան մեզ ճարեց՝ զայս դանձ աննման :

Տէ՛րինո՞ւ օրհնենք՝ զօրհնեալ մեսիան ,
որ մեզ վեր հանեց՝ ասանկ աստիճան .
ինձ ալ մեծ պարծանք՝ փառք պատիւ եղան ,
որ հայր եմ եղեր՝ պողոյս օրհնուէ :

Մովսէս :

Հիմա իմացայ՝ միտքը իմ տեսլեան ,
երբ կըրցանկայի՝ ի՞նչ տեսուէ .
ծակէ մը տեսայ՝ լուս մը , աղո՛ւ որ բան ,
կըռնակս է՝ ըսաց՝ մոր , պայծառ ասքան :

Հոս տեղս որ եկայ , ցցուց իսկական ,
բուն երեսի կողմ՝ լուս անքննական .
երես կիմացուի՝ փառք ի՞նչուէ ,
կռնակ ըսածն ալ՝ նշան մարդկուէ :

Պօղոս :

Ես ալ տեսանող՝ տեսայ քեզ նման ,
հրաշայի տեսիլ՝ յափշտակուէ .
բայց հարւանցի՝ չէշնի մը նէր ան ,
աւելի ծարաւ՝ բերաւ փափաքման :

Հիմա է ատեն՝ վայելու , լման ,
կշտանանք , բայց չէ՛ կշտանալու բան .
միածնին երեսն՝ ըլլալով հէյրան ,
ըստ բուն էուէ՛ և մեր բնուէ :

Պէտք ու • յովհ • յաչ :

Մենք ալ իրան որ՝ յայլակերպուն ,
 տեսանք 'ի մարմնի՝ լոյս անուէ ,
 անանկ որ , թմրած՝ 'ի ըզգայուն ,
 կուղէինք մնալ՝ միշտ լերան վրան :
 Հիմա ի՞նչ ըսենք՝ բուն արեգական ,
 որ կայ բարձրնցած՝ երկնքին օրթան •
 աս ի՞նչ գեղեցիկ՝ տեսք աղունորուն ,
 աս ի՞նչ խելքէ վեր՝ բան գեղեցկուն :

Մարտաշէնային :

Խաչ ելած Յս՝ սէր իմ սիրական ,
 ի՞նչ աղունոր տեսայ՝ քեզ օր յարուն ,
 բայց աղունորունին՝ որ կայ հիմակուն ,
 ջըլար կշտանալ՝ բնաւ յաւիտեան :
 Ի՞նչպէս գունըզգուն՝ քանց գօտի երկան ,
 ըռինտ ես հագեր՝ անկար պատմուճան •
 որչափ գեղեցիկ՝ վերքը կերևնան ,
 մէյ մէկ ճէվհհր՝ անգին պատուական :

Մարտիրոսներ :

Ընտոր աննման՝ թագ անուէ ,
 փայլի կոր փըրկիչ՝ սք գլխուդ վրան •
 ետխուտ ու զիւմրիւթ՝ եղեր են նման ,
 փշէ պսակիդ՝ տեղունք սք արեան :
 Մեր սիրտն ալ՝ գիտես , ընտոր կը ճըխան ,
 որ մէյ մէկ կաթիլ՝ եղանք քու արեան •
 թագաւոր՝ մերին՝ մարտիրոսուն ,
 կենդանի մնաս՝ տր կենդանուն :

Քահանաներ :

Քահանաներուս՝ գլուխ պատուական ,
 դու դառն այ՝ երկնաւոր ջօպան •

գլուխ

դու խօսեցող, մեռնող դադարածան,
օճեալ սք իւզով՝ քու ինծու թէ :

Շուրջառ հազնելով՝ առած մարդկուէ,
պատարագ ըրիր՝ հէմ եղար խուրպան .
հիմա քահանայք՝ եղեր ենք հէյրան,
աս քու հրաշափառ՝ կարգիդ կատարման :

Աշխարհեր :

Ո՛վ հայր աղքատաց՝ խղճալի մարդկան,
կամաւոր աղքատ՝ մը հարստուէ .
ի՞նչպէս կը փայլիս՝ փառօք աննման,
ճմարիտ խաղնայ՝ ստոյգ մեծուէ :

Մեզ պարծանք եղար՝ և փառք յաւիտեան,
աղքատ որ եղար՝ դուն մեզի նման .
որչափ մենձ պատիւ՝ է հիմա աս բան,
որ ըզմեզ ըրիր՝ քեզի հոս նման :

Տղաք :

Մեզի ալ քեզմով՝ մենձ փառք էւելցան,
մանուկ որ եղար՝ ինձ դ յաւիտեան .
արունովա ծնանք՝ ՚ի սք աւազան,
արդունքովա հասանք՝ կատարելուէ :

Աղո՛ւորիկ տղայ՝ եղար աննման,
տահա աղո՛ւորցար՝ տարիքդ որ մենձցան .
հիմա ի՞նչ ըսենք՝ հոս յարքայուէ,
տեսքիդ որ հրեշտակք՝ եղեր են հէյրան :

Եսայ :

Մէյմալ նայեցէք՝ ՚ի կոյս Մարիամ,
լուսընկայ աղո՛ւոր՝ մայր արեգական .
պարծանք ու պսակ՝ աղջիկս աննման,
սք ինձամին՝ իր մօր դաւազան :

Շատ զաւակ տեսայ, խաղնա շահեցան,

Սբ Կոյս Մարիամ՝ ինքն է իմ խաղնան .
աջ դին է նստեր՝ մօտիկ առ արքայն ,
և անոր նման՝ կրփայլի միայն :

Յովակիմ , աննա :

Այ սիրուն զաւակ՝ պտուղ օրհնուէ ,
օրհնեալ՝ ի կանայս՝ պսակ կուսուէ .
ամիէն տեղ լեցնող բուն լուսի՝ մէքեան ,
փառքդ մեզի փառք՝ է յարքայուէ :

Տեսանք քրէ շատ՝ Տքի վրան ,
լոյս մը՝ կոյս անուն՝ համաստեղուէ .
իսկ հոս տեղ եղած՝ փառքդ աննման ,
է անպատմելի՝ մայր անապական :

Յովսէփ Թաւադար :

Ինձ կինկնայ գովել՝ զիմ պայծառ շուշան ,
որ խըյմէթ գիտեմ՝ իր մաքուր փեսան .
անթառամ ծաղիկ՝ էր ինձ պիտոճական ,
որ հիմա է դրախտ՝ սբ արքայուէ :

Աաջ սերովբէ՝ էր ինձ վեցթեան ,
բայց հրեշտակներու՝ տեսայ հոս սուլթան .
շնորք սբ հոգւոյն՝ ունէր եօթնարփեան ,
հիմա փառք ունի՝ Յիսուսիս նման :

Յով . Մկրտիչ :

Քեզ ու միածնիդ՝ երկրպագուի ,
կրնեմ մայր փրկչին , կուտամ գովուի .
որ դեռ չի ծնած՝ տունի քեզ ողջոյն ,
երկրպագելով՝ արքայիս իսկոյն :

Հոս ալ եմ պատրաստ՝ աստղ առաւօտուն ,
պաշտել ծառայել՝ իմ միշտ արեւուն .

Յիսուսի , կուսի , գովեստներ սիրուն ,
ձանքս խաչվառով՝ կարդամ ամիէնուն :

Հրեշ

Գլխաւի . Գ :

Հրեշտակներ :

Հոնալ կարապետ՝ ըլլալ կուզես դուն,
 որ կրնես ասանկ՝ ձայնապետութի .
 մեզ կինկնայ երգել՝ մեզ հրեշտակներուն ,
 դովեստ սբ կուսին՝ հեա Կոնորդուոյն :
 Քիացող ենք ջախով՝ ատ մենծ խորհրդոյն ,
 ինչպէս մենծ բան է՝ բանին մայրուի .
 մէկ հատիկ մանսուպ՝ է յետ աստուծոյն ,
 գերագոյն գլուխ՝ սա մեր ամօհնուն :

Մարդի :

Հայա դասապետք՝ սբ հրեշտակներուն ,
 առաջնորդ եղիք՝ մեզ մարդիկներուն .
 որ՝ նոր օրհնենքներ՝ տանք սիրուն սիրուն ,
 մեր Յն փրկչին , և կոյս Տիրամօրն :
 Թէ փրկիչ ջլլար՝ մեզ գերիներուն ,
 մենք ո՛ր տեսնայինք՝ զայս արքայուի .
 Թէ որ մայր փրկչին՝ ջնէր գթուի ,
 մենք ո՛ր գտնայինք՝ զայս ուրախուի :

Ձ Ի Ն Ն Է Թ . Դ :

Արդարներուն դրսի փառքը , և վարքին
 կեօրէ վարձքը :

Քս :

Լնմարմինս ձեզի՝ մարմնով ազգակից ,
 խօսիմ սիրելիք՝ ձեր հեա թէքլիՔսիզ :

ՄԾ՝ հողի է , Հայր , Որդի , Հողիս ,
 կատարեալ ծայր մը , ծայր չիկայ մէկիս :

Է

Ձե

Չեղածը՝ եղած՝ ստեղծինք ողիս ,
առանց նիւթ բաներ՝ կարգ վերին դասիս :

Անկատար ծայր մը՝ ըրինք ըզմարմինս ,
մարդը՝ երկուքին՝ մէջ տեղ՝ մասնակից :

Եւ ասոր համար՝ կեանք բանաւորիս ,
շատ բան կը քաշէր՝ ծայրէ ծայր կողմիս :

Հողին կըցանկար՝ վեր ելլալ յերկինս ,
կարօտ հասնելու՝ իր աս բուն տեղիս :

Մարմինն հողեղէն՝ քաշող էր երկրիս ,
այնչափ՝ որ ձղեց՝ շատ անհոգ անձինս :

Հնորհք որ չըլար՝ մարդուս դործակից ,
ո՞վ կըրնար հանել՝ ճոխը ճամբայիս :

Սակայն յաղթողաց՝ ասանկ մենծ ճէնկիս ,
հարրս պատրաստեց՝ վարձըս արժանիս •
մախսուս իս խաւրեց՝ օգնական հօտիս ,
սէրասկէր ըլլալ՝ բոլոր օռտուիս :

Ես որդի մարդոյ՝ սք անորդիս ,
մարմնով յաղթեցի՝ իմ ձեր թշնամիս •
եաքը նոյն մարմնով՝ վեր ելայ յերկինս ,
որ փառօք մտնամ՝ իմ բուն հայրենիս :

Ի ուք ալ որ եկաք՝ ետեհն խաչիս ,
իծմով սէլամէթ՝ ելաք իմ որդիքս •
միւրովէթներ տեսաք՝ ներսէն ՚ի հողիս ,
զի՞ծ տեսնելով , որ ծայր է փառքիս :

Անկից միւրովէթներ՝ տաշխըն ՚ի մարմինս ,
ելաւ խազնայէս՝ երկնից արքայիս •

հարկ հասարակաց՝ հաւասար մէջէիս ,
արժանաւորաց՝ պատիւ կայ հարկիս :

Արտարները :

Փնօք քեզ յաւիտեան՝ փառաց թաղաւոր ,
Ը h որ

Թր փառքի հասանք՝ մարդիկ մեղաւոր •
 անհուն վայելմանց՝ հետ զուտ հողւոր ,
 մարմնով ալ եղանք՝ հրեշտակներ նոր նոր :
Մէյ մէկ արեգակ՝ եղանք լուսաւոր ,
 ըսածիդ նման՝ իրաւ ցաթենք կոր •
 ասանկ դէմք պայծառ՝ ասանկ տեսք աղուճոր ,
 մըտուճնէս պիլէ՝ չէր անցներ ան օր :
Անչարչարելի՝ ողջ առողջ բոլոր ,
 միշտ անապական՝ չի՛ հիննար՝ միշտ նոր •
 բան քաշել չիկայ , ցաւ ըսածնին ո՛ւր ,
 հանդիստ կատարեալ՝ խնտուճ երկնաւոր :
Յոքնիլ չենք գիտեր , զբօսանք մաքուր ,
 անուշ բաներէն՝ օսանճ չիզար կոր •
 կարողութի՛նիս՝ ուրախ՝ զօրաւոր ,
 զգայու՛նիս՝ մայլեր է բոլոր :
Թ.եթև ու բարակ՝ մարմին հողւոր ,
 թէղիկ կըվազէ՝ քան դունտ երկնաւոր •
 ո՛ւր որ ուղենանք՝ հոն տեղ կըլանք կոր ,
 կանցնինք մէկալ դին՝ չիկայ դիմաւոր :
Ո՛ւր տեղ միտքըս գայ , կըթռչիմ աղուճոր ,
 հրեշտակի նման՝ կըհասնիմ անոր •
 ասանկ պարզ ըլլայ՝ մարմին մը բոլոր ,
 անփոփոխութե՛ն՝ նշան է անոր :
Տավէթ զիավէթ՝ հարսնիք ամմէն օր ,
 հրեշտակք կըպարեն , սազ ու ձան աղուճոր •
 հապա զարդարանք՝ տանը՝ փառաւոր •
 երկնքի մատէն՝ ճէվահիր նոր նոր :
Ամաս փեսանիս՝ ակն է մատնեւոր ,
 դպղը դպղընայ՝ մեր հողւոյն բոլոր •
 անճ մարդ եղած՝ մեզ նմանաւոր ,

մարդ իօժ եղած , մեղ փառք մասնաւոր :
Մենք որ ազգական՝ իրեն սեպուհնք կոր ,
 այ ազգ ենք՝ մօտիկ մօտաւոր ,
 իր ուղած զարդով՝ սաղած հողւոր ,
 հարս եղանք՝ մօտանք՝ հարսնեց տուն բոլոր :
Պսակներ առինք՝ չեղած , փառաւոր ,
 հազուստներ հազանք՝ անգին , նոփրղնոր •
 մեծարեց՝ նստցուց՝ մեղ , մեր թաղաւոր ,
 արքանալ նստաւ՝ մեր սիրտը բոլոր :

Հրեշտակներ :

Մենք ալ անմարմինք՝ խնդակից կրլանք ,
 երբ ուրախակից՝ մեզի ձեզ տեսանք •
 մեր դասին պակասն՝ որ լցիք հիմակ ,
 մենք ալ ձեզ իբրամ՝ կրնենք բացարձակ :
Դուք մեզի եղաք՝ յաւիտեան պարծանք ,
 մենք ալ ենք պարծանք՝ ձեզ , որ էք մեր սանք •
 տեսաք որ ի՛նչպէս՝ փառքերու հասաք ,
 մեր խրատներուն՝ լսող որ եղաք :

Հօր երկնաւորի՛ շատ են օթեանք ,
 տեսէք որչափ են՝ արձակ՝ մեր տեղո՛ւնք •
 սէտիր ու մանսուպ՝ բարձր աստիճանք ,
 ձեր խելքէ՛ ի վեր՝ լրման աննմանք :

Մէյ մէկ երկորդ էք՝ հոս անշարժականք ,
 մէկ մէկէ փայլուն՝ կրլան , չեն զարմանք •
 ինչպէս որ նման՝ չեղան աշխատանք ,
 իրարմէ տարբեր՝ եղան և խորանք :

Մէ թաղաւորի՛ զաւակք սիրականք ,
 ներսէն կրփայլին՝ ձեր փառք եղականք •
 սրբմալը բանած՝ հողիներուն զարդք ,
 են ազու՛որ աղու՛որ՝ սրտի զարդարանք :

Չեր ոսկի մաքուր՝ առաքինի վարք,
 են մէյ մէկ պայծառ՝ անուշահոտ վարդք :
 Ածըթի նման՝ զամպախի ալ կարդ,
 հոս տեղ կրտեպո՛ւնն՝ խնկանոց բուրվառք :
 Յոյս հաստատ՝ ունէր, կենդանի հաւատք,
 սէր՝ անմահ պտուղ՝ ձեզ բերաւ, տեսաք :
 Բարեգործուէց՝ շահաւոր տաղանդք,
 աւելի շահով՝ անցան հոս տեղո՛ւնք :
 Հողուով որ անդին՝ ապրեցաք աղքատք,
 շատ խաղնաներու՝ եղաք հոս ժառանգք :
 Համբերու թի՛նիդ՝ յոբայ նմանակ,
 հողինիդ շահեց, շահեցուց շատ փառք :
 Այ սիրոյն՝ ծառք, իրաւ կեանք,
 տես որչափ պտուղ՝ տո՛ւաւ անհամբանք :
 Եղբայրսիրուին՝ նոյն ծառին ճիւղք տալք,
 նայեցէք որչափ՝ բարեաց են պատճառք :
 Աղքատսիրուին, ու դու թ՝ նայեցաք,
 ըրաւ՝ որ փրկէն՝ սէր և դու թ՝ դտաք :
 Իսկ խոնարհուէ՛ ով խոնարհ ծառայք,
 ինչո՛ւն ան ան՝ դիրկ ելաք նստաք :
 Թշնամեաց ներեւ, և աղօթք յստակ,
 բարեկամ ըրաւ՝ ան, խիստ տաք :
 Աշխարհի փառքն որ՝ առիք ասից տակ,
 թաղաւորական՝ տո՛ւաւ ձեզի թաղ :
 Աշխարհի՝ մարմնոյ՝ խաչն որ ունեցաք,
 խաչեալ յնի՝ փառացը հասաք :
 Փորձուէց յաղթել՝ կտրիճ որ եղաք,
 աչքի չի տեսած՝ առիք փառք պսակ :

Քն :

Եկէք, քովս եկէք, աս ալայիս դէմ,

ձեր

ձեր աշխատանքին՝ դիմացը ընեմ՝
 ալ ձեզ ծառայի՝ անուն տալու չեմ,
 բարեկամ, եղբար, զաւակ՝ ձեզ դիտեմ:
 Դուք ինձ մարդկօրէն՝ խղմէթնիդ ըրիք,
 ես անօրէն՝ խրսմէթ տամ հիմիկ .
 դուք ինձ զաւկի պէս՝ ձեր պատիւն ըրիք,
 ես ալ ձեզ հօր պէս՝ նայիմ, սիրելիք:
 Դուք ինձ ողջակէզ՝ սրտերնիդ ըրիք,
 ձեզ ալ ես՝ հողիս՝ կըղնեմ, դիտցիք .
 դուք ըզձեզ մոռցաք, ու դիս փնտռեցիք,
 ես ալ իս կուտամ՝ ձեզ վարձք, իմացիք:
 Առատ եմ սրտով՝ բնուի միշտ բարիս,
 կուղեմ շատ ընել՝ ուրիշի բարիս .
 չարերուն՝ զօռով չափեցի չարիս,
 աղէկին կուտամ՝ իմ անչափ բարիս:
 Մէկ մատի ծարով՝ ինձ մօտեցողին,
 ես դիրկըս բացի՝ սիրովըս սրաին .
 քիչ մը նեղուի՝ սիրով բաշողին,
 ես փշկէշ ըրի՝ իմ անբաւ բարին:
 Թէ որ ամիկնուդ՝ դրի իմ սուֆրան,
 որ մէկ տեղ նստիք՝ իմ հետ յաւիտեան .
 ամիկն մէկիդ ալ՝ զատ զատ մանսուպ տամ,
 փառք պատիւ, պատկ, թէ ֆնէն ու խուռման:
 Հապա Աստուծոյ՝ աշակերտք բանիս,
 հրնազանդ որդիք՝ ձեր վարդապետիս .
 հին աղերուն տեղ՝ փտտած խայրելից,
 փր ըլլաք՝ բոլոր՝ անհուն խաղնայիս:
 Աշխատանաց դեմ՝ ձեր քարոզուէ,
 հանդէք յաւիտեան՝ վերի խաթ իմ տան .
 փոխանակ մահո՛ւն՝ մարտիրոսուէ,

պատկներ փայլին՝ ձեր գլխուն վրան :
Մարգարէս , պատմողք՝ դալստեան բանիս ,
 հին աշխատաւոր՝ մշակներ էդիս .
 ձեր վարձքը առէք՝ լման ըսածիս ,
 Թագաւորական՝ սիկքէն երեսիս :
Քրտինք շատ ունիք , չեմ մոռնար ես զան ,
 անոր տեղ մենձ մենձ՝ փայլէներ ձեզ կան .
 ամեն մէկերնուդ՝ վախճան զանազան ,
 պատրաստեց ձեզի՝ անման խաֆտան :
Վարդապետս , հովիւք՝ արծողք իմ հօտիս ,
 գործքով նմանողք՝ ինձ մենձ ջօղանիս .
 ահա անթառամ՝ անմահ պտակիս ,
 արժանի եղաք՝ լման խոստմունքիս :
Առէք զարդ գլխու՝ վարդապետական ,
 գովասանք պէսպէս՝ ու հրեշտակական .
 փառաւոր մատնի՝ ոսկի դաւազան ,
 առէք իմ ձառքէս՝ անո՛ւամբ օղնական :
Հայրապետս , պարծանք՝ իմ ո՛ր տաճարիս ,
 եբրե փոխանորդք՝ հօր երկնաւորիս .
 առջի նահապետք՝ հետ իմ նոր կարդիս ,
 ծաղկեալ դաւազանք՝ նոր ահարոնիս :
Աթռուներ դրած՝ ձեզի համար կան ,
 յերկնային տաճար՝ ձեր պատո՛ճոյն արժան .
 ակնեղէն բանած՝ Թաղեր անմման ,
 ո՛ր սիրով սաղած՝ շուրջառ ձեր վրան :
Մարգարէսս՝ վկայք՝ իմ ճշմարտութե՛ ,
 անվախ կորիճներ՝ մենձերուն տիվան .
 յաղթող իմ ասկէր՝ աշխրջիս մէյտան ,
 ուր մնաց Յք , մարմին , սատանան :
Պարծանք էք գլխոյս՝ ամեն մէկ անդամ ,
եւ

ես ալ ձեր դիտուն՝ աղո՛ւոր պսակ տամ՝
խուռմայի ճղեր՝ կանանց յաւիտեան ,
առէք ձեռո՛ւրնիդ՝ յաղթուէ նշան :

Արուն թափեցիք՝ իմ հետըս այնքան ,
ես ալ խրմցրնեմ՝ բաժակ սիրական •
Ճտերնիդ կապո՛ւած՝ էր զինճիլ , չո՛ւան ,
անդին կէռտանլըխ՝ կապեմ յաւիտեան :

Գլուխնիդ տու՛իք • Թա՛գ առէք վրան •
Ջարդուբուրդ եղաք , զարդ տամ աննման •
Կրակէ ջրէ՛՛ բերք անցաք՝ այսքան ,
բերաւոր վերքի՛ վարձք կայ բեր անդամ :

Կրահն՝ լուսաւորք՝ պայծառք ՚ի հողին ,
մաքրութք մախպուլ՝ հողեւոր փեսին •
բուն լուսոյն մէքեան՝ ըլլայ ձեր տեղին ,
եկէք էտեէս՝ անարատ դառին :

Պայծառ հաղուստներ՝ տամ ձեր սք սրտին ,
իմ հորըս դիմայ՝ հանեմ ամիկնքնին •
ըլլաք ընտանի՛ մօտ առ սք հողին ,
տանըս մէջ ըլլաք՝ իժիր անու՛անին :

Ծփա՛որս , հսկողք՝ ինչպէս անմարմին ,
ուրախսիրտ տանողք՝ ամիկն դժարին •
ձեր հողւոյն հնազանդ՝ ըրիք ըզմարմին ,
զաւակք իմ հնազանդք՝ խուռպանք իմ ուղիին :

Իրեք պսակով՝ թագ կայ ձեր դիտին ,
կուսի , վկայի , ու փէհլիվանին •
աշկերտ որ եղաք՝ արժան էք դասին ,
իմ սք մկրտիչ՝ մեծ կարապետին :

Աշխրքիս ծովէն՝ ելած բարիքներ ,
աշխրհի Ֆլէն՝ դաս դաս արդարներ •
Թէ՛ էրիկ մարդիկ , և թէ՛ կնիկներ ,

Ծեր ու տղայ ընտրած՝ ըռինտ ոչխարներ :
 Եկէք հանգչեցէք՝ իմ հետ՝ յողնածներ ,
 Ինչպէս որ հանգիստ՝ ինձ տալ՝ ձեր կամքն էր .
 արժանի գործքին՝ ամսէն մէկին ձեր ,
 իմ սարայիս մէջ՝ առէք խրամէթներ :
 Ձեր վարքով՝ շահողք՝ իմ սերմիէյիս ,
 խաթ խաթ հոս առէք՝ շահով շատ բարիս .
 Ճրագ իմ սիրովս՝ վառեցիք սրտից ,
 Ես ալ իմ սիրուս՝ չափը ցրցուցից :
 Մարմնով՝ աշխրբի , հողւով դէպ յերկինս ,
 կեանք մը ունեցաք՝ նման իմ կեանքիս .
 Ինչ հրեշտակներուն՝ եղիք դատակից ,
 միշտ այն հետ՝ էք յաւիտենից :

Զ ԻՆՆ Ե Թ . Ե :

Մէճիս ուրախութե սբց՝ իրարու հետ :

Հրեշտակներ :

Չայնապէտք երկնից՝ դըլուխք ինն դասին ,
 իններորդ ձանով՝ ըսէք ըստեղին .
 վեր եկած մարդկան՝ տասներորդ՝ հախին ,
 կատարեալ թոճով՝ ձան ըլլայ տասին :

Հրեշտակապետներ :

Յարմարալ կու դայ՝ դաւթի տասնաղին ,
 հնուց եղանակ՝ սաղմոսարանին .
 հանպա ո՛վ դաւթի՝ զարդ այս մէճիսին ,
 չալէ մեղի հետ՝ քու մէնշիւր չալղին :

Դասիկ Տարգարէն :

Հայ հայ , առե՛նն է , ժամ է՝ ու տեղին ,
 ժամ ըսել ձեր հետ՝ երգ հրեշտակային .
 ուր որ օրինակ՝ շիկայ այն մեր հին ,
 հապա ինքն անձ , սք կոյսն ալ իմ դին :

Այս օրս է ցորեկ՝ միշտ յաւիտենին ,
 որ ըրաւ անձ , խնտանք իր օսնին .
 ուրախ ձան կուտան՝ տըներ արդարին ,
 ծափ զարկէք արդարք՝ ծառեր անտառին :

Մէկ հատիկ պարզե՛ կուղէի մինակ ,
 հոս գտայ բուն տեղն՝ անաբընակ .
 սք տաճարի մէջ՝ նստելով՝ ի բակ ,
 տեսնալ միշտ ազու՛որ՝ իր կանոնն ու կարգ :

Հրրամանն ալ տալ՝ երգելու , եղբարք ,
 որ միշտ անդադար՝ տաք այ փառք .
 հապա օրհնեցէք սրտանց՝ ու տաք տաք ,
 անուշ երգերով՝ հոս բոլոր մէկ աղգ :

Հրեշտակներ :

Չայնակից եղեք՝ դուք ալ ո՛վ սք հարք ,
 շարական շինօղք՝ բանաստեղծք ճարտարք .
 դուխ երգողաց՝ մետրոպ և սահակ ,
 և մովսէս քերթող՝ քերթողաց պարծանք :

Բաց ո՛վ շնորհալի՝ քու բերանդ անփակ ,
 մեզ հրեշտակներու՝ շինօղ եղանակ .
 և նարեկացի՝ իրաւ որ հրեշտակ ,
 գերմանոսին հետ՝ ռոմանոս ջուխտակ :

Մարտի :

Ո՛վ զարմանալի՝ երկնային վիճակ ,
 և հիանալի՝ երկնից ժամու կարգ .
 ուր լսած էինք՝ աշխարք՝ եղանակ ,

դոնէ հեռընց՝ ասոր նմանակ :

Աս տեղաց չալղըն՝ չէ՛ ձառքի շինած ,
հապա հողեղէն՝ աննիւթ , օրինած .
մայլելու բաներ՝ բուն սրտի ուղած ,
ծովու պէս փափաք՝ ասով կայ լցո՛ւած :

Ուրիշերէ :

Աս ի՛նչպէս մէջիս՝ է , արմանք զարմանք ,
որչափ դեղեցիկ՝ ճիւմպիւշ է , եղբարք .
երկինք և երկիր , հոս մէկ տեղ եկանք ,
հարսնիք մը ունինք , չիկայ օրինակ :

Չիննէթն որ բտես՝ խելքէ դուրս բարակ ,
մէջիս նստողներ՝ բոլոր բոլորակ .
ամմէնքրս բիճալ՝ ենք հոս բովանդակ ,
նք թաղաւորին՝ որդէդիր զաւակ :

Մե՛ն :

Հայա՛ չէ՛ս բտեր , սէր եղբայրական ,
ի՛նչպէս կրփայլէ՛ մեր մէջ միաբան :
առաջ անձանօթ՝ ազգ ազգ զանազան ,
հոս եղանք ծանօթ՝ սիրուն ազգական :

Հեռու ըսածնին՝ մօտ խըսում եղան ,
մեր մօտ եղածնիս՝ ալ սրիս կապո՛ւեցան .
հիջ մէկը չիկայ՝ հոս օտարական ,
սիրով՝ հարու մար՝ քուրախպար եղան :

Մե՛կալ :

Աղէկ մը նայէ՛ , ուր ըլլայ քու կամք ,
այնչափ ախրապայ , որչափ մարդիկ կամք .
հիջ չես հարցըներ , ո՛վ են այս արդարք ,
քեզնէ կրճանչնաս՝ սանքի գլխուդ թագ :
Գիտես , սա՛ աղամ , նա՛ եւայ , յտակ ,
ասոնք՝ սէթ և նոյ , անոնք՝ նախ ահարք .

առաքեալք յայտնի՝ մէյ մէկ բարեկամք,
սա՛ ալ ստեփաննոս՝ պայծառ սբ պատկ :

Մէն ալ :

Ես ալ մկրտչին՝ ունէի փափաք,
տեսանք մէկըզմէկ, փառք ւնի՝ փառք .
մեր լուսաւորչայ՝ երեսը տեսանք,
որդւոց և թողանց՝ կարօտով լըցունանք :

Մերն է սբերուն՝ բոլորը՝ մէկազգ,
ամմէնը մէկ սոյ՝ մէկ ճինս հասարակ .
մէկ սիրտ՝ մէկ հողի, մէկ պոյ՝ մէկ հասակ,
սրտանց սրտակից՝ իրարու եղանք :

Ուրիշներն ալ :

Ուստի բաժնւրձա՞ծ՝ լեզուներ անկարդ,
նորանց մէկ լեզու՝ մէկ նոր աղբ եղանք .
ուր որ ամմէնքնիս՝ մէկ հողի հաղանք,
ամմէն մէկ լեզուի՝ վարպետ գրո՞ւնցանք :

Որ լեզու կուզենք, զուրցենք համարձակ,
ի՛նչ լիսան կուզենք, ստեղծենք արձակ .
հրեշտակի լեզու՝ աղէկ սորվեցանք,
ենք մտօք՝ կամօք՝ պիւլպիւլ անուշակ :

Ասով ւնի՝ առաջ փառք կուտանք,
սբ հրեշտակներու՝ դասակից եղբարք .
ետքը իրարու՝ կըպատմենք ուրախք,
անցած ու դացածն՝ որ խաղըսեցանք :

Բայց և՛ ս առաւել՝ ի՛նչ որ հոս տեսանք,
յաւիտենական՝ երջանիկ վիճակ .
որ է անփոփոխ՝ վայելմունք ու կեանք,
աստուծոյ, անհուն՝ ծովին տեսարանք :

Զ Ի Ն Ն Է Թ . 2 :

Երկնային դրախտին աղու՛որուելը ,
 ու երկնքին մենծուելը :

ՍԷ անձաճին :

Մ զամ նախահայր , դուն որ դրախտ կեցար ,
 անոր քով , ըսէ , առ ի՞նչպէս տեսար .
 որ քեզ և որդւոցդ՝ տունաւ հաւասար ,
 իմ անձորդիս , որով հոս հասար :

Արամ :

Ի՞նչ կրտես , ո՛վ կոյս՝ սբ անձաճին ,
 խելքէ դուրս բաներ՝ են գործք միաճնին .
 դրախտ երկրաւոր՝ շուք էր պատկերքին ,
 ասոր փառքին քով , որ լոյս է մտքին :
 Հոն երևելի՛ երկու ծառ կային ,
 կենաց , ու դիտել՝ ըզջարն ու բարին .
 հոս ինքն ըստեղծող՝ կեանք բոլորովին ,
 դիտուածիալ ինք՝ ամենաբարին :
 Հոն ծաղիկ , պտուղ , շատ աղու՛որ էին ,
 աչքի ու բերնի՛ խրղմէթ՝ բաներնին .
 հոս եղածներէն՝ հոգին ու մարմին ,
 շատ շատ էւելօք՝ անչափ կրմայլին :
 Հոն թռչուններով՝ ուրիշ կենդանին ,
 գեղեցիկ տեսքով՝ մեզ մօտ կուգային .
 հոս տեղ սերովբէք՝ քերովբէք վերին ,
 խելքէ դուրս աղու՛որ՝ խօշ կուգան սրտին :
 Ի՞նչ համբեմ մէյ մէկ՝ թէմէլտիղ բարին ,
 ան

անցաւ որն անցաւ՝ հետ յանցաւորին .
հոս ի՛նչպէս պատմեմ՝ ես անպատմելին ,
անանց մենծուի՛ն՝ ստոյգ խաղնային :

Սուտ է ասոր քով՝ շէնք սողմունին ,
սուտ են մեծամեծ՝ բաներ աշխրբին .
այս ան տուն՝ մեր ըստեղծողին ,
աղէկին՝ զամմէն աղէկ՝ առնողին :

ՄԷ անծածին :

Ելի՛ր մայր եւայ՝ քու զաւկերներով ,
ժուռ եկուր աս նոր՝ դրախտ սէֆայով .
բոլորն հասկրցար՝ արմընցար՝ մտքով ,
դբօսանք ելի՛ր՝ նաև սբ մարմնով :

Ե-այ :

Իրաւ , կոյս և մայր , մէկ հատիկ սուլթան ,
ատիկ ինձ մոռցուց՝ դրախտին պախճան .
աղու՛որ ծառերուն՝ շուքը չէր մենձ բան ,
ասոր քով՝ ասանկ լուսեղէն սբ տան :

Ի՛նչ ընեմ ան տեղ ջրի ջաղաղան :
հոս արեգական՝ տեսայ շատրովան .
ի՛նչ պիտոր բլայ՝ թռչուններու ձան ,
հոս որ կը լքեմ՝ երկնից շարական :

Այն թռչուններուն՝ այն աղու՛որուէ ,
յաղթեցին աղու՛որ՝ զաւակքս աննման .
ասոնց մէկ հատին՝ աս դեղեցկուէ ,
հազար դրախտներ՝ չեն հասնիր լման :

Անուշ պտղոց դէմ՝ որ հոն տեղ կային .
անհուն քաղցրուի՛ն՝ կայ հոս ՚ի հողին .
հապա քու անուշ երեսդ , իմ լուսին ,
ինձ կեանք է անմահ , որ հոն չեկային :

ՄԷ անձամբն :

Պուռն ալ յովհաննէս՝ աւետարանիչ ,
 աշխրբի վրայ՝ երկնից նկարիչ •
 նայէ իրարու՝ կրմանի՛ն մի հեչ ,
 քու միւսէվէտէդ , ու անալը , շատ՝ քիչ :

Յովն • աւետարանիչ :

Չկտեմ՝ ի՛նչ ըսեմ , ասանկ մենձ բանին ,
 ուրիշ է քաշու՛ածք , ուրիշ՝ կենդանին :
 Հոն ոսկի արծաթ՝ պատիւ՛ ունէին ,
 անուըր մենձ էր՝ քարին , մարդբտին •

Ուստի օրինակ՝ անկից կուտային ,
 տեսիլքիս խօսքերն՝ իր կարդացողին :
 Իսկ հոս խելքէ վեր՝ են զարդք երկնային ,
 որ երկնից լուսով՝ արդարք կրնային :

Ես ալ տեսնալով՝ հոս աչքիս դիմաց ,
 նոր իսպաթ կրնեմ՝ իմաստուն խելաց •
 աշխրբի տարերք՝ չորս էր տտեղծած ,
 որ հազար բանի՛ նիւթ էին եղած :

Հոս որ՝ անհուն է՝ աննիւթ պատրաստած ,
 ի՛նչպէս շատ ջրլան՝ զարմանք դերազանց :
 Անհամար տառեր՝ իրարու կապու՛ած ,
 ան ի՛նչ բան կըլլայ՝ այ՛ դրած :

Ոսկի է ըսենք՝ մեր ոտքին կոխած ,
 պատերն ու դռներ՝ դոհար մարդարտաց •
 ծածքին ի՛նչ անուն՝ դնենք չի լսու՛ած ,
 տան զարդարանքին՝ ի՛նչ անուն կուտաս :

Մարմիննիս՝ նման է արեգական ,
 հողին նման՝ ի՛նչ կայ պիտու՛ական •
 քեզի ո՛վ նք կոյս՝ ի՛նչ դանանք նման •
 հապա այ՛՝ ո՛ր օրինակք կան :

Որ խելք կրճասնի՝ երկնից մենձուէ,
 Ինչ քաղքին՝ ընդարձակուէ .

Ո՛վ է չափն առեր՝ առ մենձ պալատան,
 Ինչ սարայն՝ սք արքայուէ :

Թող դաւիթ անյաղթ, ու աքո՛ւնացին,
 ռսկի կանոնով՝ նոր հիսապ նստին .
 մարդկային հին չափ՝ հոս չիզար բանին,
 կանգուն ափ առնեն՝ չափ հրեշտակային :

Դաւիթ անյաղթ Գիլեամի :

Ի՞նչ կրես թո՛վմաս, ելանք տեսնալու,
 աւետեաց երկրին՝ չափ մը դիտնալու .
 բարձր ու խորունկ՝ է առանց չափու,
 լանքն ալ՝ երկանքն ալ՝ նոյն չափ է կանգնոյ :

Ամէն կողմ հաւսար՝ լըս լըման դարին,
 կատարեալ ձեն ալ՝ դունտ կըլորակին .
 հաւսար՝ անհաւսար՝ դորձ ստեղծողին,
 որու չէր հասնէր՝ խելք մեր աշխրբին :

Թովմա աքո՛ւնացի :

Ո՛վ իմաստասէր՝ մեր վերին դասին,
 իրաւ որ հասանք՝ մենք մենձ մանտուպին .
 չափն ալ հասկըցանք՝ հոս տեղ հրեշտակին,
 բայց չէ՛ կարելի՝ դիր մը հիսապին :

Մէկ խօսքով ըսենք՝ մենձին պզտրկին,
 եկէք ու տեսէք՝ անհասկընալին .

հասկացողուն՝ Ինչ դրբին,
 աստուծակ՝ պիտոր տպո՛ւնի՝ ձեր մտքին :

Դաւիթ անյաղթ :

Գո՛նէ օրինակ՝ մը՝ տանք ուղողին,
 նայէ՛ վերէն վար, ի՞նչ բան կերևին .
 ահա մենձութի՛ մեր հողագունտին,
 կէտ

կէտ մը կերևնայ՝ չերևնար աչքին .

Անոնց քով աստեղք՝ են մենձ մենձ մարմին ,
հարուր կամ հազար՝ անգամ աւելին .
հապա ի՛նչ կըսես՝ բոլոր երկնքին ,
ուր ան աստղրներ՝ կէտմընեն ճնչին :

Միեռար Աբբայհայր :

Ըսէ՛ հայր անտոն՝ ինձ քու աշկերտին ,
քու պատուո՛ւոյ անու՛ճամբ՝ կոչու՛ճած արբային .
աս ան կէտ է մի՛ մեր հին աշխրքին ,
ուր խարիպ նստանք՝ ձեր եղիպտոսին :

Մենձ բան կերևնար՝ խարան հետ ծովին ,
երբ արևելքէն՝ կերթայի մուտքին .
հիմա հեշտ կերթանք՝ չորս դին երկնքին ,
որու քով աշխարք՝ տամլայ չէ ծովին :

ՄԷ Անփոն Աբբայ :

Բայց այն էր՝ իրա՛ւ շատ զարմանալին ,
որ մարդիկ՝ ծարա՛ւ էին տամլային .
տամլային տամլան՝ խմել կուղէին ,
չէր պաղըշարկեր՝ անով ծարաւնին :

Փշրանք փշրանքէ՛ բաժին կառնէին ,
կշտանալու տեղ՝ անօթի կային .
խենդերը՝ անո՛ր ուղրին՝ կորուսին ,
աս անհուն բարեաց՝ խաղնան քանց ծովին :

ՄԷ աւանաս հայրապետ :

Դուն նբ հարանց հայր՝ առջինը եղար ,
խելացի գլուխ , որչափ ճգնօղ կար .

Ճանչնալու՛ ի՛նչ է , կամ չէ՛ աս աշխար ,
ինչ է վերն երկինք , ի՛նչ երկիր՝ ի վար :

Երկիր , ճամբորդի՛ խարիպի յարմար ,
երկին՝ հայրենիք , բուն մեր տեղն՝ որ կար .

Ե

ինչ .

Ընչպէս որ գրած՝ սք վարքիդ մէջ, հայր,
յիշատակ ըրի՝ մարդկանց բանավար :

Կոստանդիանոս հայր :

Ո՛վ տրդատ եղբայր՝ իրաւ կրեսօսին,
սք հարք խելացիք՝ գիտցօղք աշխարքին •
որ փախաքելով՝ ափ ձգել զերկին,
աշխրքիս մէջն ալ՝ զաշխարք թողուցին :

Դուն ալ նայելով՝ անոնց ըրածին,
Թագրդ վար դրեր՝ ճգնիլ ՚ի Լերին •
ես ալ փառք կուտամ, որ ասը սրտին,
խաղնա չունէի՝ զաշխարք, այլ զերկին :

Տրդաս Բագասոր :

Ատ իրաւ ըսիր՝ եղբայր իմ անդին,
հոս մեզ Թագ դրաւ՝ հոն թողուլ Թագին •
Ընչ շահ՝ աշխրքիս՝ մենծին, կայսերին,
անցաւորի հետ՝ իրենք ալ անցին :

Մէկ պզտիկ նօխտան՝ շատ կտրտեցին,
կուռելով մարմնով՝ հողին կորուսին •
Թէ կտրիճ էին, իրենց խլէին,
աւաղակին հետ՝ զաս դանձ երկնքին :

Արդէ կայրապետ :

Ատ մենք առաջուց՝ քարոզօղք բանին,
շատ շատ կանչեցինք՝ շատ խուլ անկրճին •
բայց վո՛վ էր լսօղ, անկաճ չի դրին,
մեզ զէֆքի առին, ու հալածեցին :

Աբգար Բէր :

Մենք վարձքը առինք՝ մեր աշխատանքին,
իրենք ալ գտան՝ իրենց պատիճնին •
մենք մյ փառք՝ տանք կրկին կրկին,
որ չարէն պրծանք, գըտանք ըզբարին :

Ձ Ի ' Ն ' Ն Ի Թ . Ի :

Յաւիտենից ուրախութիւն
սբց :

ՄԾ :

Յաւիտենական , յաւիտենական ,
ես եմ օր օր՝ յաւիտենական .
ես եմ , ալ չիկայ՝ օր յաւիտեան ,
ոչ ըսկիզբ . ունիմ , և ոչ ըզվախճան :

Ձեզ ալ ես ըրի՝ մնալ անվախճան ,
որ եմ՝ ձեր ըսկիզբ , և նոյն՝ ձեր վախճան .
տէ՛ , ուրախ կեցիք՝ իմ հետ յաւիտեան ,
հասնելէն էտե՛ աս երանութի՛ :

Հրեշտակ :

Յաւիտենական , յաւիտենական ,
օր մեր և օր՝ յաւիտենական .
քեզնէ՛ եղածնիս եղանք՝ ըսկզբան ,
և քեզի ընկանք՝ պահել ըզքու բան :

Ընորքով մենք հասանք՝ փառքիս մենծուէ ,
որ քեզ միշտ փառք տանք՝ օր յաւիտեան .
անհուն գոհութի՛ սբ երրորդութի՛ ,
քեզ հօր և որդւոյ և հոգւոյդ միայն :

Յաւիտենական , յաւիտենական ,
դուն ես մեր պարծանք՝ յաւիտենական .
փառքիդ կրցընճանք՝ ո՛վ փառք աննման ,
ձառքէ չելալու՝ անհուն մեր խաղնան :

Աս ի՛նչ վայելունք՝ օր մերման ,

որ

Ի՞ր քու ըստեղծածդ՝ մնայ քեզ նման ,
 երաւ կըվայլէր՝ տէր , քեզի միայն ,
 ասանկ քան ընել՝ անչափ յաւիտեան :
 Յաւիտենական , յաւիտենական ,
 կեանք ուրախական՝ յաւիտենական ,
 ծով մը ահագին՝ մենծ քան զով կիան ,
 լեցուն բարիքով՝ կեանք մը յաւիտեան :
 Ահա տնոււմ բխած՝ աղբիւր բարութե ,
 լեցրնող սրտի՝ եղած բնութե .
 երբ ընենք հրեշտակք՝ անդադար զաս ձան ,
 փառք քեզ Ի՞ր Ի՞նձ՝ յաւիտենական :

Մարդիկ :

Յաւիտենական , յաւիտենական ,
 ի՞նչ ըսենք , ի՞նչ է՝ այս կեանք յաւիտեան .
 մնալ կենդանի՝ Ի՞նչ նրման ,
 եղածն՝ ընողին հետ՝ հազորդական :
 Ափէ չելարու՝ դանձ փարթամութե ,
 դասնք , վայելենք՝ մարդիկ յաւիտեան .
 անվախ ապահով՝ անկորուստ մենծ քան ,
 որ ենք փրկը՛ւած՝ երնէ՛կ յաւիտեան :
 Յաւիտենական , յաւիտենական ,
 ի՞նչ ըսել է ատ՝ յաւիտենական .
 աշխրբիս մէջն ալ՝ կը լքսու՛էր աս ձան ,
 բայց հիչ չէր հասնէր՝ աչք տեսնալու զան :
 Փառք քեզ Ի՞ր Ի՞նձ , որ հասանք լման ,
 վայելու , ինչպէս՝ սք դիրք խոստացան .
 մշտնջենաւոր՝ յաւիտենական ,
 քեզ փառք կըվայլէ՛ Ի՞ր քեզի՛ միայն :
 Յաւիտենական , յաւիտենական ,
 ո՛վ արքայութի՛ն՝ յաւիտենական ,

անհուն բարիքէդ՝ մէկ կաթիլ միայն ,
 անհուն ծով կրլայ , զի է յաւիտեան :
 Հապա ի՞նչ ըսենք՝ բուկին մենծութե ,
 ամէն բարիքով լեցուն յաւիտեան .
 դու ես ի՞ր անձ՝ յաւիտենական ,
 մեր արքայութի՛ն՝ յաւիտենական :
 Յաւիտենական , յաւիտենական ,
 թագաւորութի՛ն՝ յաւիտենական .
 ի՞նչպէս խըյմէթիդ՝ դիտցողք քիչ եղան ,
 շատն որ կոչու՛եցան , քիչ ընտրրու՛եցան :
 Պատմա ըլլայիր՝ նէ , ՚ի սիրտ մարդկան ,
 քեզ կրճասնէին՝ ամէնքը լման .
 քեզ միտք բերելու՝ որ անհոգ եղան ,
 վայրկենականով՝ դացին վար ընկան :
 Յաւիտենական , յաւիտենական ,
 կեանք անպատմելի՛ միշտ անմահութե .
 մենք ուսկի՞ էինք՝ աս բանիս արժան ,
 որ ելանք ՚ի քու՝ բարձր աստիճան :
 Միշտ վեր վերցրնող՝ խոնարհաց միայն ,
 իր ձառքով բռնեց՝ հանեց աս խորան .
 իրեն բարձր փառք՝ իր բուն բարձրուե ,
 կրվայլէ փառօք՝ միշտ և յաւիտեան :
 Յաւիտենական , յաւիտենական ,
 ո՞վ երանութի՛ն՝ յաւիտենական .
 երնէկ է մեզի՛ եղբարք յաւիտեան ,
 որ կանք անիտիտի՛ կեանք երանական :
 Աս երջանկութե՛ք՝ միշտ երանութե ,
 երանի՛ մեզ տանք՝ յաւիտենական .
 որ շիտակ ճամբով՝ ութ երանութե ,
 հասանք ՚ի վերջին՝ կէտ երանութե :

Յաւիտենական, յաւիտենական,
 փառք քեզ արարիչ՝ յաւիտենական •
 փառք քեզ [Թագաւոր՝ յաւիտենական,
 փառք քեզ բարերար՝ փրկիչ յաւիտեան :
 Դուն միայն պատճառ՝ մեր երանութիւն,
 միայն երանեալ՝ ՚ի բուն քու բնութիւն •
 Լեզուի տեղ՝ հողուով՝ կարդանք յաւիտեան,
 աս հրեշտակցս հետ՝ քեզ փառք յաւիտեան •

Ամէն :

ՎԵՐՁ, ՈՐ ՎԵՐՁ ՉՈՒՆԻ :

Հ Ա Ռ Ա Չ Ա Ն Ք

Բարեր սրբանոց :

Լին որ գրեց, այն որ լսեց՝ չորս ետքեր
 նիս՝ ծայրէ՛ ի ծայր,
 մեկ բերանով՝ կրպաղատինք՝ քեզ տէր անձ,
 բառոյ՞ մեր հայր :
Փուճ տեղ չըլայ՝ մեր աշխատանքն, որ բու
 կամացդ՝ գիտենք յարմար .
 ախ, պօշ չերթայ՝ սբ միածնիդ՝ քաշածները՝
 մեզի համար :
Ինչո՞ւ եկաւ, ու մարդ եղաւ, մեզ հասկը
 ցո՛ւր՝ տէր բարերար .
Թէ որ ասանկ՝ մենձ բաներ, որ՝ տեղեկա
 ցանք, պատճառ չըլար :
Մահը բառնալ, ու կեանքը տալ՝ ննջեցե
 լոց՝ որ յամեն դար .
 դատաստանով՝ բուն հախը տալ, ամեն մե
 կուն՝ ընկածն արդար :
Հայպա ի՛նչպէս՝ մենք թմրեր ենք՝ մահու
 քընով, քան հոգեվար .
 ու չենք վախնար՝ հոգւոյն մահէն, որ կը
 տանի՝ դժոխքն՝ ի վար :

Չենք

Չէնք արթըննար՝ պտուղ բերել , որն որ
կուզէ հաւատքին ծառ .

որ արժանի՝ արքայութե՛ն՝ ըլլանք , ինչպէս՝
որ խոստացար :

Արդ կաղաչէնք , հայր երկնաւոր , մէզ պար
զեկէ՛ , կր ըլլանք ետլմար ,

հողոյդ սրբոյ՝ շնորհքներէն , միշտ անհատ
նում և անբապա :

Տպաւորէ՛ մեր սրտին մէջ՝ սէր ու կարօտ՝
վերի աշխարհ ,

որ դանք մտնանք՝ մեր հօրը տուն , սուրբե
րու հետ՝ կալ անդադար :

Նոր սիրտ մը տո՛ւր՝ նոր մարդ ըլլալ , նման
փրկչին՝ մեր կենարար .

հոս տեղ վարքով , հոն տեղ փառքով՝ աղ
ու՛որ փայլել՝ լուսապայծառ :

Դո՛ւ տը պահէ՛ , որ չի կապու՛նք՝ աս աշ
խրքիս՝ կեանքին խաւար ,

մեր մութն՝ի մութ մտքով չերթանք՝ մարմ
նոյ խելաց հետ հաւատար :

Մի՛ թողուր որ՝ գերի ըլլանք՝ փուճ բանե
րու՝ աշխարավար ,

որ ատեննիս ու կեանքերնիս՝ կրփճացնէ ,
կրդնէ վար :

Փորձանքներէն մեզ խալըսէ՛ , զոր սատանան
կրբերէ չար .

փորձութինալ՝ համբերութե՛ք մեզի՛ ըրէ՛ բա
րեաց պատճառ :

Վէ՛ր նայիլ տո՛ւր աս մեր աչքին՝ ետքը նայիլ
ճամբուօ դրժար .

քեզի քաշէ մեր սրտերնիս, որ քու սիրովը
ըլայ միշտ վառ:

Հասցուր ըզմեզ սիրուն տեսուղ՝ փափաքելի
տեսիլ անճառ.

տուր որ վայլենք՝ քու պատրաստած ար-
քայութիղ՝ մեզի համար:

Փառաւորենք՝ զամենամբ երրորդութիւնդ,
լոյս հրաշափառ.

Հայր և Որդի և սբ Հոգի, սբ սբ սբ Տէր,
սէր պարզաբար:

